

፩ኛ ቆሮንቶስ

፩ኛ ቆሮንቶስ

ጸሐፊው፡ መልእክቱን የጻፈው ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። ሐዋርያው በቆሮንቶስ ከተማ ቤተ ክርስቲያንን እንደት ሰማቋቋም እንደቻለ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ፲፰፡፩-፲፰ እና ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ውስጥ ተገልጿል።

የተጻፈበት ጊዜ፡ መልእክቱ የተጻፈው በኤፌሶን ከተማ በ፶፱ ዓ. ም. ገደማ ነው። (የሐዋ. ሥራ ፳፡፱፻፲፩፤ ፩ኛ ቆሮ. ፲፮፡፭-፮)

የመልእክቱ አከፋፈል በግምት፡

1. መግቢያ የአማኞች አቋም በጸጋ። ም. ፩፡፩-፱
2. የክፍላቸው አበላላጭ ደረጃ። ም. ፩፡፲፫፤ ፱፡፳፬
3. ሕገ ወጥነትን በመውቀስ የተግሣጽ አሰጣጥ። ም. ፭፡፩-፯፤ ፯፡፳፫
4. የሰውነት ቅድስናና የክርስቲያኖች ጋብቻ። ም. ፯፡፱፤ ፯፡፱
5. ክርስቲያኖች ሥጋ ለመብላትና ላለመብላት የተወሰነላቸው የነጻነት ወሰን። ም. ፳፡፩-፲፩
6. የክርስቲያኖች ደንብና የጌታ አራት ሥርዓት። ም. ፲፩፡፪-፴፬
7. ለእያንዳንዱ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታና የክርስቲያን አገልግሎት በቤተ ክርስቲያን። ም. ፲፪፡፩-፲፱፡፱
8. የሙታን ትንሣኤ። ም. ፲፭፡፩-፶፰
9. መምሪያና ሰላምታ። ም. ፲፮፡፩-፳፬

1. ሀ) የሐዋ. ሥራ ም. ፲፰፡፩-፲፰ አንብብና ስለ ቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት መግለጫ ሰጥ።

ጳውሎስ በአይሁዶች ምክራብ ለማስተማር ከአቴና ወደ ቆሮንቶስ ሄደ። ከዚያም አይሁዶች ስላበረሩት በምክራቡ አጠገብ ወደ አለው አንድ ሰውዬ ቤት ገብቶ አሐዛቦችን ማስተማር ጀመረ። ጳውሎስ በቆሮንቶስ ከተማ አንድ ዓመት ተኩል ያህል ቆየ። መንፈሳዊው ሥራ በመከራ ተጀመረ። ከአዲስ አማኞች አንዳንዶች ተደበደቡ። ቤተ ክርስቲያኑ በችግር ላይ ይገኝ ነበር።

ለ) ከውጭ ከተገኘው መረጃ የቆሮንቶስን ከተማ ጠቅላላ ሁኔታና አማኞቹ ከየት እንደመጡ ግለጥ።

የቆሮንቶስ ከተማ በሮማውያን ግዛት ውስጥ በንግድ ዋና የገበያ ሥፍራ በመሆን በጣም የታወቀች ነበረች። እንደነዚህ ዓይነት ሥፍራዎች በኃጢአትና በግፍ ሥራ የተሞሉ ነበሩ። የጠቅላላው ዓለም ክፉት የተቆለሰበት ቦታ ነበረች። ክርስቲያኖች እንደነዚህ ባለ ቦታ ስላመኑ ችግር አጋጥሞአቸዋል። መከራ ደረሰባቸው። ቤተ ክርስቲያኒቱም ደካማ ሆነች።

ለምን ሕይወት ወደ መቀበል ደረጃ የሚያደርስ አይደለም። መንፈሳዊውን ጥበብ በሥጋዊ አእምሮ ማስተዋል አይቻልም። (ቁ ፩) ሥጋዊ ጥበብ ክርስቶስን ያለክ ዳል። ክርስቶስን የሚክድ ወደ መንግሥተ ሰማያት ሊገባ አይችልም። (ቁ ፱) ዓለ ማዊ ሰው እግዚአብሔር ክርስቶስን ለሚወዱት ያዘጋጀውን በዓይኑ ሊያይና በጀርው ሊሰማ ያዳግተዋል። ሕይወቱን አሳልፎ ለክርስቶስ ለሰጠ ግን ምስጢሩ ሊገለጥለት ይገባዋል።

(ቁ ፩) ለተዘጋጁት ሁሉ እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች በመንፈሱ ገልጧል። እግዚአብሔር ሥራውን የሚሠራው በልባችን እንጂ በአእምሮ ጥበብ አይደለም።

(ቁ ፪) አንድ ሰው የሌላውን የልብ አሳብ ሊያውቅ እንደማይችል ሁሉ እንደ ዚሁም በእግዚአብሔር ያለውን ከእግዚአብሔር መንፈስ በስተቀር ሊያውቅ የሚችል የለም። ስለ አምላክ ያለውን እንድናውቅ የሚረዳን የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው። የሰው መንፈስ ብቻውን ከቶ ሊረዳው አይችልም።

(ቁ ፫) እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን የሰጠበት ምክንያት የእግዚአብሔርን ነገሮች እንዲገልጽልን ነው። አማኞች ከዓለማዊያን የተደበቁትን ነገሮች ሁሉ ሊያ ስተውሉ የሚችሉት መንፈስ ቅዱስን ስለተቀበሉ ነው።

(ቁ ፬) በስብከታችን በእምነት ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን ሰዎች እንዲ ያስተውሉ ያደረጋቸው የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው።

(ቁ ፭) ራሱን በእምነት ለእግዚአብሔር ላልሰጠ ሰው ይህ መንፈሳዊ ነገር እንደሞኝነት ይሆንበታል። መንፈስ ቅዱስ እንዲያስተውል አይረዳውም።

(ቁ ፮) መንፈሳዊ ሰው ሁሉን ነገር ያውቃል። (ቁ ፯) የእግዚአብሔርን አላብ ማንም አያውቅም፤ እኛ ግን የእግዚአብሔርን አላብ የሚያሳየን የክርስቶስ መንፈስ በልባችን አለንና ስለዚህ አማኝ መንፈስ ቅዱስን ከላሳዘነ ጥበብ አለው። እንዲህ ያለ አማኝ የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራል።

7. በም. ፩ ና ፪ እንደተገለጸው የዓለምና የእግዚአብሔር ጥበብ ተቃራኒ እንደሆኑ በሰፊው ግለጽ።

የዓለም ጥበብ ለደኅንነት መንገድ ብርሃን የሌለው ነው። የተለያዩ ሃይማኖቶች ተፈጥረዋል። ብዙዎቹ ሃይማኖቶች ደኅንነት በሥራ ሊገኝ ይችላል በማለት ያስተ ምራሉ። እነዚህም ከእውነተኛ የክርስቲያን ሃይማኖት ትምህርት የራቁ ናቸው። ደኅንነት በክርስቶስ ብቻ እንደሆነ በእምነት ወደ እግዚአብሔር ለሚመጡት ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ይገልጻል።

እውነተኛው ስብከት ሰው የሚፈጥረው ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠው ነው። ክርስቶስ ለኃጢአተኞች ሲል በመስቀል ተሰቅሎ ሞቶ በሃስተኛው ቀን ከሙታን ተነሣ የሚለው ትምህርት ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጥ ነው። ይህን መልእክት የሚቀበል መንፈስ ቅዱስን ይቀበላል። ሁሉን ነገር የሚያስተውልበት የእግዚአብሔር ጥበብ ከእርሱ ጋር ነው።

ምዕራፍ ፫

8. በም. ፫፡፩-፬ ቀደም ብሎ ያለውን ምዕራፍ እንዴት ያጠቃልላል? እንዴትስ ለቆሮንቶስ አማኞች ተገቢ ተግማጽ ነበረ?

የቆሮንቶስ አማኞች ምኞት ለመንፈሳዊ ነገሮች አልነበረም። መንፈስ ቅዱስ ከላይ የሚሰጣቸውን ጥበብ አልተመኙም። ለሥጋቸው ደስ የሚላቸውን ብቻ እየተ ቀበሉ በቅናትና በክርክር ሰበኪዎችንና አስተማሪዎችን በመውደድና በመጥላት በሥ ጋቸው ፈቃድ ብቻ ሄዱ። (ቁ ፫ እና ፬) ያ ገና ማደግ የሚያስፈልጋቸው ሕፃናት መሆናቸውን የሚያሳይ ምልክት ነው። ለእነርሱም በወተት የሚመስለው ቀላል ትምህርት አስፈላጊታቸው። ጥልቅ የሆነውንና ከበድ ያለውን መንፈሳዊ ነገር ገና ሊያ ስተውሉ አልቻሉም። ከመኑ ብዙ ዓመታት ሆኖአቸው ያላደጉና በራሳቸው መቆም የማይችሉትን ክርስቲያኖች ማየት ማሳዘኑ አይቀርም። ጡት መጥበት እንጂ በእግዚ አብሔር ቃል ራሳቸውን ለመመገብ አልደረሱም።

9. ም. ፫፡፭-፲፭ (ሀ) አገልጋዮች ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያላቸውን ዝምድና እንዴት ያሳያል? (ለ) አገልጋዮች ለሥራ ያላቸውን ሐላፊነት እንዴት ያሳያል? ፫፡፭-፲፭

ሀ) ሰበኪዎችና የወንጌል አስተማሪዎች የእግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸው። ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ናት። አሽከር የጌታውን አትክልት እንደሚተክልና ውኃ እንደሚያጠጣ ሁሉ የሰበኪም ሕይወት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ነው። አሽከሮች ወይም አገልጋዮች የአትክልቱ እኩሌታ የኔ ነው በማለት ሊጨቃጨቁ አይችሉም። ጳውሎስና አጽሎስም አገልጋዮች ስለሆኑ አማኞች እኔ የጳውሎስ ነኝ እኔ የአጽሎስ ነኝ ማለት አይችሉም። ጳውሎስና አጽሎስ አማኞችን ለእግዚአብሔር እንዲያደጉ ተከለው አጠጡዋቸው።

(ቁ ፩) ጳውሎስና አጽሎስ ቤተ ክርስቲያንን ለእግዚአብሔር ብቻ የማሳደግ እንጂ ለራሳቸው የማሳደግ ዓላማ የሌላቸው ነበሩ። የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ሐላፊነት ቤተ ክርስቲያንን ለእግዚአብሔር ክብር ማሳደግ እንጂ ለግል ጥቅም መሆን የለበትም። ታማኝ ቢሆኑ እግዚአብሔር ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል።

(ቁ ፱) አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ለማንጽ በአንድነት የሚ ሠሩ ናቸው።

(ቁ ፫) ሀ. የወንጌል አስተማሪ ከራሱ ጥበብ እንዳያስተምር መጠንቀቅ አለ በት። ሐላፊነቱ ከእግዚአብሔር በታች ነው።

(ቁ ፫-፲፭) ለ. አገልጋይ ለሚሠራው ሥራ አላፊ ነው፤ በራሱ ጥበብና በሥ ጋዊ ጉልበቱ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ጥበብ ሥራውን መሥራት አለበት። በመን ፈስ ቅዱስ የሚመራ ሥራ ለዘላለም ሊኖር ይችላል። እርሱም በወርቅ ብርና የከበረ

ድንጋይ ይመስላል። ሰው በኃይሉና በጥበቡ የሚሠራው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ዋጋ የሚሰጠው አይደለም። (ዮሐ. ፲፮፡፭)

10. የተግሳጽንና የማስጠንቀቂያን ተገቢነት ለማሳየት ም. ፫፡፲፮ - ጳጳሩን በመከፋፈል አሳይ።

ቤተ ክርስቲያን ተከፋፍሎ ነበር። ይህም ምዕመናኑ በመንፈስ ቅዱስ ያለመመራታቸው ውጤት ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ ምዕመናኑ የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ፣ (ማደርያ) እንደሆኑ ይነግራቸዋል። ደግሞም መንፈስ ቅዱስ በልባቸው እንዲነግሥ መፍቀድና መታዘዝ እንደሚገባቸው ያስገነዝባቸዋል። (ቁ ፲፮፡፲፮)

(ቁ ፲፮ - ፳) ማንኛውም ሰው በራሱ ጥበብ አይመራ። የመንፈስ ቅዱስን ሐሳብ ይከተል። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ልጆች ወደ አንድ መንፈሳዊ አካል ይመራቸዋል።

(ቁ ፳፩ - ፳፫) ቤተ ክርስቲያን ከአስተማሪዎችና ከሌሎች ምዕመናን ጋር ተቆጥሮ አንድ ይባላል። ይህም ሊሆን የቻለው በአንድነት የክርስቶስ ሥራ ስለሆነ ነው። እነርሱ ሁሉ የእግዚአብሔር ናቸው። የእግዚአብሔርም የሆነ ሁሉ የእነርሱ ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆኑ የፍጥረቱ ወራሾች ናቸው። ስለሆነም የእግዚአብሔርን መንፈስ ቢከተሉ ኖሮ ሊከፋፈሉ አይችሉም። ሞኝነት የሆነውን የራሳቸውን ጥበብ ስለተከተሉ ግን እኔ የጳውሎስ ነኝ፤ እኔ የአጽሎስ ነኝ በማለት ተከፋፈሉ።

ምዕራፍ ፬

11. ም. ፬፡፩ - ፮ ሐዋርያው ስለ መጋቢዎች ምን ዓይነት አላብ አመለካከታቸው?

ም. ፬፡፩ - ፮ ሐዋርያው መጋቢዎችን የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን የሚያንጸ. የእግዚአብሔር አሸከሮች እንደሆኑ መቁጠር አለባቸው። ምዕመናኑ መጋቢዎች ወይም ሰባኪዎች ለእግዚአብሔር ምን ያህል ታማኝነት እንደሆኑ መመልከት ይኖርባቸዋል እንጂ የታወቁትንና ሞገስ ያላቸውን ሰባኪዎች ብቻ ማማረጥ የለባቸውም።

(ቁ ፫፡፩) ሰባኪ እግዚአብሔር ለሰዎቹ የሚያስብላቸውን መገንዘብ እንጂ ስለ ሰዎች ፍርድ መጨነቅ የለበትም። (ቁ ፭) አማኞች ሁሉ በሰው ዘንድ የተወደዱ ወይም የተጠሉ ቢሆኑ ክርስቶስ ሲመጣ የተመሰገኑ ይሆናሉ።

(ቁ ፮) ጳውሎስን ወይም አጽሎስን ወይም ማንኛውንም ሰባኪ አንዱን ከአንዱ በላይ ማሞገስ ሥጋዊ ኩራትን ስለሚፈጥር አስማዋገሱ የተሻለ ነው።

(ቁ 7) ሰባኪዎች ሁሉ አስመመሳሰላቸው የታወቀ ነው። አንዳንዶች ከሌሎች የተሻለ ስጦታ አላቸው። ያንን ስጦታ የተቀበሉት ከእግዚአብሔር ሲሆን እንዲሠሩ

በት እንጂ ሰዎች ስለዚያ ስጦታ እንዲያሞግሱዋቸውና እንዲሰግዱላቸው አይደለም። በሰባኪ ሕይወት ሰዎች ማድነቅ ያለባቸው ሰውየው ለእግዚአብሔር ሥራ ያለውን ታማኝነት እንጂ ስጦታ ብቻ የሆኑትን ችሎታዎች አይደለም።

12. ከም. ፱፡፩ - ፲፫ የቆሮንቶስን ሰዎችና የሌሎችን ቤተ ክርስቲያን አሳፋሪ ሁኔታ በማወዳደር አሳይ።

የቆሮንቶስ አማኞች ሁሉን ነገር ተገንዝበዋል።

1. በእነርሱ ዘንድ ሐዋርያት የተዋረዱና የተናቁ ነበሩ። (ቁ ፱) አነስተኞች የሞት ፍርድ እንደ ተመደበባቸው የተቆጠሩ የሚያደርጉትን ሁሉ የሚቆጣጠሩዋቸው የምድር መጫወቻዎች ሆኑ።

(ቁ ፲) ሰባኪዎች እንደ ሞኞችና ደካሞች የተቆጠሩ (ቁ ፲፩) ሰባኪዎች የሚራቡ የሚጠሙና ቤት የሌላቸው ተንከራታች ነበሩ። (ቁ ፲፫) የዓለም ጥራጊ የሁሉም ጉድፍና እንዳሉ የማይታሰቡ ከምንም የማይቆጠሩ ሆነዋል። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች ዘንድ ክብር አጡ።

2. (ቁ ፲) የቆሮንቶስ ሰዎች ሰዎች አዋቂዎች ኃይለኞችና ክብርም ያላቸው ስለነበሩ እገሌ ጥሩ ነው፤ እገሌ መጥፎ ነው በማለት በሐዋርያት ላይ ይፈርዱ ነበር። በመንፈስ ሕፃናት ከመሆናቸው የተነሣ እኛ ሁሉን እናውቃለን በማለት ደሆኑንና የተናቁትን ሐዋርያት ለመግዛት ፈለጉ። ተመሳሳይ ሁኔታ ዛሬ በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን ሲፈጸም ይታያል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ገና ሕፃናት የሆኑት ምዕመናን የቤተ ክርስቲያን ታማኝ አገልጋዮች ላይ መፍረዳቸው አይቀርም።

(ቁ ፲፬) የራሳቸውን ሥጋዊ ጥበብ እንጂ የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ እንኳ ያልተከተሉ ቢሆኑ ጳውሎስ ልገስጳችሁ እንጂ ላላፍራችሁ አልመኝም ይላል። ዓለማዊና መንፈሳዊ ጥበብ አይስማሙም። እውነተኛች አማኞች መንፈሳውያንን መሪዎች ይከተላሉ።

13. ም. ፱፡፲፱ - ፳፩ ጳውሎስ የቆሮንቶስን ሰዎች እንዴት በልመና አስጠነቀቃቸው?

(ቁ ፲፱) ጳውሎስ የመንፈስ ቅዱስን መሪነት ስላልተከተሉ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። (ቁ ፲፭) የጳውሎስ መንፈሳዊ ልጆች ስለሆኑ በእነርሱ ላይ ከመፍረድ ምክሩን መከተል ይገባቸው ነበር። (ቁ ፲፮) የዳኑትም በጳውሎስ ስብከት ስለሆነ ያለማወላወል መሪነቱን መቀበል ይችሉ ነበር።

(ቁ ፲፯) ጳውሎስ ክርስቶስን ብቻ ስለ ሰባኪ መልእክቱን ባይቀበሉ ለእግዚአብሔር አስመታዘዛቸውን ያመለክታል።

(ቁ ፲፰) አንዳንዶች የጳውሎስ ጠላቶች ሆኑ። ጳውሎስ አይምጣብን ድፍረቱን የሚያሳየን በደብዳቤው እንጂ ፊት ለፊት አይደለም በማለት ተናገሩ። (ቁ ፲፱) ጳውሎስ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ ማን በመንፈስ ኃይል እንደሚናገር አያሰው ብሎ ጻፈ። መንፈስ ቅዱስን የሚያሳዝን ሰው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሊሠራ አይችልም። በራሱ ጥበብ ብቻ ለመጠቀም የሚፈልግ ደግሞ ኃይል ያጣል።

ጳውሎስ እኔ በመጣሁ ጊዜ መናገር አያስፈልጋችሁም፤ እናንተ በእግዚአብሔር ፊት ትክክል እንደሆናችሁ በኃይላችሁ ታሳያላችሁና አለ። (ቁ ፩፩) የቱ ይሻላል፤ እናንተ ንስሐ ገብታችሁ በፍቅር ልምጣቸው ወይስ በእምቢተኝነታችሁ በበትር ብመጣባችሁ ይሻላል፤ በበትር ብመጣባችሁ ሲል በኃጢአታችሁ ላይ የሚፈርደውን መልእክት ይገር እመጣለሁ ማለቱ ሳይሆን አይቀርም።

ምዕራፍ ፭ ፯

14. ም. ፭-፯ ጠቅላላ አሳሱን እንዴት መናገር ይቻላል?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረ ኃጢአት ወይም የቤተ ክርስቲያን አስተዳደግ አመራርና ተግባር አስጣጥ በማለት ጠቅላላ አሳሱን መናገር ይቻላል።

ምዕራፍ ፭

15. ም. ፭ እንዴት ስላለው ክፉ ኃጢአት ይናገራል?

ኃጢአቱ ያልተለመደና የማይታወቅ ሲሆን ሁኔታው አንድ እማኝ ያባቱን ሚስት አግብቶ አልተዘለፈም ነበር። የሥጋ ዘመድን ማግባት ፈጽሞ የተከለከለ ነው። ዘዳ. ፳፪፣ ፴፤ ፳፮፣ ፳፻ የሥጋ ዘመድን ማግባት እንደማመንዘር ይቆጠራል። (፭፣ ፩)

16. ጳውሎስ ስለዚህ ለቤተ ክርስቲያኑ ምን አሳሰበ? ያገኘባቸውስ ስሕተት ምን ድር ነው?

ጳውሎስ ያሳሰባቸው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአት ተደርጎ ቸል በማለታቸው ነው። ለስሕተታቸው የተሰጠው ዘለፋ (ቁ ፩) እናንተ ትክራላችሁ (ቁ ፪) የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማድረግ ፈንታ ይህ ኃጢአት በቤተ ክርስቲያን እንደሆነ ፈቀዳችሁ፤ በበደሉ ራሳችሁን አላዋረዳችሁም፤ የራሳችሁን ስሕተት በመፍቀድ ኃጢአት አድርጋችኋል። (፪) አላዘናችሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለገባው ኃጢአት አላዘኑም። ኃጢአተኛውንም ለማስወገድ ምንም ዓይነት እርምጃ አልወሰዱም።

17. ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያኑ ከኃጢአት እንዲርቅና አመጸ ሠራውም በአጉል እንዳ ይጎዳ ምን ዓይነት ትእዛዝ ሰጠ?

(ቁ ፭) ጳውሎስ ይህ ሰው ንስሐ ያልገባ ስለሆነ ለሰይጣን አልፎ እንዲሰጥ በሥጋው ቅጣት እንዲቀበል አደረገ። ንስሐ ቢገባ ነፍሱ ከፍርድ እንደሚደን ተናገረ።

ኃጢአተኛን ከቤተ ክርስቲያን አስወግዶ በሥጋው እንዲያዝን ማድረግ በመጸጸት ኑዛዜ አድርጎ ነፍሱን ከእግዚአብሔር ጋር እንዲያስታርቅ ይረዳል። ፪፣ ፭-፲፩ ሰውዬው በመጸጸት ኑዛዜ እንዳደረገ እናነባለን።

1. አንዳንድ አማኞች ኃጢአትን ሁሉ ከልባቸው አውጥተው ለመጣል ስለሚፈልጉ እግዚአብሔር ይረዳቸዋል።

2. አንዳንዶች ግን ከኃጢአት መለየት አይፈልጉም። እንደነዚህ ያሉት ሰዎች ከኃጢአታቸው እንዲመለሱ ቅጣትና ኃዘን እንዲደርስባቸው ያስፈልጋል። ኢዮብና በ፩ኛ ጢሞ. ፩፣ ፳ የተጠቀሱት ሁለት ሰዎች ለሰይጣን አሳልፈው በመሰጠት ሥቃይ ተቀብለዋል።

18. ኃጢአት በምዕመናን ሕይወት ሲታይ ቤተ ክርስቲያን ሁኔታውን እንዴት መመልከት ይገባታል?

1. (ቁ ፯) በቤተ ክርስቲያን ኃጢአት ማድረግ ከተፈቀደ ቤተ ክርስቲያን ትረክሳለች። ኃጢአት የሠራ ሰው ሲናዘዝ ክርስቶስ ይቅር ይለዋል። ነርስቶስ በመስቀል ላይ ደሙን ያፈሰሰበት ምክንያት ከኃጢአታችን እንድንነፃ ነው። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስን ሥራና የኃጢአትን ሥራ አስተባብሮ መያዝ የለበትም። ምድራዊ የሆነው የኃጢአት ሥራ ቤተ ክርስቲያንን አይቀድስም። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስና የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ብቻ ይዛ በመተማመን መጽናት ይኖርበታል። (ቁ ፯፣ ፰)

2. ቤተ ክርስቲያን ቅጣት ወይም ተግሰጽ ሲሰጥ ቅጣት ተቀባዩ እንዳይደናቀፍ መጠንቀቅ ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ቅጣት የምትሰጥበት ዋና ምክንያት በደለኛው ከበደሉ ማለት ከክፉ አስተሳሰብና ሥራው በኑዛዜ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ ነው። በዳዩ ከኃጢአቱ እንዲመለስ የቤተ ክርስቲያኑ ሽማግሌዎች በጸሎት መማለድ አለባቸው። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የማግበርተኞች ጠባቂዎች ወይም እረኞች ናቸው። በእምነት የደከሙትን በማበረታታት ወደ ኋላ ያፈገፈጉትን በመምከር ወደ መንጋው መመለስ ዋና ተግባራቸው ነው።

19. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቅጣት ወይም ተግሰጽ ለአጥፊዎች ሲሰጥ ሌሎች ምን ዓይነት ትምህርት ያገኛሉ?

1. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአት ከተፈቀደ ቤተ ክርስቲያን በሞላ የረከሰች ትሆናለች። (ቁ ፯)

2. በደለኞቹን ስለ ኃጢአታቸው መውቀስ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ፈንታ ነው። በቁጥር ፲፪፣ ፲፫ እንደምናነበው በዓለም ክሉት ኃጢአተኞች መለየት አንችልም። እነርሱም ሆኑ እኛ በአንድ ዓለም መገኘታችን አብረን እንድንኖር አድርጎናል። አስፈላጊውን ነገሮች ስንሸጥላቸው ከእነርሱም የምንገዛው ዕቃ አለ። አብረን እንበላለን። ይሁን እንጂ ከኃጢአታቸው ጋር አንተባበርም። (ቁ ፱፣ ፲)

የሆነ ሆኖ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአት እየሠሩ የሚመለሱትን ዝም ማለት አንችልም። ወንድማችን ወይም ጓደኛችን ስለሆነ ዝም ማለት አይገባንም። ቤተ ክርስቲያን ንጹሕ መሆን አለበት። (ቁ ፲፩) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክፉ ኃጢአት የሠራ አማኝ ሰው ቢኖርና ከእርሱ ጋር ገበታ ብንቀርብ በኃጢአቱ ያልወቀነው ስለሆነ እኛም መተባበራችንን ያሳያል።

በዓለም ኃጢአተኞች ላይ የሚፈርድ እግዚአብሔር ሲሆን ቤተ ክርስቲያን ደግሞ በበኩልዋ ኃጢአት በሚሠራ አባል ላይ ለመፍረድ መብት አላት። (ቁ ፲፪፡፲፫)

ምዕራፍ ፮

20. በም. ፯፡፩-፮ የሚገኘው ክፉ ነገር ምን ይሆን? ጉዳዩ እንዴት ሊስተካከል ይችላል?

(ቁ ፩) አማኞች ከአማኞች ጋር ተከሰው ካላመኑት ሰዎች ፍርድ ቤት መቅረብ ችው ስሕተትና የማይገባ ነው። (ቁ ፩-፮)

1. (ቁ ፪) አንድ ቀን አማኞች በዓለም ላይ ይፈርዳሉ። እንዲህ ከሆነ ዓለም በእነርሱ ላይ እንዲፈርድ እንዴት ይፈቅዳሉ?

2. (ቁ ፫) አማኞች አንድ ቀን በመላእክት ላይ እንኳን መፍረዳቸው አይቀርም። ታዲያ በመካከላቸው የተነሳውን ትንሽ ነገር አመዛዝኖ ማስወገድ እንዴት ተሳናቸው?

3. (ቁ ፬) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አነስተኛ የሆኑት ሰዎች ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ጋር ትክክል ከሆነ እግዚአብሔር ጥበብ ሊሰጣቸው ስለሚችል ሊፈርዱ ይችላሉ።

4. (ቁ ፭) ከወንድሞች ጋር ለመግት ወደ ፍርድ ቤት ከመሄድ ተበድሎ ዝም ማለት ይቻላል። ብዙ አማኞች ስለአለባቸው ኃጢአት ከቤተ ክርስቲያን ፍርድ ሊቀበሉ አይፈልጉም። በልባቸው ውስጥ ያለው ጥላቻና ቂም እውነተኛውን ፍርድ ከቤተ ክርስቲያን እንዲቀበሉ አያደርጋቸውም።

21. በም. ፯፡፱-፳ ምን መጥፎ ነገሮች ተጻፉ? ይህ መጥፎ ነገር በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሊኖር የቻለበትን ምክንያት ግለጽ።

በቤተ ክርስቲያኑ ምንዝርና ዝሙት አለ። በምዕራፍ ፩ እንደምናነበው ከዚህ ሌላ ብዙ ጉድለቶች አሉባቸው። ም. ፯፡፲፫፡፲፭፡፲፮፡፲፭። በቤተ ክርስቲያን የሚገቡት ጥቃቅን ኃጢአቶች ዘመጃመሬያ በቀላሉ ሊወገድ ሲችል በኋላ ግን እየባሰ መሄዱ አይቀርም። የቆሮንቶስ አማኞች አንድ ሰው ያበቁን ሚስት በማግባቱ አለመውቀሳቸው ትክክል አልነበረም። ነገር ግን በላመኑት ሰዎች ዘንድ ለመጻናት ሄዱ።

እርስ በርላቸው ደግሞ በመፈራረድ ተከፋፈሉ። እንደዚህ ባለ ቤተ ክርስቲያን አመጸ ሊገባ ቢችል ኃጢአት መስሎ አያታይም። አረመኔዎች ግን ኃጢአት በሰው አካል ላይ ብቻ ይቀራል ብለው አስቡ። ይህም ሰው ሲሞት ኃጢአቱ በሥጋው ላይ ቀርቶ ነፍሱ ነፃ ትወጣለች ብለው ያምናሉ። ቅዱስ ጳውሎስ ግን የኛ ተስፋ የትንሣኤን ሥጋ በመመልከት ብቻ ነው ይላል። ፯፡፱፡፲፡፩

22. እንደዚህ ካሉት መጥፎ ነገሮች ሁሉ ንጽሕና እንደሚያስፈልጋቸው እንዴት ተወሳ?

እግዚአብሔር አማኞች ሁሉ እንደዚህ ካሉ ኃጢአት ንጹሕ እንዲሆኑ የሚፈልግበት ምክንያት፡-

1. ክርስቲያኖች በየሱስ ክርስቶስ ደም የታጠቡ የተቀደሱ በጌታ ስምና በእግዚአብሔር መንፈስ የጸደቁ ናቸው። (ቁ ፲፩) እግዚአብሔር ሰውን ጸድቅ ነው ብሎ ካስቀመጠው በኋላ እንዴት በፈቃዱ ኃጢአትን ይከተላል? ንጹሕ ለመሆን መመኘት አለበት። (ቁ ፲፪) እግዚአብሔር ምንም አልከለከለኝም፤ ነገር ግን እኔ ራሴ በፈቃዴ እነዚህ የማይጠቅሙት ነገሮች እንዳይሰለጥኑብኝ ትኛአቸዋለሁ። እኛ ከሕግ በታች ባንኖርም እግዚአብሔርን ስለምንወድ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ፈቃድ መኖር አለብን። የፈለግሁትን ነገር ሁሉ እንኳን ለማድረግ ብችል በክርስቶስ ኢየሱስ አዲስ ፍጥረት ስለሆንኩ ሁሉን እንደወደድሁ አላደርግም።

2. እግዚአብሔር ሰውነታችን የእርሱ ስለሆነ ንጹሕን እንድንሆን ይፈልጋል። የእግዚአብሔር የሆነ ሰውነታችንን እንዴት ልናረክሰው እንችላለን? (ቁ ፲፫-፲፭)

(ቁ ፲፫-፲፭) ምግብ ለሆድ ነው። ሆድም ለምግብ ነው። ሰውነታችን ግን ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተሰጠ ነው። እግዚአብሔር አካላችንን አገልግሎት ላይ ሊያውለው ይፈልጋል። ሰውነታችን ለዝሙት አይደለም። (ቁ ፲፮) ሰው ከክርስቶስ ጋር እንጂ ከጋላሞታ ጋር አንድ መሆን የለበትም። በክርስቶስ ውስጥ ካለን በመንፈስ አንድ ነን። ለእግዚአብሔር የሆነውን ሥጋ ለዝሙት መስጠት በሥጋ ላይ ኃጢአት መሥራት ነው።

3. ሰውነታችን በክርስቶስ ደም የተገዛ የመንፈስ ቅዱስ መቅደስ ስለሆነ እግዚአብሔር ከዝሙት ንጹሕ እንዲሆን ይፈልጋል። ስለሆነም በክርስቶስ ደም የነፃውን አካላችንና ልባችንን በማርከስ መንፈስ ቅዱስን ማሳዘን አይገባንም። ም. ፯፡፲፱፡፩

ምዕራፍ ፯

23. በጠቅላላው ም. ፯ ምን ያስተምረናል? የነገሩ መነሻ ምንድን ነው?

ምዕራፍ ሰባት የጋብቻ ጥያቄዎች የተወሰኑት ክፍል ነው። የአሕዛብ ቤተ ክርስቲያን ሥነ ሥርዓት ከአይሁዶች የጋብቻ ሕግ ጋር የሚመሳሰል አልነበረም። ስለዚህ የጋብቻው ጉዳይ ከአንድ የበላይ በለሥልጣን ውሳኔ ማግኘት ነበረበት። በጋብቻ ጉዳይ በኩል የአይሁዶች ሕግ ለአሕዛብ አማኞች የሚ

መች አልነበረም። የሙሴ ሕግ የእስራኤል ሰዎች የእግዚአብሔር ምድራዊ ወገኖች መሆናቸውን ይገልጻል። እስራኤላዊም ያልሆነ ከነዓንን ሊወርስ አይችልም።

ከአሕዛብ ወገን በክርስቶስ የሚያምኑት የእግዚአብሔር መንፈሳዊ ወገኖች በመሆናቸው ርስታቸው በሰማይ ነው። ለአሕዛብ ተዋልዶ መበዛት ዋና ነገር አልነበረም። እንደዚሁም ሁሉ የጋብቻቸው ሥነ ሥርዓት ከአይሁዶች ጋር አይመሳሰልም። የአሕዛብ ምድራዊ አኳኒርና የሰዎቹ ባሕርይ ከአይሁዶች የተለየ ነው።

24. በዚህ በተገቢ ጥያቄ መሠረት ምን መፍትሔ ተገኘ?

በቁጥር ፲፪፡፳፭፡፱ ጳውሎስ ይህንን ምክር ስሰጣችሁ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቼ አይደለም ይላል። ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ አለኝ ይላል። ስለ ጋብቻችን በቤተ ክርስቲያን ምክር የሚሰጥ ሲሆን ጳውሎስ የሚሰጠው ምክር ማንም ሰው ከሚሰጠው ምክር የሚበልጥ ነበር።

የምዕራፍ ሰባት ትንታኔ።

ምዕራፍ ፮ ቅድስናን በማሳየት ምዕራፍ ሰባት ለያዘው ትምህርት ዝግጅት ይሰጣል።

1. ለአማኞች የቅድስናና የጋብቻ አስፈላጊነት። የቆሮንቶስ ሰዎች የእግዚአብሔርን ሥራ በቅድስና ለማካሄድ ደናግል መሆን ያስፈልጋል ወይ ብለው ጳውሎስን ጠይቀውታል። ም. ፯፡፩

መጽሐፍ ቅዱስ ጋብቻ ቅዱስ እንደሆነ ይናገራል። ዕብ. ፲፫፡፱

ሀ. ጋብቻ አማኞች ራሳቸውን እንዲገዙ ያስችላል። (ቁ ፪)

ለ. የተጋቡት የየግል ጥቅማቸውን ብቻ ሳይሆን የኑሮ ጓደኞቻቸውንም ማሰብ አለባቸው። የራሳቸውን ፍላጎት ብቻ ሳይሆን የኑሮ ጓደኞቻቸውን ፍላጎትና ደስታ መፈጸም አለባቸው። በል በሚስቱ ሥጋ ላይ ሥልጣን አለው። ሚስቱም በባሏ ሥጋ ላይ ሥልጣን አላት። ይሁን እንጂ በጥበብና የኑሮ ጓደኞችን ፍላጎት በማስተዋል መፈጸም ይገባል። (ቁ ፫ና ፬)

ሐ. ሰውዬውና ሴቲቱ ሁለቱም አማኞች ከሆኑ በመስማማት ለጾምና ጸሎት ለጊዜው ቢለያዩ መልካም ነው። ከመጠን በላይም መለያየት አያስፈልግም። ምክንያቱም የሰው ፍላጎት ሲግል ሰይጣን ወደ ወጥመድ ለማግባት መሞከሩ አይቀርም። ሰይጣን ለፍላጎታችን ዕድል በመስጠት ይፈትነናል።

ሰው በጣም በተራበ ጊዜ ሰይጣን እንጀራ እንዲሠርቅ በማድረግ ይፈትነዋል። እንደዚሁም ሰው ከኑሮ ጓደኛው ተለይቶ ብዙ ጊዜ ሲቆይ የኑሮ ጓደኛው በስፈለገችው ጊዜ በኃጢአት ወጥመድ እንዲወድቅ ይፈትነዋል። (ቁ ፭)

ከጳውሎስ የተሰጠው ምክር በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ጳውሎስ ሁሉም እንደርሱ የእግዚአብሔርን ሥራ ብቻ እየሠሩ ቢኖሩና ሚስት በያስፈልጋቸው መልካም እንደሆነ ተመኝ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በዚህ ነገር ለልዩ ልዩ ሰዎች

ልዩ ልዩ ስጦታዎች ሰጥቶአል። (ቁ ፮-፱) በለሆነም እኛ ለሁሉ አንድ ሕግ ልናቋቁም ወይም አንድን ሕግ የሚያደርጉትን ብቻ መከተል አንችልም።

2. ፍቺ። (፯፡፲፡፲፩) የኑሮ ጓደኛን አለመፍታትና አለመለያየት የእግዚአብሔር ትእዛዝ ነው። ኢየሱስ መፍታት የተፈቀደ መሆኑን የገለጸው በማቴ. ፲፱፡፱ በአንድ ምክንያት ብቻ ነው። በልና ሚስት ቢለያዩ እርሷ ወይም እርሱ ከሁለት አንዳቸው ንስሐ እስኪገቡ ድረስ እንዲጠበቁ ጳውሎስ ምክሩን ይሰጣል።

3. ካገባ በኋላ በልየው አምኖ ሚስቱ ባታምን ወይም እርሷ አምና እርሱ ሳያምን ቢቀር ሁኔታው አንዴት መታየት አለበት? (ቁ ፲፪፡፳፱) አማኝ ያላመነችዋን ማግባት በይኖርበትም ከተጋቡ በኋላ አንዱ አምኖ አንዱ ባያምን ምን ይበጀዋል? ሁኔታው አማኝና ያላመነ ተጋብተዋል ማለት አይሆንም? መልሱ በመነበት ጊዜ ባለው ሁኔታ ይቆይ የሚል ነው። አንድ ቀን የኑሮ ጓደኛውን ወደ ክርስቶስ ሊመራ ይችላል ይሆናል። ይሁን እንጂ ያላገባ ገና ወደፊት ታምናለች በማለት ያላመነችውን እንዳያገባ ተከልክሎአል። ባሉበት ሁኔታ መቆየት ለማንኛችንም ቢሆን አስፈላጊ ነገር መሆኑን (ቁ ፳-፳፱) ይናገራል።

እግዚአብሔር ሌላ መንገድ እስኪያሳየን እያንዳንዳችን በተጠራንበት እንዲሁ መኖር አለብን። አለበለዚያ እግዚአብሔር ያሰበልንን ነገር እስከ ማጣት እንደርሳለን። ፩ኛ ጴጥ. ፫፡፩-፬

4. በክርስቶስ ደናግል ስለሚሆኑ ወንዶችና ሴቶች። (ቁ ፳፭-፴፰) አንዳንድ ችግር በገጠማቸው ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ለማስጠንቀቅ የተሰጠ ሥርዓት ይመስላል። ለምሳሌ ስደት የአብያተ ክርስቲያናት ችግር ነው። ለጋብቻ ሙሉ ፈቃድ የተሰጠ ቢሆንም በእንደዚህ ያለ ችግር ጊዜ መጋበት ጥሩ አይደለም። ይኸውም በስደት ጊዜ በልና ሚስት ይለያዩና ከፍ ያለ ሐዘን ይገጥማቸዋል።

በቁጥር ፳፯ እና ፳፰ እንደተገለጸው አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከሰጠው ሥራ ያሰናከለዋል። ከዚህ ሁሉ ጋር እያንዳንዱ አማኝ የእግዚአብሔርን መንግሥት ማስቀደም አለበት። ቁጥር ፳፱-፴፩፡፴፭ ማቴ. ፲፡፴፯ ሱቃስ ፲፭፡፳፯ ክርስቶስ እንደገለጸው አማኞች ከአባቶቻቸው ከእናቶቻቸውና ከሚስቶቻቸው ሁሉ በላይ እግዚአብሔርን ማሰብና መውደድ አለባቸው። ከዚያ በኋላ ቤተ ዘመዶቻቸውንና የቀሩትንም ሰዎች ለማፍቀር ይችላሉ።

(ቁ ፴፮) ደናግል የሆኑት የጋብቻ ፍላጎት ተጫውቶ ቢነሳሳባቸው ይጋቡ። (ቁ ፴፯) ማንም ሰው በድንግላዊነቱ እንደ ጳውሎስ ክብሩን ጠብቆ ቢቆይ አኳኒሩ መልካም ነው። ነገር ግን ራሱን ለመማዛት የማይችል ቢሆን በመንፈስ ቅዱስ ተጋብቶ መኖር ያስፈልጋል።

(ቁ ፴፰) በመንፈስ ቅዱስ ከሆነ ድንግልን ያገባ መልካም አደረገ። ያላገበም የተሻለ አደረገ። ሴት ልጁን የዳረ አዘት መልካም አደረገ። ያላጋበትም የተሻለ

አደረገ። በቁጥር ፴፮ እና ፴፯ እንደተጻፈው ለማግባት ሆነ ላለማግባት መብቱ የበለፀገ ነው።

ከቁጥር ፴፮-፴፭ ያለው ክፍል በጣም ግልጽ አይደለም ለማስተዋልም ያዳግታል። ይሁን እንጂ ከላይ የገለጽነው ትርጉሙ ሳይሆን አይቀርም።

25. ለሚከተሉት ቁጥሮች መግለጫ ለጥ። ፯፡፲፡፲፩፡፲፬፡፳፬፡፴፪-፴፭፡፴፱፡፵

(ቁ ፲) ጳውሎስ ለተጋቡት ሰዎች ሚስት ከበሏ እንዳትለያይ ያዛል። ይህ የጳውሎስ ብቻ ሳይሆን የጌታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ ነው።

(ቁ ፲፩) በል ሚስቱን እንዲፈታ አልተፈቀደለትም። ሚስቱ ግን ጥላው ብትሄድ እስኪታረቁ ድረስ ብቻዋን ሳታገባ መቆየት አለበት። ተጣልቶ መታረቅ በባልና ሚስት መካከል ያለ ነገር ነው። ክርስቶስ በዝሙት ምክንያት ካልሆነ በስተቀር ሰው ሚስቱን አባር ሌላ እንዲያገባ አልተፈቀደም ይላል። ማቴ. ፲፱፡፱

(ቁ ፲፱) ያላመነ ባል ያላት አማኝ ሚስት ጉዳዩን ለቤተ ክርስቲያን በማቅረብ ጸሎት ታስደርግለት። እንደዚሁም ያላመነች ሚስት ብትኖር በባልዋ አሳሳቢነት ጸሎት ይደረግላት።

ክርስቲያን ወላጆች ለልጆቻቸው እየተጠነቀቁላቸው በክርስቲያን እምነት ያላድጉአቸውና ለጌታ የተቀደሱ የተመረጡና የተቀቡ አድርገው ሊያቀርቧቸው ያስፈልጋል።

እምነት የሌላቸው የአረመኔ ልጆች እግዚአብሔርን የሚያዩበት መንገድ የለም። (ቁ ፳፱) እያንዳንዱ በእግዚአብሔር በተጠራበት ደረጃ ይቆይ፤ አሸከርሆኖ የተጠራ በአሸከርነቱ ይቆይ። ጳውሎስ. ፮፡፩፡፪ ነፃ የሆነ በነፃነቱ ለጌታ ያገልግላል። ወንድ አማኝ ሆኖ ሚስቱን ያላመነች እንደሆነ ሳይፈታ ከእርስዋ ጋር ይቀመጥ። ከማመኑም በፊት የመጀመሪያዋን ሚስት ፈትቶ ከሁለተኛዋ ጋር ሆኖ ያመነ እንደሆነ ከታናሿ ጋር ይኑር፤ አይፍታት። ቀድሞ ያበረራትን አይመልሳት በመነገዜ አብራው ከነበረች ሚስቱ ዘንድ ይኑር።

አንድ ሰው ክርስቶስን በምን ሁለተኛ ሚስቱን ፍታ ስለሚሉኝ አሁኑኑ ሳላምን በፊት በውሽምነት ላስቀምጣት ቢል በእግዚአብሔር ፊት ባለ ሁለት ልብና የማይታመን ነው።

(ቁ ፴፪-፴፭) ያገቡ ሰዎች ጊዜያቸውንና አሳባቸውን ሁሉ ለጌታ ሊሰጡ አይችሉም። በቤተ ሰብ አሳብ ጊዜያቸውን ይፈጃሉ። ብዙ ጊዜን ለጌታ ሥራ ለማዋል ከተፈለገ ለብቻ መኖሩ የተሻለ ነው። ይሁን እንጂ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች በተለይ እንዲያገቡ ያሻል። ጳውሎስ. ፲፡፪፡፲፪ ጳውሎስ ይህንን ሁሉ ነገር በመመልከት ምክር መስጠቱ ሽክምና ሐዘን ሊጨምርባቸው ሳይሆን ጊዜያቸውን ሁሉ ለጌታ አገልግሎት እንዲሰጡ ማሳሰቡ ነው።

(ቁ ፴፱፡፵) ሌት ባሏ በሕይወት ባለበት ዘመን ሁሉ ከበሏ ጋር የታሰረች ናት። ባልዋ ከሞተ በኋላ ሌላ ሰው ልታገባ ትችላለች። ቢሆንም ሌላ ሰው ባታገባ ደሉተኛ ትሆናለች በሚለት ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ የተመራ ምክሩን ያስጣል።

ምዕራፍ ፳

26. በምዕራፍ ፳ የተነገረውን ችግር ግለጽና ከዛሬው ዘመን ምክንያት ጋር አስተያይ።

የቆሮንቶስ ሰዎች ለጣዖት የታረደውን ሥጋ ሲበሉ አንዳንድ አማኞችም ተባባሪ ነበሩ። ክርስቲያኖች ለጣዖት የታረደውን ሥጋ መብላት አለባቸው ወይስ የለባቸውም የሚለው ጥያቄ በቆሮንቶስ አማኞች ዘንድ የነበረ ችግር ነው። ለአማኝ እግዚአብሔርን አመስግኖ ቢበላ ሁሉ ንጹሕ ነው። የክርስቲያን አምላክ እግዚአብሔር እንጂ ጣዖት አይደለም። ም. ፳፡፱-፳፡፳፤ ሮሜ ፲፱፡፲፯፡፳፤ ጴጥ. ፪፡፴፭፤ ማቴ. ፲፭፡፲፩፤ ማር. ፯፡፲፭

አንዳንድ ደካማ አማኞች ግን ሥጋውን ሲበሉ የጣዖት የሆነውን የሚበሉ እየመሰላቸው በመጥፎ በልተጣራ ሕሊና ይመላለሳሉ። ም. ፳፡፮-፲ በጥርጥር ስለሚበሉት ለእነርሱ ኃጢአት ይሆንባቸዋል። ሮሜ ፲፱፡፳፫

ሀ. በእምነት ደካማ ወንድማችን ፊት የምናደርገው ስሕተት በአውቀታችን እንደመመካት ያለ ነው። ሥጋ መብላት ኃጢአት አለመሆኑን እያወቅን ስለሌሎች ግድ የሌለን ከሆነ ለደካሞች አንቅፋት መሆናችን አያጠራጥርም። ም. ፳፡፱፡፲፫ ክርስቶስ ሊያድነው የሞተለትን ወንድም ማደናቀፍ የለብንም።

ለ. እውነተኛ መንገድ በእምነት ለደከመው ባልንጀራ በፍቅር በማሰብ ነው። ም. ፳፡፩ ፍቅር ቢኖረን ደካሞች ወንድሞቻችንና እህቶቻችን አንዳይወድቁ በተቻለን ዘዴ ሁሉ እየጣርን በክርስትና ሕይወታቸው እንዲያድጉ እንረዳለን። (ቁ ፲፩) ክርስቶስ የሞተላቸውን በፍቅርና በርሃራኔ መርዳት ግዴታችን ነው።

ሥጋ መብላት ወንድማችንን የሚያሰናክል ከሆነ አለመብላቱ መልካም ነው። አንዳንድ ብርቱ ክርስቲያኖች ለእምነት ደካማዎቹ ለለማያስቡላቸው ወደ አረማዊነታቸው ይመለሳሉ። (፳፡፲፫)

ሳንጠራጠር በእግዚአብሔር ስም በርከን ብንበላ ኃጢአት አይደለም። ይሁን እንጂ ሥጋ መብላት ስንችል እምነቱ ደካማ የሆነውን ለመጥቀም በማለት ብንተው ፍቅራችንን ማለየታችን ነው።

ምዕራፍ ፱

27. በምዕራፍ ፱፡፩-፲፰ ስለ ነፃነትና መብት የተገለጸውን አብራራ። የውይይቱ ዓላማ ምንድን ነው?

1. ም. ፱፡፩-፮ ጳውሎስ በሐዋርያነቱ ይመካል። አንዳንድ ሰዎች ጳውሎስ እንደሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ከክርስቶስ ጋር ስላልነበረ ሐዋርያ አይደለም የሚሉ አልታሙም። (ቁ ፫) ጳውሎስ ግን ሐዋርያ መሆኑንና ክርስቲያንም እንደሆነ ይገልጻል። (ቁ ፩፡፪) እርሱ ራሱ እንደሌሎቹ ሐዋርያ ራሱን ይቆጥራል።

2. (ቁ ፯ - ፲፬) አስተማሪ ሰበኪ ወይም ሐዋርያ ጊዜውን ሁሉ በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ስለሚያሳልፍ ደመወዙን ከአማኞቹ ለመቀበል ሥልጣን አለው። ወይን የተከለ ከፍሬው እንደሚበላ ላም ያለውም ከወተቷ እንደሚጠቀም ሁሉ እንደዚሁም ሰበኪ ስለ ሥራው እንዲከፈለው ያስፈልጋል።

(ቁ ፱ ፡ ፲) የሚወቃ በሬ ከእህሉ እንደሚበላ እንደዚሁም ሰበኪ ከዚህ በበለጠ ሁኔታ ከሥራው መመገብ አለበት።

(ቁ ፲፫ ፡ ፲፬) በቤተ መቅደስ የሚያገለግሉ ካህናት ሕዝቦች በሚያመጡላቸው ነገሮች እንደሚኖሩ ሁሉ ወንጌላዊም እንደዚሁ መኖር አለበት።

3. (ቁ ፲፭ - ፲፮) ጳውሎስ ከቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች እጅ ምንም ገንዘብ አልተቀበለም። አማኞቹ ነጋዴዎችና ገንዘብ ያላቸው ስለነበሩ የልፋትህን ዋጋ ከፍለንሃል ለማለት ይችሉ ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ ለገንዘብ ሲል አልሠራም። የሚያስተምረውም አደራ ስለ ወደቀበት ነው። (ቁ ፲፮) ወንጌል ማስተማር ከእግዚአብሔር የተሰጠው ሥራ ስለሆነ ዋጋውንም የሚከፍለው አርሱው ነው። ወንጌል በነፃ የሚሰጥ ስለሆነ ጳውሎስ ማንም ሰው ለደገንነት መክፈል አለበት ብሎ እንዳያስብ ፈለገ። (ቁ ፲፮)

28. በ፱ ፡ ፲፱ - ር፯ የተገለጹት የጸጋ አርነት ወሰናቸው የት ድረስ ነው?

ጳውሎስ በክርስቶስ በኩል የእግዚአብሔር ልጅ እንደመሆኑ መጠን ከሰው ሰራሽ ሥርዓቶች ሁሉ ነፃ ነው። (ቁ ፲፱) ይሁን እንጂ ሰዎቹን ለመጥቀም ስለፈለገ ራሱን የነርሱ በሪያ አደረገ። (ቁ ፲፱ - ር፫)

(ቁ ፳) ከሕግ የደገንነትን መንገድ ለማሳየት ከአይሁዶች ጋር እንደ አይሁዳዊ ሆነ።

(ቁ ፳፩) ከአሕዛብ ጋር እንደ እነርሱ ሆነ፤ ስለዚህ እርሱ ከአይሁድ ሕግ በታች አለመሆኑ እንደ አሕዛብ በሆነ ጊዜ ተፈጸመ። ነገር ግን የአሕዛብ አማኞች ሁሉ በልባቸው ለክርስቶስ ሕግ እንዲገዙ እርሱ ደግሞ በልሱ ለክርስቶስ ሕግ የተገዛና የታሠረ ነበረ። በዚህም የክርስቶስን መንፈሳዊ ሕግ አሳያቸው።

ለአይሁዶች በሕግ በኩል እንደተገለጸው የክርስቶስን የደገንነት መንገድ አሳያቸው። ሕግ ላልነበራቸው አሕዛብ ለማስተዋል የማያስቸግረውን የእግዚአብሔርን የደገንነት መንገድ ገለጸላቸው።

(ቁ ፳፪) ከደካሞች ጋር እንደ ደካማ ሆነ። በሮሜ ምዕራፍ ሰባት ጳውሎስ ራሱ ደካማ በመሆኑ ከኃጢአት ጋር እንዴት እንደሚታገል እንዴትም እንደተሸነፈ በማየት አሸናፊነትን ይማሩ ዘንድ የተሻለ መንገድ አሳያቸው።

(ቁ ፳፫ - ፳፯) ጳውሎስ እንደዚህ የሚደክመው ሌሎቹን ነፍሳት በመጥቀም የሕይወት አክሊልን እንዲቀዳጅ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በንቃት ጌታን ያገለግል ነበር። ጳውሎስ ብቻውን ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል ቢሠራ ጥረቱ ሁሉ ጥቅመ ቢበ ይሆን ነበር። ፱ ፡ ር፭ - ር፯

ምዕራፍ ፲

29. በምዕራፍ ፲ የሚገኘው ክፉ ውጊያ ምን ተብሏል?

ክፉው ዓለማዊነት ከም. ፲ ፡ ፩ - ፲፬ እስራኤሎች በምድረ በዳ የዓለምን ሀብትና የምስርን ነገሮች ተመኙ።

(ቁ ፲፭ - ር፪) አማኝ ለክርስቶስና እንዲሁም ለዓለም በአንድ ጊዜ ለመገዛት አይችልም። (ቁ ፳፪ ፡ ር፫) አማኝ አርነት ስለአለው ብርቱ ነኝ ብሎ መመካት የለበትም፤ ነገር ግን ሁልጊዜ እንዳይወድቅ መጠንቀቅ አለበት።

30. በተለይ ከቁጥር ፩ - ር፫ እስከ ምዕራፍ ፲፩ ፡ ፩ የተወላው ክፉ ነገር ምንድን ነው?

(ቁ ፩ - ፲፬) ጳውሎስ እስራኤልን በቤተ ክርስቲያን በመመስል ሁላችሁ የክርስቶስ ናችሁ ይላል። እስራኤላውያን በፋሲካው በግ ደም ከምስር አገር ወጡ።

(ቁ ፲፬) ይሁን እንጂ ብዙዎች ዓለማዊ ነገርን ስለተመኙ እግዚአብሔር ፈረደባቸው። (ቁ ፩ - ፲) ይህም ዛሬ አማኞች በኃጢአት ከመጫወት እንዲሸሹ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ነው። (ቁ ፲፩ ፡ ፲፪ ፡ ፲፬) ሰው በኃጢአት ቢወድቅ የራሱ ጥፋት ነው። እግዚአብሔር ግን የማምለጫውን መንገድ ለሁሉ አዘጋጅቶአል። (ቁ ፲፫) በሰው ሕይወት የኃጢአት ፍቅር እስካለ ድረስ ከክፉ ሊሸሽ በቅድስና ሊኖር አይችልም። በየጊዜው ስለዚያ ስለሚያፈቅረው ኃጢአት ያስባል። ከአእምሮው አይለየውም። በመጨረሻውም ከኃጢአት ጋር ይተባበራል። የዚህ መጨረሻ የዓለማዊ ተድላዎችና የክፉ ምኞቶች ማረፊያ መሆን ነው።

(ቁ ፲፭ - ር፪) አማኞች በክርስቶስ ሊየሱስ አንድ ናቸው። (ቁ ፲፭ - ፲፬) አማኞች እግዚአብሔርን ሲያመልኩ ያላመኑት ደግሞ ሰይጣንን ያመልካሉ። (ቁ ፳) ክርስቲያኖች እግዚአብሔርንና ሰይጣንን በአንድ ጊዜ ማምለክ አይችሉም። (ቁ ፳ ፡ ር፩) ከኃጢአት ጋር በመተባበር እግዚአብሔርን አትፈታተኑት። (ቁ ፳፪) የቆሮንቶስ አማኞች ኃጢአት መሥራት ገና አልበቃቸውም። ይሁን እንጂ በአንድ ልብ ውስጥ የእግዚአብሔርንና የሰይጣንን ፍቅር ለማኖር አንችልም።

(ቁ ፳፫ ፡ ም. ፲፩ ፡ ፩) ሁሉ ተፈቅዶአል ይሁን እንጂ ሁሉም የሚጠቅምና የሚያንጽ አይደለም። (ቁ ፳፫) ሁሉ ተፈቅዶአል ብለን እንደልብ መሆን የለብንም። ለደካሞች እንቅፋት እንዳንሆን አጥብቀን እንድናስበበት ያስፈልጋል። የተሰጣችሁን ሁሉ ብሉ፤ ነገር ግን ይህ ለጣዖት የታረደ ነው ቢባል አትብሉ። ምክንያቱም የጣዖት መሆኑን የነገራችሁ ሰው ሰይጣንን የምታመልኩ እንዳይመስለው ነው። የእናንተ ሕሊና ንጹሕ ቢሆንም ስለ ነገራችሁ ሰውዬ ሕሊና ምክንያት አትብሉ። (ቁ ፳፯ ፡ ር፪) ሁሉንም በንጹሕ ሕሊና ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት። (ቁ ፴፩) ሌላው ወንድምህ እንዳይሰናከል እንዳይሳሳት ጠብቅ። (ቁ ፴፪) ሥራችን ለነፍሳት በረከት እንዲሆን እንጂ በአርነታችን በመጓደድ ሌሎቹን እንድናሰናክል አይደለም።

31. በም. ፲፩፡፪ - ፲፮ የሚገኘው የአውሎስ ጊዜ ደምብ ምንድር ነው።

በሕዝብ ፊት ሴቶች ራሳቸውን የመሸፈን ደምብ ነበራቸው።

32. አውሎስ የሴቶችን ክብር በመጠበቅ ይናገራል። ሌሎችም ደግሞ የሴቶችን ክብር እንዲጠብቁ ያስተምራል። ይህን በግልጽ ጻፍ።

አውሎስ ሴቶች ለጌታ ሥራ አይበቁም በማለት ሊያዋርዳቸው አልወደደም። ሴቶች ክብራቸውን እንዲጠብቁ እንጂ እንዲጥሉት አልፈለገም።

በቆሮንቶስ ያላመኑ ሰዎች ሚስቶች ልክ እንደበርያ የተቆጠሩ ነበሩ። እሁን በማመናቸው እንደሚገባቸው መጠን ለወንዶች ረዳት በመሆን የአኩልነት መብታቸውን አግኝተዋል።

የቆሮንቶስ ሴቶች በክርስቶስ ዘንድ የወንድና የሴት መለዩ ልዩነት አያመጣም በማለት እንደሌላው ራሳቸውን ሳይሸፍኑት በሕዝብ መካከል ታዩ። ያ በዓለማዊ ያን ዘንድ አሳፋሪ ድርጊት ነበረ። ተመሳሳዩ ሁኔታ በዓለማዊ ያን ዘንድ ብቻ የሚደረግ ስለሆነ ለአግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አሳፋሪ ጉዳይ ሆኖ ተገኘ።

ሴቶቻችሁ በዓለም ፊት የተከበሩ ይሁኑ። በእለበባቸውም ክብራቸውን አይጣሉ። በቆሮንቶስ ከተማ ለሴቶች ጸጉርን ሸፍኖ መሄድ የክብር ምልክት ነበር። በበላገር ወይም በሌላ ሥፍራ ደንቡ ሌላ ሊሆን ይችላል። ደንቡ የተለያየ እንኳ ቢሆን የሴቶች ክብር ሁሉ በልብስ የሚታወቅ ከሆነ ክብራቸውን መጠበቅ ይገባቸዋል። የዓለማዊ ያን መሳለቂያ የቤተ ክርስቲያን መሰደቢያ ከመሆን መራቅ የተገባ ነው።

(ቁ ፭ ና ፮) አግዚአብሔር ሴቶች ለባሎቻቸው እንዲገዙ ፈጠራቸው። በቆሮንቶስና በሌሎችም አገሮች ሴት ለባልዋ የተገዛች መሆን የምታሳየው ራስዋን ስትሸፍን ነው። አውሎስ ለባሎቻችሁ መገዛታችሁና ለአግዚአብሔር ክብር መታዘዛችሁ እንዲታወቅ ራሳችሁን እንደ አገሩ ወግ ሸፍኑ ይላል።

(ቁ ፲) አንዳንድ መላእክት አግዚአብሔር የሰጣቸውን ቦታ በመተው ከሰይጣን ጋር ራሳቸውን ከአግዚአብሔር በላይ አደረጉ። አወዳደቃቸውም አስቃቂ ሆነ። ስለዚህ ሴቶች ቦታቸውን በስመልቀቅ አግዚአብሔርን ማክበር ያስፈልጋቸዋል። የመላእክቶቹ ታሪክ ዛሬ ለእኛ ምሳሌ እንዲሆን ነው። በቆሮንቶስ ሴቶች ከባሎቻቸው ቦታች መሆናቸውን የሚያሳይ የራስ መሸፈኛ ሻሽ ነበረ።

(ቁ ፲፭) ለሴቶች ጸጉራቸው ሽፋናቸው ነው። ይኸውም የተሰጣቸው ከአግዚአብሔር ነው። ስለሆነም ሴት እንደወንድ ጸጉርዋን እንድትላጭ አያስፈልገም። የራስ ሻሽ ከወንድ ቦታች መሆናቸውን የሚያሳይ ደምብ ባለበት አገር ሁሉ በተለይ ክርስቲያን ሴቶች እንዲታዘዙ ያስፈልጋል።

33. አውሎስ ከ፲፡፲፯ - ፲፱ እንዴት ስላለው አሳባቢ ጉዳይ ይናገራል?

ሀ. (ቁ ፲፯፡፲፮) የቆሮንቶስ አማኞች በተሰበሰቡ ጊዜ የአግዚአብሔርን ሥራ በረከት የሚያበላሽ ትልቅ የክርክር ትግል ነበረ። ከዚህ የተነሣ ተከፋፍለዋል። በቃልና በሥራ የሚዋደዱ አልነበሩም።

ለ. (ቁ ፲፱) እንዴት እናስተውለዋለን? በየአብያተ ክርስቲያናቱ በትክክል የማይራመዱ ምዕመናን አይጠፉም፤ እንደነዚህ ያሉ ሰዎች በክርክራቸውና በጠብሜሪነት ሁኔታቸውን ሲገልጡ ይታያሉ።

34. ም. ፲፩፡፳ - ፴፬ ምን መሰናክል እንደነበር በጥንቃቄ ግለጽና አሳብህንም ተናገር።

(ቁ ፳፡፳፩) ሰዎች ምላቸውን እያመጡ በቤተ ክርስቲያን መብላት ጀመሩ፤ ባለጸጎቹ በጡት ድሆች ምዕመናን ፊት ብቻቸውን በሉ። ከዚያም የጌታን እራት ያለ ጥንቃቄ እንደማንኛውም ተራ ምግብ ወሰዱ። (ቁ ፳፪) አውሎስ ምግባችሁን በቤታችሁ ብሉ እዚህ ግን የጌታን እራት በደንቡ መሠረት በጥንቃቄ ተቀበሉ አላቸው።

(ቁ ፳፫ - ፳፱) የጌታ እራት ጉዳይ የግል አሳብ አይደለም። ከአግዚአብሔር የተሰጠ እንደመሆኑ መጠን ቅዱስ ሥርዓት ነው። መሥራቹም ጌታ ኢየሱስ ራሱ ነው። ለመታሰቢያው እንዲሆን ሰጥቶን ሄዶአል። (ቁ ፳፮፡፳፱) ሰው የጌታ እራት በሚቀበልበት ጊዜ ልቡን መርምሮ ከኃጢአት ሁሉ መንጸት አለበት። የኃጢአትን ይቅርታ ሳይቀበል ቢበላ ግን ለራሱ ፍዳ ይበላል።

(ቁ ፴) አግዚአብሔር አንዳንዶቻችሁን ቀጥቶአል። ሌሎችም የታመሙትና የሞቱት በዚህ ምክንያት ነው። የጌታ እራት የተሰጠው ሰዎች ልባቸውን መርምረው ኃጢአትን እንዲጥሉ ነው። ለሌሎች መሰናክል የሚሆኑትን አግዚአብሔር ያስወግዳቸዋል። ዕብ. ፲፪፡፭ - ፲፩፤ ማቴ. ፭፡፳፭፤ ማቴ. ፳፭፡፳፮

(ቁ ፴፩ - ፴፱) በኃጢአታችሁ አግዚአብሔር እንዳይፈርድባችሁ የግል ሕይወታችሁን መርምሩ። የጌታ እራት ቅዱስ ስለሆነ በቅድስናና በፍቅር በአንድነትም ጠብቁት።

35. የጌታ እራት የተሰጠበት ምክንያት ምንድር ነው?

(ቁ ፳፭) የጌታ እራት የተሰጠበት ምክንያት የክርስቶስን ሞት ለማስታወስ ነው። ከዚህ ጋር በንጹሕ ሕሊና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የጌታን ሞት ለሌሎች ለማሳየት እንችላለን ዘንድ ነው።

36. ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ ማለት ምን ማለት ነው? (ቁ ፳፮) ይህንን ሲያደርግ የሚገኝ ምን ይቀጣል?

ሳይገባው የሚበላ ማለት ኃጢአቱን በልቡ ደብቆ ይዞ ሳይናዘዝ የጌታን እራት የሚበላ ማለት ነው። ሰው ክርስቶስ ከኃጢአቱ ሁሉ አንፃኝ ዘማለት የጌታን ሞት ለኃጢአቱ ይቅርታ ቢቀበል ነገር ግን ኃጢአቱን በይናዘዝ ግብዝ ነው።

37. ይህንን ለሚወስድ ምን ፍርድ ይከተለዋል ? የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ከሚለው ጋር ምን ግንኙነት አለው ? (ቁ ፳፱)

በቁጥር ፳፱ ዕዳ አለበት ተብሎ የተጻፈው ስለ ሥጋው ፍርድ እንጂ ስለዘላለም ፍርድ አይደለም ። ሰው ልቡን በመመርመር ከኃጢአቱ ካልተመለሰ እግዚአብሔር ይቀጣዋል ። (ቁ ፴) በቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን ከማሳዘንና ደካሞችን ከማሰናከል ይልቅ ቢሞት ይሻላል ።

የጌታን ሥጋ በመገንዘብ የጌታ እራት ከሌላው ምግብ የተለየ እንደሆነ ማየት ነበረባቸው ። የጌታ እራት ለልባቸው መንፈሳዊ ትርጉም ይሰጣል ። ስለሆነም ከጌታ እራት ተከፋይ የሆኑ እንደሆነ መንፈሳዊ ነገርን ስለሚያሳያቸው ራሳቸውን ከልባቸው ኃጢአት ይለያሉ ።

38. በቁ ፴፫፣ ፴፬ የሚገኘውን የታረመ ትእዛዝ አብራራ ።

(ቁ ፴፫) የፍቅር ገበታ የሆነውን የጌታን እራት በምትከፈሉበት ጊዜ እርስ በርስ ላችሁ ተጠባበቁ ። ለራሳችሁ ብቻ በማሰብና በመንገብንብ የቅድስናውን ጊዜ አታርክሱት ። (ቁ ፴፬) የተራበችሁ ብትኖሩ ቀደም ብላችሁ በቤታችሁ ብሉ ። አብዝታችሁ ምግብን የምትመኙ ከሆኑ ራሳችሁን ባለመመራመር የጌታን እራት ለመውሰድ ያዳግታችኋል ።

39. በዘመናችን የጌታን እራት በመቀበል አማኞች በራሳቸው ላይ ፍርድን እንዴት ያመጣሉ ?

1. የጌታን እራት እንደማንኛውም የምግብ ዓይነት በመቁጠር
 2. ያለ ጥንቃቄና ኃጢአትን ባለማስወገድ ቢመገቡት ፍርድን ያመጣል ።
 3. መንፈስ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ሲያሳስበን ባለመናዘዝ መብላት ለፍርድ ነው ።
- ክርስቶስ ይህንን ሥርዓት የሰጠበት ምክንያት ምዕመናንና ቤተ ክርስቲያን በንጽሕና እንዲሆኑ ነው ። ሰው ግን ራሱን ዘይፈትን እግዚአብሔር ይቀጣዋል ። ፩ኛ ቆሮ. ፲፩፣ ፳፭፣ ዕብ. ፱፣ ፲፯ - ፳፪

40. ም. ፲፪፣ ፩ ከምዕራፍ ፲፪ - ፲፱ ላለው ክፍል መግቢያ አድርገህ ትቀበለዋለህ ? መግቢያ አድርገህ የምትቀበል ከሆነ የምዕራፍ ዋና አሳብ ምንድር ነው ?

ም. ፲፪፣ ፩ ከም. ፲፪ - ፲፱ ድረስ ላለው አሳብ መግቢያ ሊሆን ይችላል ። የምዕራፍ ዋና አሳብ መንፈሳዊ ስጦታ ነው ። በምዕራፍ ፲፫ ጳውሎስ እንደገለጸው መንፈሳዊ ስጦታዎቹ በፍቅር ካልተገዙ አይረቡንም ።

41. በምዕራፍ እንደተገለጸው መንፈሳዊ ስጦታ ማለት ምን ማለት ነው ? የስጦታዎቹም አስፈላጊነትና ዓላማ ምንድር ነው ?

መንፈሳዊ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ናቸው እንጂ የሰው የገዛ ራሱ ችሎታዎች አይደሉም ። እነዚህም ስጦታዎች የሚታደሉት ሰው ሕይወቱን በሙሉ ለመንፈስ ቅዱስ ቢያስገዝና በፍጹም ቢታዘዝ ነው ። መንፈሳዊ ስጦታዎች ለቤተ ክርስቲያን ጥቅምና ለአማኝ መንፈሳዊ እድገት ይረዳሉ ። ፲፪፣ ፯

ምዕራፍ ፲፪

42. ም. ፲፪፣ ፩ እና ም. ፲፭፣ ፪ ከም. ፲፪፣ ፪ ጋር አሳቡ እንዴት ይገናኛል ?

አማኞች መሪ ከገኙ ይከተላሉ ። ከመዳናቸው በፊት ጣዖታትን በማምለክ ኖሩ ። አሁን ግን በክርስቶስ በማመናቸው በመንፈስ ቅዱስ መመራት አለባቸው ። አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ካልተመሩ በስተቀር ለቤተ ክርስቲያንና ለእግዚአብሔር ሥራ አይጠቅሙም ።

43. በ፲፪፣ ፫ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ምን እንደሆነ አሳይ ።

መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ለሰው ይገልጻል ። አንዳንዶች ግን ክርስቶስን እየከዱ መንፈስ ቅዱስ ይመራናል ይላሉ ። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ በልቡ ያደረበት ሰው ክርስቶስን በማመን የሚያገለግል ነው ።

44. በ፲፪፣ ፬ የሚታየው ዋና አሳብ ምንድር ነው ?

መንፈስ ቅዱስ ብዙ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ይሰጣል ። መንፈስ ቅዱስ አንድ ሲሆን ስጦታዎቹ ልዩ ልዩ ናቸው ። ስጦታዎቹ የሚሰጡት ለአማኝ ነው ።

45. ከ፲፪፣ ፬ - ፮ ሦስት እጥፍና ትይዩ የሆኑት ነገሮች ምን እንደሆኑ ግለጽ ። በሦስቱ ቁጥሮች የሚታየው አንድ መለኮታዊ አካል ብቻ ነው ።

በቁጥር ፬ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ያድላል ። በቁጥር ፭ እንደተባለ ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን ራስና የመንፈሳዊ ሥራዎች ሁሉ የበላይ ተጠባባቂ ነው ። ክርስቶስ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ለተቀበሉ ሰባኪያን ሽማግሌዎች የሌሎችም ምዕመናን ራስ ነው ። አንድም ሦስትም ነው ብለን የምናምነው አምላክ የሚረዳና የሚመግብ የሚሰጥና በቤተ ክርስቲያን የሚሠራውን ሥራ ሁሉ በማካሄድ የሚያከናውን ነው ። (ቁ ፮)

46. ም. ፲፪፣ ፬ - ፮ ቁጥሮች የታየው ዋና አሳብ ምንድር ነው ?

ጳውሎስ እግዚአብሔር እንዳልተከፈለ በመንፈስ ቅዱስ አሳየ ። እግዚአብሔር በልዩ ልዩ መልክ አገልግሎትና አሠራር ሥላሴ ተባለ እንጂ አንድ አምላክ ነው ። የሥራውም ዓላማ ቤተ ክርስቲያንን ለመቀደስ ነው ።

47. ሰው ሊገምተው ስለማይችለው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በም. ፲፪፡፮ ላይ ምን ተባለ ?

መንፈስ ቅዱስ ስለአንዳንዶች የተለየ ስጦታ የሚያድለው ሌሎች እንዲባረኩበት ነው። ስጦታውን እንደሚገባ የማይጠቀሙበት ከሆነ ይወሰድባቸዋል። ማንኛውም ስጦታ የተሰጠው ለሌሎች ጥቅም እንዲውል ነው።

48. ፲፪፡፭ - ፲ ስለ ምን ያወራል ? ዘጠኙን ተአምራታዊ ድርጊት ለይተህ ግለጽ።

(ቁ ፭ - ፲) የመንፈስ ስጦታዎች ተዘርዝረዋል። (ቁ ፭) ጥበብ አንዳንድ ነገሮች ግልጽ ሳይሆኑ ሲቀሩ መንፈስ ቅዱስ ሊገልጽ ይችላል። ለማስተዋል የማይቻሉትን ነገሮች መንፈስ ቅዱስ በስፋላጊ ጊዜ ጉልህ አድርጎ ያሳያል።

ዕውቀት። ዕውቀት ቃለ እግዚአብሔርን ከማጥናት የሚገኝ ነው። በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ሰው መልካሙን ከክፉ ሰይፍ መናገር ይችላል። ይሁን እንጂ ሰው ራሱ በበኩሉ ደግሞ ዕውቀትን ለማግኘት መማር አለበት። ሰነፎችን እግዚአብሔር አይረዳቸውም።

ዕውቀት ያለን ነገር ሲሆን ጥበብ ግን ለአንዳንድ ድንገተኛ ነገር የሚያስፈልግ ነው። (ቁ ፱) እምነት። የእምነት ስጦታ ከጸሎት ጋር በአንድነት ይሄዳል። አንዳንድ ችግር ሲደርስና እርዳታ ሲያስፈልግ አንዳንድ ሰዎች ጸሎት ያደርሱና የለመኑትን ነገር እንደሚያገኙ በመንፈስ ቅዱስ እርግጠኛነት ይሰጣቸዋል። የእምነት ጸጋ ልዩ ልዩ ነው። እያንዳንዱ አማኝ ለጸሎቱ መልስ እንደሚያገኝ እስኪያውቅ ድረስ እንኳ በእምነት እያደገ ሊሄድ ይችላል። በጸሎትና እጅ በመጫን መፈወስ ይቻላል።

(ቁ ፲) ታምራት የማድረግ ጥቅሙ ለእግዚአብሔር ክብርና ለአማኞች መነቃቃት የሆነ እንደሆነ ነው። ትንቢት የአዲስ ኪዳን ዘመን ትንቢት ወደ ፊት የሚመጣውን መናገር ብቻ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ወንጌልንም መስበክ ነው። ሰባኪ መንፈስ ያሳሰበውን ይናገራል። ስብከት ከስጦታ ሁሉ የበለጠ ነው። (፲፩፡፭)

መናፍስትን መስየት ማለት የትኛው ትምህርት ከእግዚአብሔር መንፈስ እንደሆነና የትኛው ሐሰት እንደሆነ ማወቅ ነው። ቅዱስ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ ሁኔታውን በጥንቃቄ እንድንመለከት ይረዳናል።

በልዩ ልዩ ልሳን መናገር። ሰዎች የሰባኪውን ቋንቋ ለመስማት ባይችሉ እግዚአብሔር ሰዎቹ ለመስማት የሚችሉበትን ቋንቋ ይሰጣል። ልዩ ልሳን የተሰጠበትም ዋና ምክንያት ወንጌሉን በማሰራጨት ክርስቶስን ከፍ ከፍ ለማድረግ ነው። በሐዋርያት ሥራ ም. ፪፡፩ - ፲፫ የተገለጸው ክፍል ጥሩ ማሰራጫ ሊሆን ይችላል። በልዩ ልሳን በተነገረ ጊዜ አድማጩ እንዲረዳ መተርጎም አስፈላጊ ነው።

የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ደካማ ስለነበረ ከሌሎቹ የተለየ ስጦታ ተሰጠው። በመንፈስ ሕፃናት ስለነበሩ የተለየው ስጦታ ለክርስትና ሕይወታቸው አድገት አስፈላጊ ሆኖ ተገኘ። በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት ብዙ ስጦታ የላቸውም። ነገር ግን

የእምነት ስጦታ ለሌላቸው የጸሎታቸውንም መልስ እንደሚያገኙ መንፈስ ቅዱስ ያረጋግጣቸዋል።

49. በም. ፲፪፡፲፩ የምንመለከተው አሳብ ምንድር ነው ?

አንዱ መንፈስ ልዩ ልዩ ስጦታዎችን ለአማኞች ያድላል። ይህም ምዕመናንን ለማበረታታትና ቤተ ክርስቲያን አንዲስፋፋ ለማድረግ ነው።

50. ም. ፲፪፡፲፪ በክርስቶስ የአንድነትንና የመብዛትን ምሳሌ እንዴት አድርጎ ይገልጻል ? ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን ምን እንደሆነ ይነግረናል ?

የሰው አካል ብዙ ክፍሎች ቢኖሩትም አንድ ሰው ይባላል። እንደዚሁም ሁሉ ቤተ ክርስቲያን ብዙ አባሎች ሲኖሯት በክርስቶስ አንድ ናት። ክርስቶስ የበላይ ሲሆን የቀሩት ክፍሎች በአንድነት በመታዘዝ ሥራቸውን ያከናውናሉ። የሰውነት ክፍሎች እርስ በርሳቸው እንደሚረዳዱ ሁሉ አማኞችም እርስ በርሳቸው መተጋገዝ አለባቸው። የስጦታዎቹም ጥቅም ለአንዱ ለክርስቶስ አካል ነው።

51. ም. ፲፪፡፲፫ን በሁለት ክፍሎቹ ግለጽና ምሳሌው እንዴት ትክክል እንደሆነ አሳይ።

ሁላችንም በአንድ መንፈስ አንድ አካል ልንሆን ተጠምቀናል። ጥምቀት ለዓለም ሞተን በአዲስ ሕይወት ለክርስቶስ የመኖራችን ምልክት ነው። መንፈስ ቅዱስ በኃጢአታችን ወቅሶን ንስሐ እንድንገባ ያሳስበናል። እኛም እሺ ብለን ኢየሱስን ብንቀበለው የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን ሥልጣን እናገኛለን።

እኛ ሁላችን አንዱን መንፈስ ጠጥተናል፤ አንዱን መንፈስ የጠጣነው ሕይወት ለመቀበል ነው። ለሥጋ ሕይወታችን ውኃ እንደሚያስፈልገን ሁሉ ለነፍሳችንና ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ከመንፈስ ቅዱስ መጠጣት ያስፈልገናል።

52. ሀ) ም. ፲፪፡፲፬ - ፲፱ አካል ብዙ ክፍሎች እንዳሉት እንዴት ያረጋግጣል ?
ለ) ም. ፲፪፡፳ - ፳፮ አካል አንድ ሲሆን የሰውነት ክፍሎች ብዙ እንደሆኑ እንዴት ያሳያል ?

ሀ) የአንዱን አካል ተግባር በደንብ ለማከናወን ብዙ ብልቶች ያስፈልጋሉ። ከነዚህም አንዳንዶቹ ዓይኖች ጆሮዎች እግሮችና እጆች ሊሆኑ ይችላሉ። ከብልቶቹ አንድ ቢጎድል ሥራው በደንብ ሊከናወን አይችልም። የክርስቶስ አካል የሆነችው የቤተ ክርስቲያን ሥራም ከዚሁ ጋር የሚመሳሰል ነው። ልዩ ልዩ ስጦታዎች ያሉአቸው ሰዎች ከልዩ ልዩ ዘር ማለት ከአሕዛብ ከአይሁድ ከልተጨመሩበት የቤተ ክርስቲያን ሥራ ፍጹም ሊሆን አይችልም።

ልዩ ልዩ አገልግሎት ያላቸው ብልቶች አንዱን አካል ያገለግላሉ። ለአንድ አካል የተለያየ አገልግሎት የሚሰጡ ብልቶች ማስፈለጋቸው የተረጋገጠ ነው። ነገር ግን አንድ አካል በሙሉ ዓይን ወይም እጅ ወይም እግር ብቻ ቢሆን ጥቅሙ ምን ድር ነው ?

ለ) ቁጽ - ፳፮ የሰውነት ክፍሎች ብዙዎች ናቸው። አንዱ የሰውነት ክፍል ለሌላው አስፈላጊ ነው። የሰውነት ክፍሎች ተደጋጋሪ ነገሮች ስለሆኑ አንዱ ሌላውን አልፈልገህም ማለት አይቻልም። አንድ የሰውነት ክፍል ከሌላው ቢለይ ከፍ ያለ አደጋ ይደርስበታል። ከሰውነታችን አንዱ ክፍል ቢታመም የተለየ ጥንቃቄ እንደምንወስድ ሁሉ እንደዚሁም በቤተ ክርስቲያን ያሉት ደካሞች እኛ አንፈልገህም በሚሉት ኩራተኞች እንዳይጎዱ እንጠንቀቅላቸው። የሰው አካል እንደማይከፋፈል ሁሉ የክርስቶስም አካል የሆነ ቤተ ክርስቲያን እንደ አንድ አካል ይሠራል እንጂ መከፋፈል አይቻለውም።

ከሰውነታችን አንዱ ክፍል ቢጎዳ እርዳታ እንደምናደርግለት ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በእምነታቸው ለደከሙትና ላልዳኑት ከፍ ያለ እርዳታችንን ከማበርከት መቆጠብ የለብንም።

53. በም. ፲፪ : ፳፮ - ፴፩ ላይ የሚገኘው ዋና አሳብ ከቤተ ክርስቲያን ሥራ ጋር እንዴት እንደሚገናኝ ግለጽ።

ሁሉም አንድ ዓይነት ስጦታዎች የሉአቸውም፤ ይሁን እንጂ አንድ አማኝ በተቀበለው ልዩ ስጦታው ሌሎችን መጥቀም አለበት።

54. ይህ ምዕራፍ አማኞች ሁሉ ስጦታዎች ቢኖሩአቸው ይሻላል ይላል? ወይስ እያንዳንዱ አማኝ ባለው ስጦታ የሰውነት ክፍሎች በአንድ አካል ውስጥ እንደሚረዱ ያገልግል ይላል? ምዕራፉ ከእነዚህ ሁለት ነገሮች የትኛውን እንደሚደግፍ ለይተህ ጻፍ።

ይህ ምዕራፍ ስጦታዎች ሁሉ ለአንዱ አማኝ ይሰጣሉ አይልም። ነገር ግን ብልቶች የሰውነትን ልዩ ልዩ ሥራ አንድ ሆነው እንደሚያገለግሉ ሁሉ እያንዳንዱም አማኝ በተቀበለው ልዩ ልዩ ስጦታ በቤተ ክርስቲያን ማገልገል አለበት።

ለምሳሌ የዓይን ሥራ ብርሃንን ለይቶ ለአካላት ሁሉ ማሳየት ነው። ሌሎችም ብልቶች በተሰጣቸው ስጦታዎች ሁሉ በአንድ ቤተ ክርስቲያን እንዲኖሩ አስፈላጊ ሊሆን ይችላል። የእግዚአብሔርም መንፈስ የሚሠራው እንደ ቤተ ክርስቲያኒቱ አስፈላጊነት ነው። ጆኖ ጴጥ. ፩ : ፫

55. ሀ. የስጦታው አስፈላጊነት ምን ያህል እንደሆነ ይናገራል? (ቁ ፴፩)

ለ. በስጦታውና በአጠቃቀሙ መካከል ያለው ልዩነት ምንድር ነው?

ሐ. ምንን መፈለግና መከተል አለብን? (፲፬ : ፲፪)

ሀ) ጳውሎስ ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋ ስጦታ በብርቱ ፈልጎ ስላለ አንዳንድ ስጦታዎች ከሌሎቹ ስጦታዎች ይበልጣሉ።

ለ) የሚበልጠውና እጅግ በጣም አስፈላጊ የሆነው ፍቅር ብቻ ነው። ፍቅር ሥራን ለማከናወን ይረዳል። ፍቅር የራሱ የሆነውን እንኳን አይፈልግም። (ም. ፲፫ : ፩) ለራስ ክብርን ካልፈለጉ ስጦታ ሁሉ ደህና ነው። ከሁሉ የበለጠውን ፍቅርን መጀመሪያ ካገኙ በኋላ ከዚያም ሌሎችን ስጦታዎች መሻት ያስፈልጋል።

መጀመሪያ ፍቅርን ከፈለግን በይጣን በመከበላችን ሊገዛ አይችልም። ሌሎቹን ስጦታዎች መጀመሪያ የፈለግን እንደሆነ ፍቅር ስለሌለ ሰላይጣን የተከፈተ በር መስጠታችን ይሆናል።

ሐ) እኛ ፍቅርን መከታተልና ከሁሉ ስጦታ በላይ የሆነው ትንቢት መናገርን መመኘት አለብን። ይኸውም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መስበክ ነው። (፲፬ : ፩)

ምዕራፍ ፲፫

56. በም. ፲፫ : ፩ - ፫ የሚገኘውን ክፍል አንብብና ያለ ፍቅር የሚገኘው ስጦታ አለመጥቀሙን ግለጽ።

1. አንድ ሰው በልዩ ልዩ ቋንቋ የመናገር ስጦታ ኖሮት ፍቅር ግን ከሌለው መደወሉን እንዳስቋረጠ የደወል ድምፅ ነው። በሰው ልብ ሊሠራ የማይችል የማይረባ ነው። እንደ ሕጉ መሠረት ለእግዚአብሔርና ለሰው ፍቅር ካለን መንፈስ ቅዱስ በስጦታዎቹ በኩል የዘላለማዊ ፍሬ ለመስጠት ይሠራል። በልብ ውስጥ ራስን የመውደድ ዓለምን የማፍቀርና የራስን ክብር የመግለጥ ምኞት ካለ መንፈሳዊውን ስጦታ ማግኘት አይቻልም። (ቁ ፪ : ፫) እግዚአብሔር ብዙ ስጦታዎችን ሊሰጠን መንፈስ ቅዱስ ደግሞ በአገልግሎት ታማኝነታችንን አይቶ በስጦታዎቹ በኩል በሌሎቹ ልብ ይሠራል። ታማኝነታችንን ብናንድል ግን መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ሊሠራ አይችልም። መንፈሳዊ ስጦታ ሁሉ ቢኖረንና ፍቅር ቢገድለን ምንም አይጠቅመንም። ታላቅ ሥራ ብናከናውን ዕውቀት ጥበብ ደጋግ ሥራም ቢኖረንና እግዚአብሔርን በፍጹም ነፍሳችን በፍጹም አሳብና ኃይላችን ሁሉ ብንወድ ባልንጀሮቻችን እንደ ራሳችን ካልወደድን አምልኮቻችን ከንቱ ይሆናል።

57. ም. ፲፫ : ፬ - ፯ በተለይ ፍቅር ለክርስቲያን ምንን ያሳያል?

እግዚአብሔርንና ባልንጀሮቻችንን ከወደድን በየዋህነታችን ሥቃይ መቀበላችን የማይቀር ነው።

ክርስቶስን በመስቀል ላይ በቸነከሩት ጊዜ እንኳ የሚያደርጉትን አያውቁምና አቤቱ ይቅር በላቸው ብሎ ጸልዮአል። በዚህ አድራጎቱ ጠላቶቹ ሲሆኑ ሳለ ፍቅር በተሞላ ጸሎቱ ከጥፋት እንዲድኑ ለማያዊ አባቱን ለመነ።

(ቁ ፬ : ፩) ለእግዚአብሔርና ለባልንጀራችን ፍጹም ፍቅር ቢኖረን የሚከተሉትን ስምንት ነገሮች አናደርግም።

1. ፍቅር አትቀናም።
2. ፍቅር አትመከም፤ አትታበይም።
3. ፍቅር አትነፍግም።
4. ፍቅር የማይገባውን አታደርግም።
5. የራሱዋንም አትፈልግም።

6. አትበላጭም፣ በደልን አትቆጥርም።
7. በክፉ አታስብም፣ አድልዎ የለባትም።
8. ፍቅር ከእውነት ጋር ደስ ይላታል እንጂ በአመጸ አትደሰትም።

ፍቅር ደስ የምትሰኘው እውነትና ጽድቅ በተሠሩ ጊዜ ነው። የሰውን ክፉት አታወራም።

58. እግጅ ስለ ከበረውና ስለማይነቀፈው የክርስቲያን ፍቅር ፲፫፡፳ - ፲፫ ባለው መሠረት ግለጽ።

ፍቅር ሁሉን ነገር የሚያሸንፍ እንጂ ምንጊዜም የሚወድቅ አይደለም። ስጦታዎች ሁሉ ያልፋሉ። ሌሎች ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያንን ለመመሥረት ለጊዜው የተሰጡ ሲሆኑ ፍቅር ግን ለዘላለም ይኖራል።

(ቁ ፱) አሁን በሥጋ ሳለን ሁሉን ነገር ከፍለን እናውቃለን። ስብከታችንም በመንፈስ ቅዱስ ጥበብና እውቀት እንጂ ከእኛ ከራሳችን ዘዴ አይደለም። (ቁ ፲) ከዚህ ሕይወት በኋላ ሁላችን ፍጹማን እንሆናለን፤ በዚያን ጊዜ ሥጋችን መሰናክል አይሆንንም።

(ቁ ፲፩) ጳውሎስ ሁኔታው እንዲብራራልን የሕፃንና የአዋቂን ሰው ምሳሌ ወሰደ። ሕፃን አዋቂ ሰው የሚያውቀውን በከፊል ሊያውቅ ይችላል። አሳቡም ሁሉ ልክ ሊሆን አይችልም። ነገር ግን እያደገ በሚሄድበት ጊዜ የልጅነቱን ጠባይ ይተዋል። እኛም ዛሬ ከፍለን እናውቃለን፤ በዚያን ጊዜ ግን ሁሉን እናውቃለን።

(ቁ ፲፪) አሁን ነገሮችን በድንግዝግዝ መስተዋት እንደምናይ ነን። በግልጥ እናይም። ዛሬ በመንፈሳዊ ዓይኖችን እንኳን የማናያቸውና የማናስተውላቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ከዚህ ኑሮ ከተለየን በኋላ ግን ሁሉን በግልጽ እናያለን። በድንግዝግዝ ስተዋት ማየቱ ይቀራል።

(ቁ ፲፫) በአማኝ ሕይወት እምነት፣ ተስፋና ፍቅር ታላቅ ነገሮች ናቸው። ሰው በእምነት የዘላለምን ሕይወት ሊያገኝ ይችላል። ተስፋው የዘላለም ሕይወትና ሽልማት ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ መንግሥተ ሰማያትም በፍቅር የተሞላች ናት። እምነትና ተስፋ በረከት ያስፈልጋቸዋል። በረከቱንም ማግኘት የሚችሉት በፍቅር ስለሆነ ፍቅር በለኝ እምነትና ተስፋ ስደሰት ሌሎች ደግሞ ዘማላየው ፍቅር ይጠቀማሉ። እግዚአብሔር ፍቅር ነው። በልቤ ውስጥ ፍቅር ካለ የእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ የኔ ነው።

ምዕራፍ ፲፬

59. ሀ. በም. ፲፬ ትንቢት ከሌሎቹ ስጦታዎች የሚበልጥበትን ምክንያት ግለጽ።

- ለ. ትንቢት መናገር ምን ማለት ነው?
- ሐ. ዓላማውና ጥቅሙ ምንድን ነው?

ሀ) በልዩ ቋንቋ የሚናገረው አራሱ ይበረክበት እንጂ ሌሎች ሊያስተውሉት አይችሉም። ም. ፲፬፡፪፡፳-፲፩፡፲፯፡፲፯

ለ) ትንቢት ግን ከመንፈስ ቅዱስ የተሰጠው ስብከት ስለሆነ ሌሎች ሊጠቀሙበት ይችላሉ። ስለሆነም ትንቢት ከሌሎቹ ስጦታዎች የበለጠ ነው። ም. ፲፬፡፫-፩፡፲፪፡፲፩፡፲፱

ሐ) ትንቢት መናገር ማለት መልእክቱን መንፈስ ቅዱስ እንዳላሰበ ተቀብሎ ሌሎች መንፈሳዊ ጥቅም አግኝተው በእምነትና በጸጋ እንዲያድጉ መስበክ ነው። ስለዚህ ሰው ስጦታዎችን ቢፈልግ ቤተ ክርስቲያንን ለማጎድ የሚረዳውን ይመኝ።

60. የቋንቋ ጥቅሙ ምንድን ነው?

የቋንቋ ጥቅሙ አንዱ ሲናገር ሌላው የተረዳ እንደሆነ ብቻ ነው። (ቁ ፩፡፲፫) አንዱ በልዩ ቋንቋ ሲሰብክ ወይም ሲጻልይ አስተርጓሚ ካልኖረ ለሌሎች ጥቅም አይሰጥም።

(ቁ ፲፯፡፲፯) አስተርጓሚ እንኳን ቢገኝ የሰጠታው ደረጃ ከአስተማሪነትና ከሰባኪነት ጋር ሲወዳደር ያነሰ ሆኖ አናገኘዋለን።

61. ሁለቱን ያለማመን ክፍሎች መሠረት በማድረግ ከም. ፲፬፡፳፩-፳፭ ያለውን የሐዋርያውን አሳብ አብራራ።

(ቁ ፳፩) ከኢሳይያስ ፳፯፡፲፩፡፲፪ የተጠቀሰ ነው። እስራኤላውያን ከኃጢአታቸው አልመለሰ አሉ። እግዚአብሔርም በስጠነቅቃቸው ፍርድ ማመን አገኝታቸው። ስለዚህ በሌላ ቋንቋ የሚናገሩ ሰዎች አደጋ እንዲጥሉባቸው ተላኩ። አሶራውያን ማረኩአቸው። ይህም ምልክት የሆነው ማመን ላገኝታቸው እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ቃል እውነት እንደሆነ ለማሳየት ነበር። ትንቢቱ ተፈጽሞአል። እንደዚሁም አሕዛብ ደግሞ የሚድኑ መሆናቸውን ለማስታወቅ ቋንቋን እንደ ምልክት ተጠቀመበት።

1. በዴንጤቆስጤ (በበዓለ ሃምሳ) ሐዋርያት በልዩ ልዩ ቋንቋ የተናገሩት ተስፋ የተሰማቸው መንፈስ ቅዱስ እንደመጣና የአዲስ ኪዳንም ቤተ ክርስቲያን እንደተቋቋመች ለማሳየት ነው።

2. እግዚአብሔር አሕዛቦችንም እንደተቀበለ ለማሳየት ዴጥሮስን ወንጌል እንዲሰብክ ወደ ቆርኔሌዎስ ቤት ላከው። አሕዛብም ልክ እንደ ዴንጤቆስጤ ቀን በልዩ ቋንቋ መናገራቸው ታየ። በዚያን ጊዜ ዴጥሮስ እግዚአብሔር አሕዛብንም እንደሚቀበል ተረዳ። የሐዋ. ሥራ ፲፡፳፫ ፵፭ አሕዛቦች ደግሞ መንፈስ ቅዱስን በመቀበላቸው እንደሚድኑ ለአይሁዶች የማረጋገጫ ምልክት ነበር። የሐዋ. ሥራ ፲፩ አይሁዶች ዴጥሮስ ከአሕዛብ ጋር ስለተዛመደ ከሰሱት፤ ዴጥሮስ ግን መልስ ሲሰጥ እንዲህ አለ። (ለመናገርም በጀመርኩ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ለኛ ደግሞ በመጀመሪያ እንደወረደ ለእነርሱ ወረደላቸው።) የመንፈስ ቅዱስ መውረድም ዋና ዓላማ ወንጌል ለአሕዛብም እንደተሰጠ ላላመኑት ሐዋርያት የሚታይ ምልክት ነበር።

በልሳንም መናገር መጀመሪያ ላላመኑት አይሁዶች ቀጥሎም ላላመኑት አሕዛብ ምልክት ነበረ። ከዚህ ጋር በልሳን መናገር ለማያምኑ በእምነት ደካሞች ለሆኑም እንደሆነ በጆኛ ቆሮ። ፲፬፡፳፪ ተገልጿል። ትንቢት መናገር ግን ለዳኑት ክርስቲያኖች ይሆናል። ትንቢት በመናገር ሌሎችንም መርዳት ይቻላል። ፲፬፡፱

62. በማኅበር (በስብሰባ) የትንቢትና የልሳን አመራር እንዴት መሆን ይገባዋል?

- ሀ. 1. ልሳን መናገር ሁሉን ለመርዳት እንጂ ለራስ ጥቅም ብቻ መሆን የለበትም።
- 2. በልታወቀ ቋንቋ በቤተ ክርስቲያን ከሁለትና ከሦስት ሰው የበለጠ መናገር የለበትም። (ቁ ፳፮)
- 3. ቢሆንም እንኳ ተራ ዘተራ እንጂ ሁሉም በአንድነት መናገር የለባቸውም። (ቁ ፳፮)
- 4. አስተርጓሚ ካልተገኘ ግንም በልታወቀ ቋንቋ መናገር የለበትም። (ቁ ፳፮)
- 5. በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ያስፈልጋል፤ ሁከት የተከለከለ ነው። ስለሆነም እንደኛው ሲናገር ሌሎች ዝም ማለት አለባቸው። (ቁ ፴፫)
- 6. ለማገልገል ናፍቆት ብላቸው በሌላ ቋንቋ ለመናገር ሳይሆን ትንቢትን ለመናገር ይመኙ። (ቁ ፴፱)
- 7. ሁሉ በአግባብና በሥርዓት ይሁን።
- ለ. 1. ትንቢትን ሰባኪዎችና አስተማሪዎች በማኅበር በተራ በተራ ይናገሩ። ነገር ግን ከሁለት ወይም ከሦስት የበለጠ መሆን የለባቸውም። ሌሎች የተበለውን ያዳምጡ። (ቁ ፳፱)
- 2. ለሌላው መንፈስ ቅዱስ መልእክት ሰጥቶት ሲናገር የመጀመሪያው ዝም ይበል። (ቁ ፴)
- 3. እንዳንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት በሙሉ የሚናገሩ ከሆኑ ተራ ዘተራ እንጂ በአንድ ጊዜ የሚንጫፍ አልነበሩም። (ቁ ፴፩)
- 4. ለአንድ ሰው መንፈስ ቅዱስ መልእክት ሲሰጠው እርሱ ሳይጨርስ ሌላው አይጀምር። የመናገር ዕድል እስኪያጋጥመው ድረስ ዝም ይበል። የነቢያት መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉና። (ቁ ፴፪፣ ፴፫)

63. ም. ፲፬፡፴፱፣ ፴፭ ምን ያሳስባል? ም. ፲፬፡፴፭ - ፴፱ ስሜቱ ወይም ትርጉሙ ምንድን ነው?

መንፈሳውያን ወንዶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሳሉ ሌሎች እንዲሰብኩ አልተፈቅደላቸውም። ሌሎች የወንዶች ተገዢ መሆናቸውን ለአዳም በተነገረው ቃል ማወቅ ይቻላል። (ዘፍ. ፫፡፲፮) በስብሰባ ጊዜ እንዳንድ ነገር ለማወቅ እንኳ ቢፈልጉ አይነጋገሩ። ስብከቱ እስኪያልቅ ዝም ይበል። መንፈሳዊ ጥያቄ ቢኖራቸው በቤት በሎቻቸው እንዲጠይቁ ይሁን። (ቁ ፴፱፣ ፴፭)

እግዚአብሔር ሴትም ትንቢት እንደምትናገር ተስፋ ሰጥቶአል። ፩ኛ ቆሮ. ፲፩፡፭፤ የሐዋ. ሥራ. ፪፡፲፮፣ ፲፮ መንፈስ ቅዱስ እንዲናገሩ መልእክት ቢሰጣቸውም በወንድ ላይ በሥልጣን ከመናገር ራሳቸውን መግዛት አለባቸው። መልእክታቸው በተለይ በምስክርነት መልክ ቢቀርብና ሌሎችን ሌቶች ልጆችን በማስተማር ቢሆን መልካም ነው።

ዳውሎስ ለሌቶች ይህንን ትእዛዝ አጥብቆ ያዘዘበት ዋና ምክንያት ሌቶቹ የራስ ጠጉራቸውን በመቆረጥ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሁከት ስለፈጠሩ ነው። ሁኔታው የእግዚአብሔርን ክብር ከማቃለሉ ሌላ ትእዛዝ ማፍረስ ሆነ።

እስቲ የዲብራና የባራቅን ሕይወት እንመልከት። ዲብራ በእግዚአብሔር መንፈስ ጠላትን የማሸነፍ ጥበብ አገኘች። ይሁን እንጂ ዲብራ እንደሠራዊት አለቃ መሪ አልሆነችም። ነገር ግን ጥበብን አገኘች። ባራቅ በእግዚአብሔር ሕግ መሠረት በሠራዊቱ ላይ አለቅነትን ወሰደ። መላፍንት ፱፡፱፣ ፩፣ ፲፱ እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን መንፈሳውያን ወንዶች ሲጠፉ እንዲሁ እንዳንድ ሌቶችን ያሰናዳል።

በቁጥር ፴፮ ላይ ዳውሎስ እንዳንድ አማኞች የተሰጣቸውን ትእዛዝ የማይቀበሉ ስለመሰለው እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው። ለእግዚአብሔር ቃል እንዳትታዘዙ ከእናንተ ወጣ? ወይስ እንድትታዘዙት ወደ እናንተ ደረሰ? መልሱ የእግዚአብሔር ቃል ነውና ታዘዙት የሚል ነው።

(ቁ ፴፯) እንዳንዶች እኛ ነቢያት ነንና እንደፈቃዳችን እናደርጋለን ይሉ ነበር። ዳውሎስ ለዳፈው መልእክት አልተገዙም። ስለዚህ ዳውሎስ መልእክቱን የጻፍኩት በእግዚአብሔር ትእዛዝ ነውና በትታዘዙ የእግዚአብሔርን ሕግ መቃወማችሁ ነው። በማለት አሳሰባቸው። (ቁ ፴፰) ማንኛውም ሰው ይህንን ቃል የሚቃወም ቢሆን የእግዚአብሔርን ሕግ መቃወሙ ነው።

(ቁ ፴፱) ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ። በልሳኖችም ከመናገር አትከልኩሉ። ነገር ግን እናንተ እንደተመለከታችሁት ስጦታ መሆኑንና ብዙም ጥቅም የሌለው መሆኑን አትርሱ።

(ቁ ፵) ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤት ነው፤ በእግዚአብሔር ቤት የምታደርጉትን ሁሉ በሥርዓትና በአግባብ አድርጉት።

64. ሀ) በማኅበር ስብሰባ ወይም በሕዝብ ፊት ትንቢትና ልሳን እንዴት መታየት ይገባዋል? ለ) በቁጥር ፵ ላይ የተሰጠው ምክር ምንድን ነው?

ሀ) ትንቢት መናገር ቤተ ክርስቲያንንና የሚሰሙትን ሁሉ የሚጠቅም ስለሆነ ሁሉ እንዲመኙት የተገባ ነው። በልሳን መናገርም የእግዚአብሔር ስጦታ ስለሆነ አይከለከልም። በልሳን ለመናገር መምሪያ ቢደረግለትም እንኳ ጥቅሙ አነስተኛ ስለሆነ በብዛት ሊነገርለት አይችልም። (ቁ ፴፱)

ለ) ሰዎች ስጦታዎችን የሚመኙት ቤተ ክርስቲያንን ለመጥቀም ከሆነ መምሪያ ያው ደግሞ እንዲከበር መመኘት አለባቸው። መምሪያ የሌለው ስብሰባ ጥቅም ቢሰጠሁ አያጠራጥርም።

ምዕራፍ ፲፭

65. በምዕራፍ ፲፭ የታየው የተሳሳተ ትምህርት ምንድር ነው ?

ም. ፲፭ የሚያስተምረው ስለ ትንሣኤ ነው። በቁ ፲፪ እንደምናነበው አንዳንዶች ትንሣኤ እንዳለ አላመኑም። ትንሣኤ የሌለን ከሆነ መንፈሳዊ አገልግሎታችን ከንቱ ይሆናል። (ቁ ፴፪) ትንሣኤ ከሌለ ዛሬ እንብላ እንጠጣ ነገ እንሞታለን በተባለ ነበር። (ቁ ፴፫) በእንደዚህ ዓይነቱም አስተሳሰብ ከኖርን ከቅድስና ኑሮ መራቃችን የተረጋገጠ ነው።

ክርስቶስ ያልተነሣ ከሆነ እኛም አንነሣም። ስብከታችንም ከንቱ ይሆናል። ጠላታችን ሞትን ያሸነፈ መድኃኒት ማጣታችን ነው። ትንሣኤ ከሌለ አዳኝ የለም። ደኅንነትም አናገኝም። እንደዚህ ከሆነ ታዲያ ለምን ከንለማውያን ጋር አንጨፍርም።

(በቁ ፴፪) ጳውሎስ ትንሣኤ ከሌለ መሰደድና መከራ መቀበል ምን ይጠቅመኛል ይላል። በትንሣኤ የማያምን ሰው ስለ ክርስቶስ ወንጌል መከራ ከመቀበል ይልቅ ከንለማውያን ጋር መቀላቀልን ይመርጣል። (ቁ ፲፪ - ፲፱፣ ፴፪፣ ፴፫)

66. ሐዋርያው ስሕተታቸውን ለማረም ሲል ገስጽአቸዋል። በዚህ ግሣጼው ጥረቱ ምን ለማድረግ ነበር ?

ሰዎች ትንሣኤ እንዳለ ቢያምኑ የኢየሱስ ክርስቶስን እንደገና መምጣት በመጠበቅ የነቁ ይሆናሉ። የወደፊቱን ተስፋ በማድረግ በንጽሕና ያለ ነቀፋ ይኖራሉ። በዚያም ቀን ሽልማት እንደሚቀበሉ ተስፋ ያደርጋሉ።

67. የዚህን ምዕራፍ ዋና አሳብ ከለፉት ምዕራፎች ጋር እንዴት ታስተያየታለህ ?

ባለፉት ምዕራፎች ጳውሎስ በስጦታ በደንብ ያለመጠቀም የሚያመጣውን ጉዳት አብራርቶአል። ቤተ ክርስቲያንም እንደሚያቀዝቅዝ ገልጿል። ከዚህ ጋር የወንጌልን እውነተኛ ትምህርት በዋናነት መከተልና መታዘዝ ምን ያህል ሰላም፣ ኃይልና ከብር እንደሚያመጣ አሳይቷል።

በም. ፲፭ ጳውሎስ ትንሣኤና ደኅንነት የለም ብሎ ማመን ትልቅ ስሕተት እንደሆነ ገልጿል። የሚያምኑበት ግን ታላቅ ደስታ እንዳላቸው እምነታቸውም ፍሬ ለማፍራትና የቅድስና ኑሮ ለመኖር እንደሚያበቃቸው ተናግሮአል።

68. ም. ፲፭ በስንት ታላላቅ ክፍሎች ይከፈላል ?

የእያንዳንዱ ክፍል ዋና ትምህርት ምንድር ነው ? በሁለት ታላላቅ ክፍሎች ይከፈላል። እነዚህ ሁለት ታላላቅ ክፍሎች ደግሞ በንኲሳን ክፍሎች ይከፈላሉ።

ሀ. ከቁ ፩ - ፴፪ የክርስቶስ ትንሣኤ እርግጠኛነት።

1. ፩ - ፲፩ የክርስቶስ ትንሣኤ እውነተኛነት።
2. ቁ ፲፪ - ፲፱ የክርስቶስ ትንሣኤ አስፈላጊነት።
3. ቁ ፳ - ፴፪ ክርስቶስ የተነሣ ከሆነ እኛም እንነሣለን።

ለ. ከቁ ፴፭ - ፶፭ ትንሣኤ እንዴት እንደሚሆን።

1. ቁ ፴፭ - ፶ የትንሣኤ ዘዴ።
2. ቁ ፶፩ - ፶፫ አማኞች ሁሉ እንደማይሞቱ።
3. ቁ ፶፪ - ፶፮ በመጨረሻ ሞትን ድል መንሣት።
4. ቁ ፶፭ በሞት ሥልጣን ግግሩን ጌታን በንቃት እንድናገለግለው ይረዳል።

70. የትኛው አከራካሪ ጉዳይ በም. ፲፭፣ ፩ - ፲፩ ይገኛል ?

ጳውሎስ ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትን አሸንፎ እንደተነሣ ያረጋግጣል። ለዓለምም ኃጢአት በመሞቱ የሰው ዘር መድኃኒት ሆኖአል። በቁጥር ሦስት ላይ እንደምናነበው ትንቢት ተነግሮለት ነበር። እንደ ትንቢቱም ቃል ስለ ኃጢአታችን ሞቶ ተቀብሮ በሦስተኛው ቀን ከመቃብር ተነስቶአል። ከሙታን በመነሣቱ ሞትን አሸንፏል። ከኃጢአትና ከኃጢአት ዋጋ ማለት ከሞት ሊያድነን መጣ።

ጌታችን ስለሆነ መጀመሪያ ተነስቶአል። በኋለኛው ቀን ደግሞ እኛንም ያስነሣል። ጳውሎስ የክርስቶስ ከሙታን መነሣት እውነት መሆኑን ለማስረዳት ከሞቱ በኋላ ለብዙ ሰዎች መታየቱን ገልጿል።

እነዚህም፡-

1. ለኢፕሮስ
2. ለአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት
3. ለአምስት ሺህ ሰዎች (ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ ሲጽፍ ኢየሱስን ያዩት ሰዎች ነበሩ።)
4. ለያዕቆብ
5. ለሐዋርያት ሁሉ
6. ለጳውሎስ ለራሱ

ክርስቶስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለሌሎችም እንደተገለጠ የሚያስረዱ ጥቅሶች ይገኛሉ።

ለማርያም መግደላዊት ማር. ፲፮፣ ፱

ለሌሎች ሌቶች ማቴ. ፳፭፣ ፱

ለሁለቱ ደቀ መዛሙርት ሉቃ. ፳፱፣ ፴፮

ለኢፕሮስ ጆኖ ቆሮ. ፲፭፣ ፭

ለአሥራ ደቀ መዛሙርት ቶማስ በሌለበት ዮሐ. ፳፣ ፲፱

ለአሥራ አንዱ ሐዋርያት ዮሐ. ፳፣ ፳፮

በገሊላ በሕር ዮሐ. ፳፩፣ ፩

ለአምስት መቶው ወንድሞች ጆኖ ቆሮ. ፲፭፣ ፮

ለሐዋርያት በገሊላ ማቴ. ፳፭፣ ፲፯

ለያዕቆብ ጆኖ ቆሮ. ፲፭፣ ፯

በእርገቱ ጊዜ ሉቃ. ፳፱፣ ፶.

አውሎስ በመነ ጊዜ የሐዋ. ሥራ ፱፡፯፤ ፩ኛ ቆሮ. ፲፩፡፭
ክርስቶስ በብሉይ ኪዳን ትንቢት መሠረት ተነስቶአል። ፩ኛ ቆሮ. ፲፩፡፫፤ ፱
71. ከም. ፲፩፡፲፪ - ፲፱ የተላለፈው ሐሳብ ምንድር ነው?

አንዳንዶች ትንሣኤ የለም አሉ። ይህም የሐሰት ትምህርት የተወሰደው ከአረ
ጣውያን ጠባይ ነበር። ትምህርቱም ሰው ሲሞት ኃጢአቱ ክበድኑ ጋር ይቀበራል፤
ነፍሱ ግን ነፃ ትወጣለች የሚል ነው። ትንሣኤ አለ በማለት ቢያምኑም ኃጢአቱ
አብርሱ ይነሣል የሚል አስተሳሰብ ስለነበራቸው የሙታን ትንሣኤ የለም የሚለውን
ትምህርት አመጡ። አውሎስ ክርስቶስ ሞቶአል፤ ተቀብሮአል፤ በሦስተኛውም ቀን
ከሙታን ተነሥቶአል ስላለ እነዚህን ካላመንን ደገንነት የለንም ብሎ ተናግሮአል።

- ቁ ፲፫ ትንሣኤ ከሌለ ክርስቶስ አልተነሣም ማለት ነዋ?
- ቁ ፲፬ ክርስቶስ ካልተነሣ የኛም ስብከትና አምነት በከንቱ ነዋ?
- ቁ ፲፭ እንግዲህ እኛም ክርስቶስ ከሙታን ተነስቶአል በማለታችን የሐሰት
አስተማሪዎች ሆነናለን?
- ቁ ፲፮ አራሳችንም ገና በኃጢአት ጠፍተናል ማለት ነዋ?
- ቁ ፲፯ እነዚያ በአምነት የሞቱት ሁሉ ጠፍተዋል?
- ቁ ፲፱ አማኞችም እንግዲህ ከሌላው ሰው ሁሉ የተሰላፉና የጠፉ መሆናቸው
ነዋ? እንግዲህ ትንሣኤ ከሌለ ክርስቶስ አልተነሣም፤ አዳኛችንም ሊሆን
አይችልም።

72. ም. ፲፩፡፩ - ፩፭ ስለሙታን ትንሣኤ መኖር ምን ሐሳብ ይሰጠናል?

በዚህ ክፍል ክርስቶስ ከሙታን ስለ ተነሣ እኛም በእርሱ የምናምነው እንደም
ንነሣ በደንብ ያረጋግጥልናል።
(ቁ ፩) ክርስቶስ የመጀመሪያው በመሆን ከሙታን ተነሥቶአል፤ እኛ ደግሞ
በኋለኛው ቀን እንነሣለን።
(ቁ ፩፩) በአዳም ምክንያት ሞት በሰው ሁሉ ላይ ደረሰ። በሁለተኛው ሰው
ማለት በክርስቶስ ደግሞ ትንሣኤ መጣልን።
(ቁ ፩፪) የአባታችንን የአዳምን ኃጢአት ማለት የኃጢአት ሥጋን ወርሰናልና
መሞት ይገባናል። ይህ ኃጢአተኛ ሥጋ ወደ ሰማይ ሊሄድ አይችልም። አዲስ
የማይፈርስ አካል ያስፈልገናል። ክርስቶስ ከሞት ያድነናል። በአዳም የሞቱት ሁሉ
በክርስቶስ ትንሣኤን ያገኛሉ።
(ቁ ፩፫) ጠላታችን ሞትን ማሸነፉን ለመግለጽ ክርስቶስ በመጀመሪያ ከሞት
ተነሥቶአል። ከዚያም በኋላ አማኞች ሁሉ ይነሣሉ።
(ቁ ፩፬) ይህ ዓለም በሰይጣን መሪነት በእግዚአብሔር ላይ አምጿል። ክርስቶስ
የእግዚአብሔርን ጠላቶች ሊያጠፋና የእግዚአብሔርንም ሕዝብ ከሰይጣን ባርነት
ከኃጢአትና ከሞት ሊያድን ወደ ዓለም መጣ። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በመቸነከሩ
ሰይጣንን ድል ነሣ። ለሰዎች ኃጢአት ሲል ሞተ። በኋላም ሞትን አሸንፎ ከመቃ
ብር ተነሣ። የአማኞችንም አካል ከሙታን ያስነሣል። ቁጥር ፩፩፡፩፮

(ቁ ፩፮) እግዚአብሔር ከራሱ በስተቀር ሁሉንም ነገር ከክርስቶስ ሥልጣን
በታች አድርጓል።

(ቁ ፩፯) ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ፈቃድ ከክርስቶስ ሥልጣን በታች ከሆነ
በኋላ ክርስቶስ ደግሞ ለአባቱ ለአብ ያስረክባል። ይሁን እንጂ ክርስቶስ ለአንድ
ሺህ ዓመት የዓለም ንጉሥ ይሆናል።

እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ ነው። ክርስቶስ ከእግዚአብሔር በታች ነው።
ሆኖም አንድ አምላክ ይባላል። ስለዚህ ሰው ለክርስቶስ ብቻ ሳይሆን ለአብና ለመን
ፈስ ቅዱስም መስገድና መታዘዝ አለበት።

የመጨረሻው ጠላት ሞት ድል ይደረጋል። እግዚአብሔርም ሁሉን ነገር ጠቅ
ልሎ ይገዛል። በዚህ ሺህ ዓመት ሞት በለመጥፋት ይኖራል። ነገር ግን በአማኞች
ሕይወት ኃይል እንዳይኖረው ክርስቶስ ድል አድርጎአል። የሞት ሥልጣን ተሻረ።

73. ከቁ ፩፱ - ፴፬ ያሉት ጥቅሶች ስለዋናው ሐሳብ ምን መግለጫ ይሰጣሉ?

እንዲያማ ካልሆነ በማለት አውሎስ ሲናገር የሞቱት የማይነሡ ከሆነ ድካማችን
ለክርስቶስ በከንቱ ነው ይላል።

ሙታን ከቶ የማይነሡ ከሆነ ስለ እነርሱ የሚጠመቁት ለምንድን ነው? የአማ
ኞች መጠመቅ የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ በማሳየት ምስክርነት ለመስጠት ነው።
ሙታን የማይነሡ ከሆነ ሥራቸው ከንቱ በሆነ ነበር። ዋጋስ ከሌለው ለምን ይደክ
ማሉ? ለምን እንብላ እንጠጣ ነገ እንሞታለን አላሉም? ሥጋችንን ከሞት የሚያስ
ነሣ ጌታ መድኃኒት አይደለምን? በቁጥር ፳፱ ላይ ያለው ሐሳብ ፴ - ፴፪ ያለውን ያብ
ራራል። በእነዚህም ቁጥሮች ውስጥ እንዲህ ይላል። ሕይወቴን ለምን በስደትና በአ
ደጋ ላይ እጥለዋለሁ? ትንሣኤ የሌለ ከሆነ በኤፌሶን ለምን ብዙ ችግር አየሁ?

ትንሣኤ ከሌለ ደገንነት ወይም የዘላለም ሕይወት ዋጋ የለውም ማለት ነበር። እኔ
ግን ትንሣኤ ስላለ እሠራለሁ። (ቁ ፴፫) ንቁ የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን አመኑ።
የሐሰት ትምህርትን አትከተሉ። መንፈስ ቅዱስ ሲወቅሳችሁ በራሳችሁ ሐሳብ ተመር
ታችሁ አትሂዱ። በራሳችሁ መንገድና ትምህርት አትደገፉ። እናንተ እኮ የእግዚአ
ብሔርን መንገድና ትምህርት ትታችሁ በፈቃዳችሁ ሂዳችኋል። ማፈር ይገባችኋል።
ለመሆኑ የማን ቃል ይታመናል? የእግዚአብሔር ቃል ወይስ የናንተ?

አንዳንዶች እንደ ቁጥር ፩ ገለጻ የሐሰት ትምህርት ወስደዋል። ሞተው ለነበ
ሩት ሰዎች ይጠመቁላቸው ጀመር። ቢሆንም ሰውዬው ከሞተ በኋላ ሌሎች ሰዎች
የሚያደርጉለት ተግባር ከንቱ መሆኑ አያጠራጥርም።

74. በቁጥር ፴፭ ላይ የተገለጸውን ክፍል ተናገር።

ይህ ቁጥር የሁለተኛውን ክፍል ዋና አሳብ ይገልጻል። የሞቱት እንዴት ይነ
ሣሉ? ሕይወት ያገኘው ሰውነት ምን ይመስላል?

75. ከቁጥር ፴፩ - ፵፩ ያሉት ጥቅሶች አገልግሎታቸው ምንድን ነው?

በነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ለውሎስ በተለይ በቁጥር ፴፩ ላይ የሚገኙትን ጥያቄዎች በምሳሌ እያደረገ ይገልጻል። ቁጥር ፴፩ አንድ ሰው ስንደ ቢዘራ ያ የተዘራው ስንደ ፍሬ ከመስጠቱ በፊት መበስበስ መሞት አለበት። የሰውም አካል እንደዚሁ ነው። ቁጥር ፴፮፣ ፴፰ የሚያደገውም አካል ሌላ ዓይነት ነው። ያ የተዘራው ራሱ አይደለም። ነገር ግን ያንኑ የተዘራውን ይመስላል።

(ቁ ፴፱) ሞተው የሚጠፋቱ ምድራዊ ሰውነታችን አሉ። (ቁ ፵) ሰማያዊ አካሎች የሚበሉ እንደ ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት ያሉትም አሉ። ምድራዊ አካሎችም እንደ እንስሳ አክዋፍና አሣ ያሉት ናቸው።

(ቁ ፵፪) እያንዳንዱ የራሱ ክብር አለው። የክብር ደረጃ ግን ይለያያል። እኛ የሚሞት ምድራዊ ሥጋ አለን። ይህም ሥጋ የራሱ ክብር አለው። እግዚአብሔር የአሁኑን ዓይነት ሥጋ በኋላ አይሰጠንም። ነገር ግን ሰማያዊ የሆነ ልዩ ሥጋ ይሰጠናል። ሐዋርያት ኢየሱስን በአዲስ ሥጋ በተገለጠ ጊዜ እንዳወቁት እኛም እንዲሁ ለመታወቅ እንችላለን።

76. ከቁጥር ፵፪ - ፵፱ ባሉት ጥቅሶች ውስጥ ምን አበፈላጊ መግለጫ ተደረገ?

ከ፴፩ - ፵፩ ባሉት ክፍሎች በምሳሌ እንደተገለጸ ይህ ክፍል ስለ ሙታን ትንሣኤ ይናገራል። (ቁ ፵፪) ምድራዊው ሥጋ ይሞታል። ከዚያም በኋላ ይበሰብሳል፤ የተነሣው ሥጋ ዘላለማዊ ይሆናል። በጭራሽ የማይሞት ልዩ ሥጋ ነው።

(ቁ ፵፫) ሞት የድካምና የሃፍረት ውጤት ነው። አዳም ለመሞት ሳይሆን ለዘላለም እንዲኖር ተፈጥሮ ነበር። ነገር ግን በኃጢአት ምክንያት ሞተ። እንዲሁ ሞት ከለመታመን የመጣ ነው። አዲሱ ሥጋ በኃይልና በክብር ይነሣል። በውስጡ ድካም የለበትም። እኛም እንደታወቅን እናውቃለን። ም. ፲፫፣ ፲፪

(ቁ ፵፬) ፍጥረታዊው ሥጋ የሚሞት ነው። ሕመም ሊጎዳው ይችላል። አካል አደጋ ሊያገኘውና ሊጎድል ይችላል። አዲሱ ሰውነት መንፈሳዊ አካል ለብሷል፤ ስለሆነም እንደመንፈስ በሚንቀሳቀስና በሚፈጥን በምድራዊ ነገር ሊታገድ የማይቻል ነው።

(ቁ ፵፭) የመጀመሪያው ሰው አዳም ነዋሪና ዘላለማዊ ነፍስ ነበረው። ዘፍ. ፪፣ ፮ የኋለኛው አዳም ክርስቶስ ከሞት ወደ ሕይወት የሚያሸጋግርና ነፍስ ሰጭ ሆኖ አልፎ የመጀመሪያው አዳም ያለ ኃጢአት የተፈጠረ ምድራዊ ሰው ሲሆን ሰማያዊው አዳም ክርስቶስ ግን ያለ ኃጢአት ከሰማይ የወረደ ነው። እርሱም ክርስቶስ ነው። የቀሩት ሰዎች የተባሉት ሁሉ ያለ ኃጢአት አልነበሩም። በቁጥር ፵፮ እንደተገለጸው አለቀድሞ ሥጋዊ ሕይወት ቀጥሎም መንፈሳዊው ሕይወት መጣ።

(ቁ ፵፯) የመጀመሪያው ሰው ከመሬት አፈር የተሠራ ስለነበር ሐሳቡም ምድራዊ ሆነ። ሁለተኛው ሰው ክርስቶስ ግን ከሰማይ ነው። ዘፍ. ፪፣ ፮ ሁለተኛው ሰው ማለት ክርስቶስ ግን ከሰማይ ሰማያዊ ነው።

(ቁ ፵፰) ሁለት ዓይነት ሰዎች አሉ። አንደኛው የአዳም ልጆች ምድራዊ ሐሳብ ብቻ ያለን በአዳም ልጆች እንመሰላለን፤ ቢሆንም የእግዚአብሔር ልጆች በመሆን መንፈሳዊውን ነገር እንመኝ። ቀድሞውንም ሳንፈጠር የታቀደልን መንፈሳዊውን ነገር እንድንከተልና በእርሱ እንድንኖር ነበር። (ዘፍ. ፩፣ ፳፮፤ ዘፍ. ፭፣ ፩)

ነገር ግን አዳም በኃጢአት በመውደቁ የሰዎች ዘር ሁሉ ሐሳብ ምድራዊ ሊሆን ቻለ። (ዘፍ. ፭፣ ፫) በትንሣኤው ክርስቶስን እንመሰለዋለን። ከትንሣኤም በኋላ ሞት የለም። ራእይ ፳፩፣ ፬

77. ከም. ፲፭፣ ፶ - ፶፫ ባሉት ጥቅሶች ስለ ጌታ ሁለተኛ መምጣት ምን ያስረዳሉ?

ሥጋና ደም የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወርስ ካልቻለ ክርስቶስ ሁለተኛ ሲመጣ በሕይወት የሚኖሩትን ክርስቲያኖች ምን ዓይነት ዕድል ይገጥማቸዋል?

ለዚህ ጥያቄ መልስ አልተሰጠም ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ለጳውሎስ ገለጠለት። እነዚያ ገና ያልሞቱት በድንገት በቅጽበት ዓይን ወደ ሰማያዊ ሰውነት ይለወጣሉ እንጂ በፍጹም አይሞቱም። ዛሬ እንኳን ክርስቶስ በሰማይ ደመና ቢገለጥ አንሞትም። ነገር ግን ከመቅጽበት ተለውጠን ጌታን በአየር እንቀበላለን። ጊዜው ቅርብ ስለሆነ የአማኞቹ ተስፋ ታላቅ ነው።

78. በም. ፲፭፣ ፶፬ - ፶፯ ባሉት ጥቅሶች ስለጠቅላላው ሐሳብ ምን ውሳኔ ይሰጣል?

በዚህ ክፍል ሙሉ ደኅንነት እንዳገኘንና የኋለኛው ጠላታችን ሞት እንደተሸነፈ ይገልጻል። (ቁ ፶፬) ሞት በድል ተዋጠ።

(ቁ ፶፭) ከእንግዲህ የሞት መውጊያ በአማኞች ላይ ኃይል የለውም። ሰጊዜው ሥጋ ቢያንቀላፋም በኋላ ይነሣል። ሞት ከአንዳንድ ጓደኞቻችን ለጥቂት ጊዜ ብቻ የምንለይበት በኋላ እንደገና የምንገናኝበት ድልድይ ነው።

እንደ ቁጥር ፶፮ ገለጻ የኃጢአት ዋጋ ሞት ነው። በኃጢአት ሥጋ ስለምንኖር የሥጋ ሞት በእኛ ላይ ሥልጣን አለው። ሮሜ ፭፣ ፲፫፤ ፱፣ ፲፭

ቁጥር ፶፯ እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል በሞት ላይ ድልን ይሰጠናል፤ ከኃጢአት በክርስቶስ ድነናል። ሞትን በእርሱ ኃይል በማሸነፍ ከሙታን እንነሣለን።

79. በም. ፲፭፣ ፶፰ ለአማኞች የተሰጠው ማደፋፈሪያ ምንድን ነው?

አማኝ ክርስቲያን ትንሣኤ ስላለ ለእግዚአብሔር በትልቅ ጥረት ይሠራል። በእምነቱ ጸንቶ ይቆማል እንጂ በማንኛውም ትንንሽ ፈተና አይወድቅም። በዚያ የመገለጽ ቀን ባለማፈር በደስታ ክርስቶስን ለመገናኘት እንዲችል እርሱን ለመምሰል ይጥራል። ለጌታ ድካማችን በከንቱ እንዳይደለ እናውቃለን። ክርስቶስም በመጣ ጊዜ ዋጋችንን እንከፈላለን። ቁ ፶፰፤ ዕብ. ፯፣ ፲ - ፲፪

80. ለቅዱሳን ገንዘብ ስለማዋጣት በም. ፲፮፡፩-፬ ምን መምሪያ ተሰጥቶኋል?

1. የሳምንቱ መጀመሪያ በሆነው በአሁኑ ቀን እማኞቹ እግዚአብሔርን ለማምለክ ይሰበሰቡ ነበር። በቅዱሜ ዕለት አልነበረም። (፲፮፡፪) በሙሴ ሕግ ይሠራ የነበረው የመጀመሪያው የመሥዋዕት ፍሬ የክርስቶስ ትንሣኤ ምልክት ነበር። ዘሌ. ፳፫፡፱-፲፬ ስለዚህ እስራኤላውያን ከሰንበቱ በሚቀጥለው ቀን መሥዋዕታቸውን ያቀርቡ ነበር። ኢየሱስም ከሙታን እሁድ ቀን ተነሣ። ያም ቀን በሙሴ ሕግ ተነግሮ እንደነበረ ከኢንጤቆስጤ ቀን ጀምሮ ለቤተ ክርስቲያን ዘመን በጣም ታላቅ ቀን ሆነ።

ስለዚህ በአዲስ ኪዳን ትምህርት በመደገፍ ቤተ ክርስቲያን በሰንበት (በአሁኑ) ቀን በመሰብሰብ እግዚአብሔርን ማምለክ ጀመረች። እሁድ ክርስቶስ ሞትን አሸንፎ የተነሣበት ቀን ነው። ይህም የተጀመረው በትንሣኤና በኢንጤቆስጤ መካከል ነው። ኢየሱስ ከሳምንቱ በመጀመሪያው ቀን ተነሣ። ዮሐ. ፳፡፲፱ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር እሁድ ዕለት ተገናኘ። ዮሐ. ፳፡፳፮ የሳምንቱ መጀመሪያው ቀን እሁድ በኢየሱስ አዲስ ፍጥረት ለመሆናችን ምሳሌነት አለው።

በስምንተኛው ቀን የእስራኤላውያን ወንዶች ልጆች ይገረዛሉ። ይህም ዛሬ በዘመናችን የልብ መገረዝና የሙሉ ደኅንነት ምሳሌ ሆኖአል። ቆላ. ፪፡፲፩፤ ሮሜ ፪፡፳፱ እስራኤላውያን በሥጋቸው ግዝረትን በመቀበል ከዓለማውያን ጠባይና ኑሮ መለየታቸውን ገልጸዋል። እንደዚሁም የእግዚአብሔር ወገኖች ማለት የዛሬዎቹ ክርስቲያኖች በልባቸው ከዓለማዊ ተግባር ተለይተዋል። የልብ ግዝረትም የሚባለው ይኸ ነው።

በዚያ ቀን ክርስቶስ ሕይወትን ሰጠን። ዮሐንስ በጌታ መንፈስ ነበረ። እሁድ ክርስቶስ ከሞት የተነሣበት ቀን በመሆኑ የጌታ ቀን ይባላል። የጥንት ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን ለማምለክ በእሁድ ቀን ተሰበሰቡ።

ሰንበት በጭራሽ አልተለወጠም። እስከዛሬ ድረስ የአይሁዶች ሕግ ነው። በሐዋርያት ሥራ ም. ፲፭ ሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ምን መጠበቅ እንደሚገባት ደንብ ሰጥተዋል። በሐ. ሥራ ፲፭፡፲፱ ሰንበትን በፍጹም ሳይጠቅሱ በአይሁድ ሕግ እንዳያስጨንቋቸው ደ. ግዝዋል።

በሐዋ. ሥራ ፲፭፡፲፱፤ ፳፰፡፳፱ በገላ. ፪፡፲፬ ጳውሎስ ጴጥሮስን አሕዛብ እንደ አይሁድ ሥርዓት እንዲሄዱ የምታዘው ለምንድር ነው? አለው። በሐዋርያት ሥራ የሚያስፈልጉ ነገሮች ሁሉ ሲሰጡ የሰንበት ሕግ እስፈላጊ ባለመሆኑ አልተሰጠም።

2. ስጦታ፡ ገንዘብን አንዴ አከማችተው በአንድ ጊዜ እንዲከፍሉ አልተነገራቸውም። ነገር ግን እንደቀናቸው መጠን በየሳምንቱ እንዲሰጡ ተነግሮአቸዋል። ይህም የተለመደና ደምዘኛው ስጦታ ላይሆን አይቀርም።

አንድ ሰው እንደ ደንቡ መሠረት ገንዘቡን በይከፍል ከጊዜ በኋላ ያንን ለጌታ የተባለውን ገንዘብ ለሌላ ነገር ያውለውና በአንድ ጊዜ አጠራቅሞ ለመክፈል ያስቸግረው ይሆናል።

አሥራት፡ ገንዘብና ሌሎችም ለእግዚአብሔር ሥራ የሚያገለግሉት ስጦታዎች እንዲሁ በወቅቱ መሰጠት አለባቸው። ፩ኛ ቆሮ. ፲፮፡፪ ጌታ እንደሚያስጠነቅቀው ታማኝ የእግዚአብሔር መጋቢ መሆን ይገባናል። ሉቃስ ፲፪፡፵፪-፵፬

3. ገንዘብ ክርስቲያኖች ወደው በመረጡት በአንድ ሰው እጅ መቀመጥ አለበት። ጳውሎስ ገንዘብ ሊነካ በፍጹም አልወደደም። አንዳንዶች የጳውሎስን ስም ሊያቆሽሹ ገንዘቡን ለደንበኛ ሰው አልሰጠምና ለራሱ ወስዶታል፤ አለበለዚያ ለፍቅር ጓደኞቹ ሰጥቶአል እያሉ ምክንያት ለመፍጠር ይችሉ ነበር። ሰይጣን የሰባኪዎችን ምስክርነት በሐሰት ሊያጠፋ ይፈልጋል።

81. ከም. ፲፮፡፲፫፤ ፲፬ ባሉት ክፍሎች 500 በሚሆኑ ቃላት ድርሰት ጻፍ።

ጳውሎስ ለአያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልገውን ማስጠንቀቂያ ሰጥቶ አልፈ። የቆሮንቶስ እማኞች ልክ ሰይጣን በነገሠበት ሥፍራ ኖሩ። ቆሮንቶስ ትልቅ የንግድ ከተማ ነበረ። ኃጢአት የበዛበት ከተማ ስለነበረ እግዚአብሔር የሰይጣንን ኃይል ለማጥፋት የራሱን የወንጌል ብርሃን አበራ። ሰይጣን መንግሥቱ እንዳይጠፋ በት የአማኞችን ንጹሕ ኑሮ፤ ትምህርታቸውንና እምነታቸውን ሊያጠፋ ሞክረ። ስላልተጠነቀቁ በአጥፊው ፍላጻ ልባቸው እንደተወጋ ይታይ ነበር። አማኞቹ ጠላታቸው በተንከል ገብቶ ብዙ ጉዳት እስኪያደርስባቸው ድረስ አላወቁም ነበር።

ጳውሎስ በዚህ መልእክት የጠፋባቸውን መሠረት አበጀ። ይህ ማለት መንፈሳዊ እግራቸውን በማይነቃነቅ መሠረት ላይ አቆመ። እምነታቸውን ወደ እውነተኛ ትምህርት መለሰ። ጳውሎስ ንቁ በሃይማኖት ቁሙ ጉልምሱ ጠንክሩ ብሎ አዘዛቸው። በላሰባችሁት መንገድ ሰይጣን ይገባል። ተግታችሁ በትጻልዩ በወጽመድ እስክትወድቁና ምስክርነታችሁም እስኪያድፍ ድረስ እንኳን አታውቁትምና ተጠንቀቁ አላቸው።

ሰይጣን ጠላታችን ነው። ከሰይጣን ስለተለየን ይጠላናል። በእግዚአብሔር መልክ ስለተፈጠርን አይቃወሙንም? በክርስቶስ ደም ስለዳንን አይቆጣብንምን? (ንቁ በሃይማኖት ቁሙ ጉልምሱ ጠንክሩ) የሚል ቃል ማስጠንቀቂያ የሆነው ለኛ አክ ነው። በ፩ኛ ቆሮ. ፲፮፡፲፫ እና በ፩ኛ ጴጥ. ፭፡፳ እንደተጻፈው ይህን ጠላት እንዴት ልንቋቋመው እንችላለን? እምነታችንን በኢየሱስ ላይ መጣል ነው።

እምነታችንን በኢየሱስ ላይ ስንጥል እርሱ ይጠብቀናል። ኢየሱስ ክርስቶስ የማይናወጥ ቋሚ ተስፋ ነው። የኛ የራሳችን እምነት እንዴት ነው? በፈተና በእምነታችን ጸንተን ለመቆም እንችላለን ወይ? በፈተና ጊዜ ወደ እርሱ አቅንተን እንመልከት። እርሱ ጥንት የነበረ አምላክ አይደለምን? የጠፋውን ዓለም ስለወደደ በፈቃዱ አብን ትቶ የመጣ አይደለምን? ይህንንም በማድረግ እኛ ራሳችንን ከምንወደው በላይ እርሱ እንደሚወደን ያሳያል። ሊጠብቀን ይችላል። ሥልጣን ሁሉ በሰ

ማይና በምድር ተሰጥቶታል። እንዲህ ከሆነ በእምነታችን ለምን እንደከማለን? ወደፊት ላለው ጊዜ ተስፋ ሰጥቶናል። የእግዚአብሔርንና የሰውን ጠላቶች ሁሉ የሚያሸንፍ ክርስቶስ ነው። በአዳም ውድቀት የተነሣ የተነሳሽነቱ ነገሮች ሁሉ ይሰጡናል። አካላችን ከኃጢአት የተነሣ መሞት ቢኖርበትም በትንሣኤ በኩል አዲስ ሰውነት እንቀበላለን። በጳጳሩ ፊርማ እንደምናነበው በእግዚአብሔርና በሰይጣን መሀከል ስለሚሆነው ትግል ክርስቶስ አሸናፊ ይሆናል። ክርስቶስ እኛን ከርሱ ጋር እንድንደረገናል። ተመልሶ ወደራሱ ይወስደናል። ይህ ተስፋ እምነታችንን ያጸናል። ይህ ሁሉ ስለተገለጠልን በእምነታችን እንድንቆም ይረዳናል። በንጹህ ባንጸልይ ሰይጣን በክርስቶስና በእኛ መካከል ግንኙነት እንዳይኖር ያደርጋል። ይህም ሁኔታ ለማንኛውም መንፈሳዊ እርዳታ ወደ ክርስቶስ ከመመልከት ወደ ዕለቱ ችግራችን ብቻ እንድናይ ያደርጋል።

በራሳችን ኃይል ለመቆም ብንሞክር መውደቃችን አይቀርም። ኢየሱስ በዮሐንስ ፩፡፱ ሕይወት ሊሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም እንደሚል እንዲሁም እናንተ እንድትድኑ ወደ እርሱ ልትመጡ አትፈቅዱም። ከጽድቅና ከሥጋችሁ ሃሳብ አንዱን ልትመርጡ አትወዱም። ስለዚህ ትወድቃላችሁ። በም. ፲፮፡፲፫ ጳውሎስ ጉልምሱ ጠንክሩ ብሎ ይመክረናል። ደካማ የሆነ ክርስቶስ ጋር ቢተጋ ሰይጣንን ሊያሸንፈው ይችላል። ፈቃደኞች ብንሆን ክርስቶስ ስለኛ ይዋጋል። ማርቲን ሉተር ወርምስ ወደምትባል ከተማ ተጠራ፤ መጽሐፍ ቅዱስን ስለሰበከ ሊገድሉት እንዳሰቡ ተረዳ። ጥሬውን አክብሮ ሄደ። አልፈራም፤ ለምን አልፈራም? አማኞች እንደመከሩት ለምን አልሸሸም? እግዚአብሔር ስለ እርሱ እንደሚዋጋ አውቋል። እናንተም የዳናችሁ አማኞች ፈቃደኞች ሁኑ በክርስቶስ ጉልምሱ ድል የናንተ ነው።

ይህንን መልእክት ከሰማችሁ በኋላ እጃችሁን ጨብጣችሁ ልትበቀሉ ትጀምራላችሁ? በእንደዚህ ያለ መንገድ ለመንፈሳዊው ትግል ልንቋቋም እንችላለን? ኢየሱስ እንዳለ የዚህ ዓለም ገዢ ይመጣልና በእኔም አንዳች የለውም። ዮሐ. ፲፬፡፱ ኢየሱስ ኃጢአት ስላለደረገ ሰይጣን ሊያሸንፈው አልቻለም። ነገር ግን ትንሽ ኃጢአት ወይም ዓለማዊ ነገር በሰው ውስጥ ቢያገኝ ሰይጣን በአማኙ ልብ ሥራውን ሊቀጥል ይችላል።

ሰይጣንን ለማሸነፍ በኃጢአትም ላይ ድል አድራጊዎች ለመሆን መጀመሪያ ኃጢአትን መጥላት ነው። ነገራችሁ ሁሉ በፍቅር ይሁን። ጳጳሩ ፊርማ ፲፮፡፲፬ በልባችን ጥልና ቁጣ ቢኖር ሰይጣን ሊያሸንፈን ይችላል። ክርስቶስ እንደወደደን ጠላቶቻችንን እንኳ ልንወድ ይገባናል። በፍቅር ውስጥ ሰይጣን ሊታይ አይችልም። መንፈስ ቅዱስ በልባችን ፍቅሩን ሊያፈስ ይችላል።

ሰይጣን በታ ያጣል። ይሁን እንጂ ያ ክፉ ጠላት ዲያብሎስ መልሶ እንዳይገዛን መጠንቀቅ ያስፈልገናል። መንፈሳዊው ትግል እንዲህ ያለ ነው።

ጳውሎስ በጳጳሩ ፊርማ ፲፫ ስለ ፍቅር እንደሚገባ ጽፎአል። ይህንንም ያደረገው የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ከሌለ ፍሬ ስለማይኖረን ነው። ራሳችንን መውደድ

ስንጀምር ሰይጣን ሥራውን ይቀጥላል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ራሳቸውን መውደድ አበዙ። ግማሽ ልባቸውን ለሰይጣን ሰጡ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርና መከፋፈል መጣ። በዚህን ጊዜ ጳውሎስ (ንቁ ተጠንቀቁ በእምነት ጉልምሱ) ነገራችሁ ሁሉ በፍቅር የተሰማማ ይሁን በማለት አበረታታቸው።

82. የም. ፲፮፡፳፪ን አጭር መግጫ ስጥ።

የቆሮንቶስ አማኞች እውነተኛውን ነገር ከጳውሎስ ደብዳቤ ሰምተዋል። ይህንን መልእክት ሰምቶ እግዚአብሔርን የሚጠላ እራሱን ለጥፋት ማዘጋጀቱ ነው።

ጌታችን እንደገና ለፍርድ ይመጣል። ይሁዳ ቁ ፲፬፡፲፭ ማራናታ ማለት ጌታ ይመጣል ለዓመፀኞችና ለእውነተኛ አማኞች ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል ማለት ነው።

፪ኛ ቆሮንቶስ

፪ኛ ቆሮንቶስ

እውሎስ በ፶፱ ዓ. ም. የመጀመሪያውን መልእክት እንደጻፈ ይታመናል። በሐዋ. ሥራ ፲፱፡፳፫፤ ፳፡፩-፫ የተጠቀሱት ነገሮች ከተፈጸሙ በኋላ በ፳ ዓ. ም. ፪ኛ ቆሮንቶስ ተጻፈ።

1. የዚህን መልእክት ጠቅላላ ሐሳብ ካገኘህ በኋላ ትምህርቱን በሦስት መልክ በመግለጽ በሁለተኛውና በሦስተኛው ክፍል እውሎስ ያቀረበውን ሐሳብ አሳይ።

በአሪት ሕግ የሚያምኑ የሐሰት አስተማሪዎች በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ገብተው ነበር። እውሎስን ለማስወጣትና ትምህርቱም እንዲነቀፍ ለማድረግ ጣሩ። ከአሪት ሕግ አንዳንዱን እንዲጠብቁ ማስተማር ጀመሩ። ደኅንነት በእምነት ብቻ መሆኑን ማስተማር ችላ እሉ። ስለዚህም እውሎስ፦

1. በሐዋርያዊ አገልግሎት ም. ፩፡፩-፯፡፲፮
2. ገንዘብ በማዋጣት ፳፡፩-፱፡፲፭
3. በሐዋርያነት ሥልጣኑ ፲፡፲፫ ተቃወማቸው።

2. በም. ፩፡፩፤፪ ሰላምታው ለመልእክቱ እንዴት ይስማማል? ጢሞቴዎስ ለእውሎስ ሰላምታ ያቀረበው በስንቱ መልእክቶች ውስጥ ነው?

ጥቂቶች የቆሮንቶስ ሰዎች እውሎስ ሐዋርያ መሆኑን ተጠራጠሩ። ስለዚህ እውሎስ መልእክቱን ጻፈ። «በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆንሁ» እያለ ጻፈ።

ጢሞቴዎስ የላከው ሰላምታ በስድስቱ የእውሎስ መልእክቶች ይገኛል። ፪ኛ ቆሮንቶስ፡ ፊልጵስዩስ፡ ቆላስይስ፡ ፩ኛ ተሰሎንቄ፡ ፪ኛ ተሰሎንቄና ፊልሞና።

3. ም. ፩፡፫-፲፩ን መግቢያ አድርገህ ስለ ክርስቶስ ሥቃይ ፭ ወይም ፮ ፍሬ ነገሮችን ጻፍ።

ከ፪ኛ ቆሮንቶስ ም. ፩፡፫-፲፩ መግለጫ ይሆኑ ዘንድ የተሰጡ ሐሳቦች የሚከተሉት ናቸው።

1. ቁ ፫፡፱ እግዚአብሔር የራስና የአካል ሁሉ አባት ነው።
2. ቁ ፱ እርስ በርስ መጽናናት።
3. ቁ ፭ የእርሱ ሥቃይ በእኛ ላይ እንደበዛ እንዲሁም ማጽናናቱ በኛ ላይ ይበዛል።
4. ቁ ፮ የእርስ በርስ መጽናናት።
5. ቁ ፰-፲ ለእግዚአብሔር መሆንና እንደ ባርያ መሰጠት።
6. ቁ ፲፩ ለአንድ ሐሳብና ዓላማ መሥራትና በሥርዓት መጸለይ።
በ፪ኛ ቆሮ. ፩፡፫-፲፩

በጃኛ ቆሮ. ፩፡፫ - ፲፩ የኛ ለክርስቶስ መሠቃየት የሚለውን መልእክት እናነባለን።

ይህም እኛ በተሠቃየን ቁጥር ክርስቶስ ይሠቃያል ማለት ነው። ክርስቶስ ራስ ነው። ራስ ሲሠቃይ ለሰውነት ሁሉ ይሰማል። እራስ ለቀሩት የሰውነት ክፍሎች ያስባል። የሰውነት ክፍሎችም ከራስ ጋር የተያያዙ ናቸው። ይህም በራስ ለመመ ራት ይችላል ዘንድ ነው።

የሰውነት ክፍሎችና የራስ አባት እግዚአብሔር ነው። ክብር ሁሉ ለርሱ ነው። (ቁ ፫) የርገራቴ አባት የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ። ምሕረት ከርሱ ነውና በምሕረቱ ብቻ ስዎች ድነው የራሱ ወገኖች ሊሆኑ ይችላሉ። የመጽናኛው አምላክ አሁንም እርሱ ነው። ሌላ መጽናኛ የለም። ሌላም ነገር ሁሉ የማይረዳን ነው። እንዲያውም ሰውነታችንን ለማጥፋት በችግር ላይ ሊጥሉን ጠላታችን ሰይጣን በሥራ ላይ ይገኛል።

ሰይጣን በሚያመጣብን መከራ እግዚአብሔር ያጽናናል። አሁን ሰይጣን ከእ ግዚአብሔር ጋር የሚዋጋው በግዛቱ በሚገኙት በክርስቲያኖች ላይ ችግርና መከራ በማድረስ ነው። ይሁን እንጂ ክርስቶስ አብሮ ይሠቃያል። አብሮን ይቸገራል። ስለሆነም ምንም ቢሆን ተስፋ አንቆርጥም። ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ላይ ያላ ችው መጽናናት ከሁሉ የበለጠ ነው። የክርስቲያኖች መጽናኛ እግዚአብሔር ሲሆን እነርሱ ደግሞ ሌሎችን ችግረኞች ሁሉ ማጽናናት ይችላሉ። የእግዚአብሔርንም ሥራ በምድር ላይ ለማከናወን የሚረዳን የመተባበርና የፍቅር አንድነት ይህ ነው።

(ቁ ፭) የክርስቶስ ሥቃይ በእኛ ላይ እንደበዛ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ በኩል ይበዛልናልና።

እነዚህ ሁሉ የእኛ ሥቃይ አይደሉምን? ጦርነቱ በቀጥታ በክርስቶስ ላይ ነው። እርሱ ራስ በመሆኑ ሌላው አካል (አማኝ) በሚቸገርበት ጊዜ ችግሩ ሁሉ የርሱ ይሆናል። በጠብ ላይ ያለ ሰው ጠላቱን የሚያ ቆስልበትን ቦታ አይመርጥም። ነገር ግን አካላቱን ሲወጋው ስሜቱ ራሱ እንደተጎዳ ያህል ይሰማው የለምን? የክርስቶስ ሥቃይ በእኛ ላይ እንደበዛ ማለቱ ይኸው ነው። ቢሆንም በእነዚህ ነገሮች ቶሎ ተስፋ እንቆርጣለን ወይ? የለም በፍጹም ተስፋ መቁ ረጥ የለብንም።

በቁጥር ፭ «የክርስቶስ ሥቃይ በእኛ ላይ እንደበዛ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ በኩል ይበዛልናል»።

ሰይጣን ከአማኝ ጋር በሚያደርገው ውጊያ አሸናፊነትን አያገኝም። ክርስቶስ ምን ጊዜም አይሸነፍም። ድሎ ሁልጊዜ የክርስቶስ ስለሆነ ይህም ለአማኝ ትልቅ ተስፋ ነው። አማኝ ምንም ቢቸገር ቢወጋና ቢቆስልም የሁሉ እራስ ሆኖ አብሮ ከሚ ቸገረውና ድል አድራጊ በሆነው ክርስቶስ በኩል መጽናናትን ያገኛል።

በክርስቶስ ድል አድራጊነት የአካል ብልቶች ሁሉ ደግሞ አሸናፊዎች መሆና ቸው በጣም የሚያበረታታና የሚያጽናና አይሆንምን?

(ቁ ፮፡፯) የአካላት ዝምድና በአንድ መሠረት ላይ ያለ ነው። የአንዱ መቸገር የሌላው መጽናኛ መጽናኛ ነው። አንደኛው ችግረኛ በክርስቶስ ሊጽናና ሲበረታታ ሌሎቹ ደግሞ ከርሱ በመማር ራሳቸው የቆሙበትንና በምን ዓይነት መከራ ውስጥ እንዳሉ አመዘገነው ሊያዩ ይችላሉ።

(ቁ ፯) ይህም ጽኑ ተስፋ ይሰማል። ችግር የማይደርስበት የለም። የችግሩ ዓይነትና ጊዜው ግን ልዩ ነው። ኢየሱስ እኔን እንደጠሉኝ እናንተንም ደግሞ ይጠ ሉአችኋል ብሎአል።

(ቁ ፰ - ፲) ጳውሎስ መከራ እስራት ጭንቀትና ተስፋ የሚያስቆርጡ ሁኔታዎች ሁሉ እንደደረሱበት የቆሮንቶስ ሰዎች ሳያውቁ እንዲቀሩ አልፈለገም። ጳውሎስ ሁሉም በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ስለሆኑ ችግሩን አብረውት እንዲካፈሉ ፈለገ። በዚህም ሁሉ በእግዚአብሔር ብቻ የተደገፉ እንዲሆኑና ጳውሎስም በጸሎትና በሥ ራም ተከፋዮች እንዲሆኑ አሳያቸው።

(ቁ ፱) ጳውሎስ በጽኑ ከመጨነቁ የተነሣ ለመኖር ያለው ተስፋ አልቆ ለሞት ተዘጋጅቶ ነበር። ሰው ተስፋ ሲቆርጥና ራሱን ለመርዳት በማይችልበት ሁኔታ ላይ ሲሆን አምነቱን በእግዚአብሔር ላይ ብቻ ይጥላል።

በራሳችን መተማመናችንን ጥለን በእግዚአብሔር ብቻ ስንታመን ክርስቶስ ራስ ሊሆን ይችላል። «ሙታንን ልታስነሣ የምትችል አምላክ ሆይ፤ የአንተ ፈቃድ ብቻ ይሁን» ካልን በኋላ ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ የሕይወታችን ገዢ ሊሆን ይችላል። ያኔ በእውነት በእኛ ላይ የሚደርሰው መከራ በክርስቶስ ላይ እንደደረሰ ይቆጠራል።

(ቁ ፲) በእኛ ውስጥ የሚሠቃየው ክርስቶስ ስለሆነ ያድነናል። በራሳቸው መተ ማመንን ትተው በእርሱ የሚታመኑትን ከቶ ብቻቸውን አይተዋቸውም።

(ቁ ፲፩) ከአንዱ የአካል ክፍሎች ሌላው ጸሎት ቢያደርስ በሥቃይ ላይ ያለው ሊበረታታና ሊጽናና ይችላል። በዚህ ነገር የተለየ ስጦታ ያላቸው ነፍሳትን ለማ ዳንና ለእግዚአብሔር ክብር መስፋፋት መትጋት ያስፈልጋቸዋል። በዚህም ክክርስ ቶስ ጋር ወደ አንድ ግብ ለመድረስ የምንጋደልበት ነው።

4. ጳውሎስ አገልግሎቱን በምን እንዳስመከና ለኛም እንዴት ምሳሌ እንደሆነን በም. ፩፡፲፪፤ ፪፡፲፯ አሳይ።

ጳውሎስ በዚህ ክፍል የሚያሳስበን እርሱ ራሱ ለእግዚአብሔር ሥራ እውነተ ጥና ታማኝ አገልጋይ እንደሆነ በመንፈሳዊ ሥራ ለማገልገል የጊነሱ ሁሉ እውነተ ጥና ታማኞች እንዲሆኑ ያስፈልጋል። ም. ፩፡፲፪፤ ፲፯ - ፳፡፳፪፤ ፪፡፲፯ «ጳውሎስ የግል ጥቅሙንና ምቹቱን ሳይፈልግ ሌሎችን እስከተቻለው ድረስ ይረዳ ነበር»። ቁ ፳፫፤ ፳፬፤ ፪፡፱

5. በም. ፩፡፲፪ - ፳፫፤ ፲፩ - ፲፯ በሚገኙት ክፍሎች ስለ ጳውሎስ አገልግሎት መግ ለሚ ስጥ።

ም. ፩፡፲፪ ጳውሎስ ከእግዚአብሔር የተቀበለው ጥበብ እውነተኛ ነው። በዚህ ሕሊናውም ይመሰክራል። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር ጳውሎስ ለጠፋት እንዲያ

ስተምርና እማኞችን እንዲያጽናና ሊጠቀምበት ቻለ = ጳውሎስ በእውነት የእግዚአብሔር ወራተኛ ባይሆን ኖሮ ይህ ኃይልና ፍሬ ባልኖረው ነበር።

ም. ፩፡፲፫ ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች በቀላሉ ሊረዱት የሚችሉትን ነገሮች ብቻ ጻፈላቸው። አስቸጋሪ ነገሮችን አልጻፈም። ይህንንም ማድረጉ መንፈሳዊውን ነገር በሙሉ እንዲረዱና እንዲቀበሉ ተስፋ በማድረግ ብቻ ነበር።

(ቁ ፲፬) የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች ጳውሎስ እውነተኛ መሆኑን ስለተረዱ መመከት እንደሚገባቸው አሰቡ። ጳውሎስ ደግሞ በበኩሉ እውነተኛ ልብ እንደነበራቸው አውቆ ለኢየሱስ ሁለተኛ መምጣት ስለተዘጋጁ ይመክባቸው ነበር።

ም. ፩፡፲፭-፳፪ ወደ መቀደንያ ከመሄዱ በፊት ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ጎራ ብሎ ሊያስተምራቸውና ሊባርክባቸው ፈለገ። ከዚያም ወደ ይሁዳ ሲመለስ በጉዞው እንዲረዱት አሰበ።

(ቁ ፲፮) ጳውሎስ ይህንን ሲናገር በእውነት እንጂ እንዲያው እሼ ለማሰት ብቻ አልነበረም።

(ቁ ፲፱) የእውነተኛው የእግዚአብሔር ልጅ መልእክት እንድንው። ይኸውም መልእክት በጳውሎስ በሲሳስና በጢሞቴዎስ በኩል ለቆሮንቶስ ሰዎች ተሰበከ። ቃሉም እውነተኛና የታመነ ነው።

(ቁ ፳) ያስተማርነው የራሳችንን ቃል ሳይሆን የክርስቶስን ስለሆነ እውነት ነው ይላል።

(ቁ ፳፩) እግዚአብሔር ጳውሎስን ባርክታል። መንፈስ ቅዱስም ችሎታ ሰጥቶታል። ጳውሎስም የሚያስተምረው ሁሉ የመንፈስ ቅዱስን ቃል ከመንፈስ ቅዱስ የተቀበለውን ነበር።

(ቁ ፳፪) እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለጳውሎስና ለረዳቶቹ ሰጣቸው። እግዚአብሔር መንፈሱን ለግብዞች አይሰጥም። እግዚአብሔር ለእጳውሎስ ቅዱስ መንፈሱን ስለሰጣቸው የቆሮንቶስ ሰዎች የእነርሱ መልእክት በእርግጥ ከእግዚአብሔር መሆኑን ሊያረጋግጡ ቻሉ።

ም. ፩፡፳፫፡፲፪ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ አለመሄዱ ራራቸው መሆኑን እግዚአብሔር መስክሮለታል። ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ለራሳቸው ችግር ራሳቸው መልስ እንደማያገኙለት ስለአወቀ ሊያዛቸውና ሊያሳዝናቸው አልፈለገም። ይልቁንም የሱ ምኞት አብሮ በመሥራት ሊረዳቸው ነበር። በዚህም ሁሉ ምኞቱ በክርስቶስ ሥራ እንዲበረቱና በእምነታቸውም ደስተኞች እንዲሆኑ ነበረ።

ምዕራፍ ፪

ም. ፪፡፩-፫ ፍቅሩም በመምጣቱ ፈንታ በጻፈላቸው ደብዳቤ ታይቷል። የነበረው ችግር ካለቀ በኋላ ለመሄድ አሰበ።

(ቁ ፪-፲፩) ጳውሎስ የቆሮንቶስን ሰዎች ስለጥፋቱ በማዘን ቅጣት ለሚገባው ኃጢአተኛ ይቅርታ ወይም ምሕረት እንዲያደርጉለት አዘዘ። ይቅርታ ማድረግ ከሌለ

ስይጣን ጠላታችን ሥፍራ አግኝቶ ሊያጠቃን ይችላል። ቂም እንድንይዝ ያደርገናል። ይህ በ፩ኛ ቆሮ. ፭፡፩-፭ ስለሚገኘው ክፉ ኃጢአት ስለሠራው ሰውዬ ታሪክ የሚናገር ይመስላል።

(ቁ ፲፪-፲፮) የጳውሎስ ሐሳብ እውነተኛ መሆኑ በምስክርነቱና ባገኘው ጥሩ ውጤት ታውቋል።

(ቁ ፲፭) ጳውሎስ በሚሰብክበት ጊዜ ጥቂቶቹ ስለ ኃጢአታቸው የዘላለም የሞት ሽታ ሸተታቸው። መኩነናቸውን ተረዱ። የቀሩት የዘላለም ሕይወት ደስታ ሸተታቸው። ሰው እንዲህ ዓይነት ስሜት እንዲሰማው የሚያደርግ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

ሰው በገዛ ኃይሉ ሌሎች ኃጢአታቸውን ተናዘው ንስሐ እንዲገቡ ማድረግ አይችልም። (ቁ ፲፪) ይህም የጳውሎስ መልእክት ከእግዚአብሔር እንደሆነና እርሱም ታማኝ የእግዚአብሔር አገልጋይ እንደሆነ ያስረዳል።

(ቁ ፲፮) ጳውሎስ ሰዎችን ለማስደሰት ወይም ክስዎች ዝምድናን ለማትረፍ ሲሉ የወንጌልን ቃል እንደሚለውጡት ዓይነት አይደለም። ጳውሎስ እውነተኛና የእግዚአብሔርን ቃል ብቻ እየሰበከ የሚኖር ሰው ነበረ።

ምዕራፍ ፫

6. በም. ፫ ስለ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ጳውሎስ ምን ዓይነት ምሳሌ አሳይቶናል?

በምዕራፍ ፫ የመንፈስ ቅዱስን አገልግሎት የምናየው በአማኞች በኩል ነው። ፫፡፫፡፮፡፮፡፲፮

7. በም. ፫ በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ ሰው የሚታይበትን አምስት ወይም ስድስት ዋና ዋና ሥራዎችን አብራርተህ ጻፍ።

(ቁ ፩-፫) መንፈስ ቅዱስ ሰዎችን በለወጣቸው ጊዜ አዲስ ፍጥረት ይሆናሉ። ይህንንም ለውጥ ብዙዎች ያዩታል። እነዚህ አዲስ ፍጥረቶች ከእግዚአብሔር ጋር ሲራመዱ እነርሱን የለወጠው ሰው ከእግዚአብሔር እንደሆነና መልእክቱም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደተሰጠ ይታወቃል። መልእክቱን መንፈስ ቅዱስ በሰዎች ልብ ይጽፋል። (ቁ ፫)

(ቁ ፪፡፭) የጳውሎስ ሥራ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ይህ ያስረዳል። (ቁ ፭) መልካም ውጤት ያላቸው የሰብክት ሥራዎች ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ የሥራ ፍሬዎች ናቸው።

አንዳንድ ሰባኪያን የእግዚአብሔርን ቃል ቢሰብኩም ውጤቱ የሞተ ይሆናል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በሰባኪያን በኩል ቢናገር የመጨረሻው ውጤት ሕይወት ይሆናል።

(ቁ ፩፡፭) ሕግ ሞትን አሳየ፤ ሙሴ ሕግ በተቀበለ ጊዜ ሕዝቦቹ ፊቱን ማየት አስቢያቅታቸው ድረስ አበረ። እንደዚህ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ራሱ በሰው ልብ አድሮ የሚሰጠው ነዋሪ ቃል ምንኛ በክብር ያበራል!

(ቁ ፱) ሕግ የተሰጣቸው ሁሉ ኃጢአተኞች እንደሆኑና ስለዚህም የተኩነት መሆናቸውን ለማሳየት ሲሆን እርሱም የተሰጠው በብዙ ክብር ነበር። እንዲህ ከሆነ እንግዲህ በሞት ፈንታ ሕይወትን የሚሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል አገልግሎት ወይም ቃል ምን ያህል ይከብር ይሆን?

(ቁ ፲፡፲፩) የሙሴ ሕግ በእርግጥ ክብር ነበረው። ይህም ክብር እስከ ክርስቶስ ሞት ድረስ ብቻ ነበር። ክርስቶስ በመስቀል ከሞተ ወዲህ የሙሴ ሕግ ክብሩ አበቃ። ለዘላለም የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቃል የበለጠ ክብር አለው።

(ቁ ፲፪) ከዚህ ትልቅ ተስፋ የተነሣ ጳውሎስ ያላንዳች ፍርሃት እውነቱን ተናገረ።

(ቁ ፲፫ - ፲፭) ሙሴ ከፊቱ የክብር ማንጸባረቅ የተነሣ ፊቱን በመሸፈኛ ሸፈነ። ይህም የሆነው በሕጉ የተገለጸው የእግዚአብሔር ክብር ለሕዝቡ ስላልገባው ነው። አስራኤላውያን ያነበቡት የብሉይ ኪዳን እንኳ አልገባቸውም። በሕግ ሥራ ለመዳን ሞከሩ።

(ቁ ፲፮) ማንም ሰው ብርሃንን ለማየት ቢፈልግ መንፈስ ቅዱስ መጋረጃውን ከፊቱ ያስወግድለታል።

(፲፯) መንፈስ ቅዱስ ሰውን ከሞተ ሥራ ነፃ ሊያወጣው ይችላል።

(፲፰) እንዲህ ያለውም ሰው በአእምሮ በእውቀትና በክብር እያደገ ይሄዳል። ከዚህ ሁሉ ጋር ኢየሱስ ክርስቶስ በፊቱ እንደ መስታወት ይታያል። ሰዎች ክርስቶስን እንዲመስሉ የሚያደርግ መንፈስ ቅዱስ ነው።

8. ሐዋርያው ሙሴ የዊውን ሕግ በም. ፫፡፮ - ፲፰ እንዴት አሳየ? የክፍሉንስ ስሜት እንዴት ትገልጻለህ?

ሰዎች ኃጢአተኞችና የተኩነት መሆናቸውን ለማሳየት የሙሴ ሕግ ተሰጠ። እሱም የሚገድል ፈደል ነበር። ሰዎችም ሕጉን ለመጠበቅ ሞከሩ። ሊጠብቁት ስላልቻሉ ሞት ተፈረደባቸው። የኃጢአት ዋጋ ሞት ነውና ከሕግም አንዲቱን እንኳ መጣስ ኃጢአት ነው።

(ቁ ፮) ፈደል ይገድላል። (ቁ ፯) የሞት አገዛዝ። (ቁ ፱) የፍርድ አዛዥ። ሰዎች የጠፉ ኃጢአተኞች መሆናቸውን ካወቁት በኋላ የክርስቶስ ምሳሌ የሆነውን የደም መስዋዕት በማቅረብ ሌላውን የደግንነት መንገድ አሰቡ። ንስሐም እየገቡ ክርስቶስን እንደ አዳኛቸው አድርገው ተቀበሉ። እነዚህ መስዋዕቶች የሚሞተው የክርስቶስ ምሳሌ መሆናቸውን በማሰብ መዳናቸውን አወቁ። አስራኤላውያን ግን በሕግ ሥራ ለመዳን ሞከሩ። የሕጉንም መንፈሳዊ አላብ ማየት አቃታቸው። ስለሆነም በሕግ ተፈረዱ። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በሞተ ጊዜ ስለ እርሱ የሚያሳስቡት የብሉይ ኪዳን ምሳሌዎች ሁሉ ተፈጽመዋል።

ክርስቶስ በመስቀል ላይ ስለሞተ የማንኛውም ሰው የኃጢአት ዋጋ ተከፍሎ አልፈ። ሰው ንስሐ ቢገባ ክርስቶስ የኃጢአቱን ዋጋ ስለከፈለለት ነፃ ይወጣል። ምንም እንኳን ክርስቶስ ሰውዬው የሠራውንና የሚሠራውን የኃጢአት ዋጋ የከፈለ ቢሆን ኃጢአትን ስለሚጠላ በልቡ ሕግን ይጠብቃል። ከዚህ በኋላ መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ልብ በማደር በኃጢአት ላይ ድል ማድረግን ይሰጠዋል። በደረጃም ላይ ደረጃ እየጨመረ ክርስቶስን ወደ መምሰል ይመራዋል።

ሰው ሕግን ብቻ ቢመለከት እሱ በሕግ በኩል የተፈረደበት ነው። ነገር ግን እግዚአብሔርን ብቻ ቢመለከት መንፈስ ቅዱስ ሕግን በልቡ እንዴት እንደሚጠብቅ በማስረዳት በክርስቶስ ውስጥ እንዲኖር በማድረግ አዲስ ፍጥረት ያደርገዋል።

9. በም. ፱ እና ፭ የምናየው የክርስቲያን አገልግሎት ምን ዓይነት ነው? ለምሳሌ ያህል በም. ፱፡፩፡፲፮ እና በም. ፭፡፱፡፲፫ ተመልከት።

ም. ፱ እና ፭ እግዚአብሔርን ለማገልገል በአማኝ ሕይወት ታላቅ ስሜትና ፍቅር ትንሳላ ይገልጻል። ይህንንም ከማድረግ የሚያግደው ነገር አንዳች የለም።

ምዕራፍ ፱

10. ሀ. ይህን ዓይነትን ክርስቲያናዊ አገልግሎት ም. ፱፡፩ - ፮ እንዴት ያብራራዋል? ለ. ይህ ምዕራፍ ከፊተኛው ምዕራፍ ጋር ያለውን አንድነት ግለጽ።

ሀ. ቁ ፩ ምሕረትና መንፈስ ቅዱስን ከተቀበልን በኋላ ደግሞም ክብሩን ካየን በኋላ ምስክርነት መስጠትን መተው አንችልም።

ቁ ፪ ብዙ ሰባኪዎች ልባቸው እውነተኛ ሳይሆን ሊሰብኩ ይሞክራሉ። እኛ ግን መንፈስ ቅዱስ የሚገልጥልንን ብቻ ብንሰብክ መንፈስ ቅዱስ የሰውን ሕሊና ሊገልጽ ይችላል።

ቁ ፫፡፱ እነዚህ እስካሁን ክርስቶስን ያልተቀበሉት በሰይጣን መንፈሳዊ ዓይኖቻቸው ታውሯል።

ቁ ፭ እኛ ስለ ራሳችን ጥበብና ስለ ራሳችን ክብር አንሰብክም። ነገር ግን ራሳችንን ስለ ኢየሱስ አሸከር አድርገን እንቆጥረዋለን። ክብርና ኩራትን ለራሳችን መፈለግ የለብንም። ክርስቶስ ብቻ እንዲታወቅ ግን እንፈልጋለን።

ቁ ፮ እግዚአብሔር የልብን ብርሃን ሰጥቶናል። የራሳችን የሥጋ ፈቃድ አደገኛ መሆኑን እናያለን። ስለዚህ ክርስቶስን እንጂ ራሳችንን እንመርጥም።

ለ. ይህ ክፍል ጳውሎስ በም. ፫ ስለ መንፈሳዊ አገልግሎት ካስተማረው ጋር የተያያዘ ስለሆነ መሰበክ አለበት። በእግዚአብሔርም ክብር ይሞላል። ፱፡፮

11. በም. ፱፡፯ - ፲፮ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እንዴት ባለ ሁለት መንገድ ተብራርቷል?

(ቁ ፯) የሸክላ ዕቃ የተባለው ሰውነታችን ነው። በሚፈርሰው ሥጋችን የእግዚአብሔርን ሀብት መሸከማችን የሚያሳየው የሥራው ፍሬ በእግዚአብሔር እንጂ ከዚህ ከደካማ ሥጋችን አለመሆኑን ነው።

(ቁ ፩) በሥጋ ስለ ክርስቶስ ስደትና መከራ ቢኖርም በልባችን የመንፈስ ቅዱስ ጽናት አለ።

(ቁ ፪) ክርስቶስ በሥጋው መከራ እንደተቀበለ እንዲሁም አማኞች በሥጋቸው ብዙ ችግር ይገጥማቸዋል። ኢየሱስ ከሙታን ተነሥቶአል። በአማኞች ልብ ይኖራል። በትንሣኤው እንድናለን። የኢየሱስም ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዘራለን። ክርስቶስ እንደ ተነሣ የኛም ሥጋ እንዲሁ ይነሣል። ጳውሎስ ክርስቶስ ከግለት ፈንታ እንዲሁ ኢየሱስ ይላል። ይህም ኢየሱስ የተባለው ሰው የሰይጣንን ፈተና እንደተቀበለ እንዲሁም አማኞች ተመሳሳይ ሁኔታ እንደሚደርስባቸው ሲያሳስብ ነው።

ሥጋችን ወይም ደኛ ሰውነት ሁልጊዜ ስለ ኢየሱስ ስሞት አልፎ ይሰጣል። ይህም ስደት መከራና አጅጋ ጭምር ሊሆን ይችላል። በዚህም ሁሉ ክርስቶስ በእኛ ሥጋ እንዲታይ ነው። እርሱ ስለ ጽድቅ እንደተሰደደ እኛ ደግሞ ስለ ኢየሱስ እንሰደዳለን። ደካማ ለሆነ ሥጋችንም ክርስቶስ ኃይል ይሰጣል። ክርሱ በምናገኘው ኃይል በደካማው ሥጋችን ወንጌልን ለሌሎች ይዘን እንዘራለን።

(ቁ ፫) እኛ በሥጋችን የተቸገርን ቢሆንም ሕይወት ወደ እናንተ መጥቶአል።

(ቁ ፬) እኛ ይህን ችግር ሁሉ የምንቀበለው የእግዚአብሔርን ተስፋና ትእዛዙን በለምናምን ነው። ለታማኝነታችንም የሚሰጠው ዋጋ ከፍ ያለ ነው።

(ቁ ፭) ኢየሱስ ክርስቶስን ከሞት ያስነሣው አምላክ እኛንም ደግሞ ከእናንተ ጋራ ከሞት ያስነሣናል። በምላክችንም ፊት አብረን እንቆማለን። በቤተ ክርስቲያን ጳውሎስን ይቃወሙ የነበሩትን ይህ አነጋገር ሳያስደነግጣቸው አልቀረም። በእግዚአብሔር ፊት እንደ ጠላቶች በመቆጠር ብድራታቸውን ሲቀበሉ እናያቸዋለን።

(ቁ ፮) ሁሉ ነገር ለእናንተ ነው። የእኛ ሥቃይ ወይም መከራ ሳዘንና ልፋት ይኸውም እናንተ በእምነት እንድታድጉና ሌሎችም በብዛት እንዲያምኑ ነው።

(ቁ ፯) ለእናንተ ስለሚሆነው ጥቅም ሥራችንን አናቋርጥም። በሥጋችን አንዳንድ ጊዜ የምንደክም ቢሆንም ተስፋ አንቆርጥም። በመንፈሳችን ግን ሥራችንን ለመሥራት ዕለት በዕለት አዲስ ኃይል አንቀበላለን።

12. ከም. ፩፣ ፲፮፣ ፩፣ ፲ ለመንፈሳዊ ሥራ ታላቅ ምኞት ሊያሳድሩ የሚችሉትን አምስት ነገሮች በጥንቃቄ ጻፍ።

1. ፩፣ ፲፮ - ፲፮ በትንሹ መከራ ትልቅ ዋጋ የምናገኝ ከሆነ ትልቅ ችግር ሊደርስብንግ ዋጋችን እንዴት የበለጠ አይሆንም?
2. ፩፣ ፩ - ፩ ይህ ምድራዊ ሥጋችን ቢፈርስ እንኳ እግዚአብሔር የተሻለውን ይሰጠናል።
3. ፩፣ ፪፣ ፩ ለኛ ይሰጥ ዘንድ ያለው ክብር ከእግዚአብሔር መሆኑን መንፈስ ቅዱስ ያረጋግጥናል። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ስለሚኖር በእኛም በኩል ስለሚሠራ እኛም የእግዚአብሔር መሆናችንንና የእግዚአብሔርም ተስፋ የእኛ መሆኑን እናውቃለን።

4. ፩፣ ፮ - ፱ መልካምና ታማኝ መጋቢዎች ሆነን የምንሠራው በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር ፊት ስንቆም እንዳናፍር ነው።

5. ፩፣ ፲ በምድር በነበርን ጊዜ እንደሠራነው መጠን ዋጋችንን ከእግዚአብሔር እንቀበላለን። ታማኝ ሠራተኛ የዘላለምን ዋጋ ይቀበላል። ጌታን ሳያገለግሉ ለኖሩት ያ ቀን የኅዘንና የችግር ይሆንባቸዋል።

ምዕራፍ ፭

13. የክርስቶስ መልእክተኞች በሚል አርእስት ከም. ፩፣ ፩ - ፩፩ ያለውን ሐሳብ መሠረት በማድረግ ድርሰት ጻፍ።

የክርስቶስ መልእክተኞች።

በቁ ፩፣ ፲ ሁላችን በክርስቶስ ወንበር ፊት እንደምንቆም ተነግሮናል። በዚያ የፍርድ ቀን የክፉም ሆነ የበጎ ሥራችንን ብድራት እንቀበላለን። ከትንሣኤ በኋላ ጻድቃን እንደ ሥራቸው ተፈርዶላቸው ዋጋቸውን ይቀበላሉ። ኃጢአንም በታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርዳቸውን ይቀበላሉ። እግዚአብሔር ለማንኛውም ሰው የደገንን ትን መንገድ አዘጋጅቶአል። መልእክተኞቹንም የምስራቹን የወንጌል ቃል እንዲያወሩ በየሥፍራው ልኳቸዋል።

(ቁ ፪) እነዚያ እግዚአብሔርን የሚያውቁት እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን የሚያስፈራራቸውና የሚበቀል መሆኑን ያውቃሉ። ስለዚህ ሰዎች ወደ አምላካቸው ተመልሰው አዳኝነቱን እንዲቀበሉ ይደክማሉ።

መልእክተኛውም በእግዚአብሔር የታወቀ ነው። ከእግዚአብሔርም ጋር አንድ ነት ስለአለው ሰዎች እውነተኛነቱን ያያሉ።

«ለእግዚአብሔር ግን የተገለጥን ነን። በሕሊናችንም ደግሞ የተገለጥን እንደ ሆንን ተስፋ እናደርጋለን።» መልእክተኛው የጌታ ክብርና ግርግ ቢኖረው ሌሎች ሰዎች ንጉሡን በመልእክተኛው ሕይወት ሊያዩ ይችላሉ።

(ቁ ፫) እውነተኛው የክርስቶስ እንደራሴ በዚህ ዓለም እንዳሉት የነገሥታት እንደራሴዎች አይመስልም። የዓለም መንግሥታት መልእክተኞች በማዕረግም ሆነ በሌላ ውጪያዊ ልዩ ልዩ ምልክቶች ሊታዩና ሊታወቁ ይችላሉ። የክርስቶስ መልእክተኛ ግን ክርስቶስ በሕይወቱ ስለሚታይ በውስጣዊ ክብር የተሞላ ነው።

ከዚህም በኋላ በሰውየው አካሄድና ጠባይ በአነጋገርም የክርስቶስ ክብር በጉልህ ይታያል። (ቁ ፬) የእነርሱ ከመጠን በላይ የሆነ ደስታና ትጋት ለእግዚአብሔር ነው።

እግዚአብሔር ልብንና በእሱም ውስጥ ያለውን ሐሳብ ሁሉ ያውቃል፤ ሰዎች ግን በለማወቅ እንደ ንጉሥ ፊስጦስ አብዱል አኮ ይላሉ። ጳውሎስ ግን እንዲህ አለ፡ «ክብር ፊስጦስ ሆይ፤ እውነትንና የአእምሮንም ነገር እናገራለሁ እንጂ እብዶት የለብኝም።» ፪ኛ ቆሮ. ፩፣ ፲፫ እብዶች ብንሆን ለእግዚአብሔር ነው። ባለአክ

ምርዎች ብንሆን ለእናንተ ነው። በማንኛውም መንገድ ዓላማችን ከርስቶስ እንዲታወቅ ማድረግ ነው።

(ቁ ፲፬፣ ፲፭) የእግዚአብሔር ፍቅር ግድ ይለናል። ክርስቶስ ስለአደረገላቸው ነገር ማስታወቅ ግዴታ ይሆንባቸዋል። እነርሱ ከሙታን ተነሥተው በሕይወት ይኖሩ ዘንድ ክርስቶስ ሞተላቸው። ለዓለም እንደ ሞቱ ራሳቸውን ቆጥረው ይኖሩና በመጨረሻ ቀን ከሙታን እንደተነሣው ክርስቶስ ይነሣሉ። አሁን እነርሱ ከሰይጣን ባርነትና ከኃጢአት እሥራት ነፃ ናቸው።

የአዳኛቸው ፍቅር ሕይወታቸውን በሙሉ እንዲሰጡት ያስገድዳቸዋል። ከእንግዲህም ወዲህ ለራሳቸው አይኖሩም። በፍቅር የክርስቶስ ባሮች ሆነው ይኖራሉ።

(ቁ ፲፮) ከክርስቶስ ጋር በአዲስ ሕይወት በመሆን በአዲስ ዓለም ይኖራሉ። ይህ ዓለምና ምኞቱም አይገዛቸውም። አለኝታቸውም በሰማይ ክርስቶስ ባለበቱ ዘንድ ነው። በዓለማዊ አስተሳሰብ እራሳቸውን በፍጹም አያውቁም። ነገር ግን ከዘላለም እስከ ዘላለም ከክርስቶስ ጋር መኖራቸውን አጥብቀው ያውቃሉ። ዓለማዊ ነገሮች ከቶ አይታዩላቸውም። መንፈሳዊ ዓይን የሚያየው መንፈሳዊውን ነገር ብቻ ነው።

(ቁ ፲፯፣ ፲፰) በክርስቶስ ኢየሱስ ያሉት ሁሉ አዲስ ፍጥረት ናቸው። አዲስ ፍጥረት የተባሉትም አዲስ ተስፋና ልዩ ምኞት ስላላቸው ነው። እግዚአብሔርም በልጁ በኩል በመታረቅ ወገኖቹ አድርጓቸዋል። አሁን ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ዓይነት አሳብ ሊኖራቸው ይችላል።

ይህም የክርስቶስን የማዳን ኃይል ለዓለም ሕዝብ ማስታወቅ ነው። የክርስቶስ መልእክተኞች ናቸውና ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለው ይለምናሉ።

(ቁ ፲፱) ለመልእክተኞች የይቅርታን ወንጌል እንዲሰጡ አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔር ዓለሙን በክርስቶስ በኩል ታርቋልና። ኃጢአታቸውንም አይቆጥርባቸውም።

(ቁ ፳) እግዚአብሔር ዓለምን በክርስቶስ በኩል እንደታረቀ በነዚህ መልእክተኞች በኩል ይናገራል።

(ቁ ፳፩) የእነርሱም መልእክት የሚለው፡ «እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው።»

ምዕራፍ ፮ እና ፯

14. ም. ፯ እና ፯ ምን ዓይነት አገልግሎታዊ ምሳሌነት አላቸው?

እነዚህ ምዕራፎች የሚያሳስቡት የሰባኪው አገልግሎት ሁሉ የማይነቀፍ መሆን እንዳለበት ነው።

15. ይህ በም. ፮፣ ፬ - ፲፫ ያለው ክፍል ማብራሪያነቱ ለምን ዓይነት ዋና ነገር ነው?

የወንጌል አስተማሪ ብዙ ትዕግሥት ያስፈልገዋል። በምንም ዓይነት ለሌሎች መሰናከል እንዳይሆን መጣር አለበት።

(ቁ ፫ - ፭) በሚደርስበት ችግር በሕይወቱ ትዕግሥት እንዲኖረው ያስፈልጋል። (ቁ ፮፣ ፭) በውስጣዊ ሕይወቱ ትዕግሥትን መልበስ አለበት።

(ቁ ፱፣ ፲) በሰዎች ፊት መታየትና እጅነት እንዳይኖረው።

(ቁ ፲፩ - ፲፫) የእግዚአብሔር አገልጋይ የሆነ ሰው ግልጽና ታማኝ ባይሆን ሰዎች ቅር ይሰኛሉ።

(ቁ ፲፩) ቅዱስ ጳውሎስ ልባችን ለናንተ ሰፍቶአል ይላል።

(ቁ ፲፫) የልባችን ክፍል ለእናንተ ያነሰ አይደለም፤ ነገር ግን እናንተ የራሳችሁን የፍቅር ልብ ለእኛ ታሳንሳላችሁ እንጂ ይላል።

(ቁ ፲፫) ስለዚህ ልባችሁን በሠፊው ከፈቱልን ይላል።

16. ይህ የአገልግሎት ምሳሌ የተገለጸው በጠቅላላው በምን ዓይነት መልክ ነው? ፮፣ ፲፱፣ ፯፣ ፩

ልባችሁን ለምዕመናን አስፍታችሁ ከፈቱላቸው። ዓለምንና የዓለምን ልማዶች አትቀበሉ። ከዓለም በፍጹም ተለዩ። ክርስቶስና ሰይጣን ወዳጅነት እንደሌላቸው ሁሉ ዓለምና የእግዚአብሔር ልጆች በፍጹም እንድንት የላቸውም። ዓለምና የእግዚአብሔር ልጆች በሥጋ ከዓለም ጋር አንድ መሆን የለባቸውም።

(ቁ ፲፮) የእግዚአብሔር መቅደስ ከጣዖታት ጋራ ምን ስምምነት አለው? እናንተ የሕያው እግዚአብሔር መቅደስ ናችሁና። ስለሆነም ከዓለም ልጆች ጋር በጋ ብቻ አትተባበሩ። ደግሞም የዓለም ሴቶች የሚያደርጉት የግዝረት ወግና ንቅሳት መነቀስ በጠቅላላው የዓለማውያን መለያ ምልክቶች ሁሉ የማይገቡ ናቸው።

(ቁ ፲፰) እናንተ በፍጹም ብትለዩ እግዚአብሔር ይላል፤ እኔ አባታችሁ እሆናለሁ፤ እናንተም ወንዶች ልጆቼና ሴቶች ልጆቼ ትሆናላችሁ።

ነገር ግን እኛ ከነዚህ ነገሮች ሁሉ ሳንለይ እግዚአብሔርን አባታችን ብንለው በጭራሽ አይደሰትብንም። ይህም የሆነበት ጽኑ ምክንያት ዓለማዊ ምልክቶች ቢታዩብን በእግዚአብሔር ላይ ፈዘኞች ስለምንሆን ነው።

ም. ፯፣ ፩ ሥጋችንንና መንፈሳችንን ከሚያረክበ ሁሉ ራሳችንን እናንጸ። የሥጋ ሐሳብ ሁሉ ከዓለም ነው። የዓለምን ነገር መመኘት በመንፈስ አለመቀደስ ነው። በተጨማሪ ይህንን በመሰለው ነገር ሁሉ አትሰናክሉ። በሁሉም ያለ ነቀፋ ሁኑ፤ አለጥፋት ኑሩ።

17. ክርስቲያን መለየት ያለበት የነገሩ መሠረት ሁናቴውና መጨረሻው እንዴት ሲሆን ነው?

መሠረቱ በአማኝና በማያምን መካከል ያለው ልዩነት ነው። ኃጢአትና ጽድቅም አንድነት የላቸውም። ብርሃን ከጨለማ ጋር አንድነት የለውም። ክርስቶስ

ከሰይጣን ጋር አንድነት የለውም። እንደዚሁም ሁሉ አማኝ ከማያምን ጋር አንድነት የለውም። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖት ጋር ምንም አንድነት የለውም። የእግዚአብሔር ሕዝቦች የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ስለሆኑ ከማያምኑት ሰዎችና ከዓለማዊ ምልክቶች መራቅ አለባቸው።

(ከመካከላቸው ውጤትና የተለያዩት ሁኔ አርኩስንም አትንኩ) ይህም እግዚአብሔር በውስጣቸው እንዲኖርና አምላካቸው እንዲሆን ነው።

አንድ ሰው ከዓለም ጋር ቢወዳጅ መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ ሊሠራ አይችልም።
ቁ ፲፯ ከዓለም ብትለዩ እኔ አቀበላችኋለሁ።

ቁ ፲፰ እኔም አባታችሁ እሆናለሁ እናንተም ወንዶችና ሴቶች ልጆቼ ትሆናላችሁ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። እነዚህን ተስፋ በመስማት ክርስቲያኖች ሁሉ ልባቸውን በጠቅላላው አካላቸውን ከዓለም በመለየት መጠበቅ አለባቸው።

18. በም. ፯፡፲፫ ያለው ሐሳብ ከም. ፯፡፪ ጋር ሲመሳሰል ለምን ሌላ ሐሳብ በመካከል ተጨመረ?

በም. ፯፡፲፩ - ፲፫ ቅዱስ ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ልባቸውን በሠፊው ከፍተው ለፍቅር በታ እንዲሰጡ ይጠይቃቸዋል።

በቁ ፲፩ - ፲፰ ደግሞ ወደ ቤተ ክርስቲያናችሁም ሆነ ወይም ወደ ልባችሁ የዓለምን ሐሳብ በፍጹም አታስገቡ። ልባችሁን እንደዚህ ላሉ ነገሮች አትከፈቱ። ከዓለም ጋር ሕብረት ወይም ፍቅር በጭራሽ አይኑራችሁ እያለ በሠፊው ያስጠነቅቃችኋል።

ልባችሁን ግን ለእውነተኛ ወንጌል ሰባኪዎች ክፈቱ ይላል። ደግሞም በም. ፯፡፪ በመቀጠል ለክርስቲያኖች የልብ ፍቅራቸውን እንዳያገድሉባቸው ያስታውቋቸዋል።

19. በም. ፯፡፪ - ፲፮ አለነቀፌታ ከመኖር ለሚገኘው የክርስቲያን አገልግሎት በም. ፯፡፪ ምን መረጃ ይሰጣል?

በም. ፯፡፪ ጳውሎስ ማናቸውንም ነገር አማኞችን ለመርዳት ከማድረግ በስተቀር እንዳችሁም አላሰናከልኋችሁም ይላል። አለጥፋት ኑሩ።

20. በም. ፯፡፪ - ፲፮ የምንመለከተው አገልግሎት ምንድን ነው?

ይህ ክፍል የቅዱስ ጳውሎስ ሕይወት ያለነቀፋ በትዕግሥት የተሞላ መሆኑን ይገልጻል።

ም. ፯፡፪ ጳውሎስ ብዙ ትዕግሥት ነበረው። በማንም ላይ መሰናክል አልሆነም። ፯፡፫ የቆሮንቶስ ሰዎች ቢበድሉትም እንኳን ቂም አልያዘባቸውም። እንዲያውም የርሱ አሳብ ከእነርሱ ጋር አብሮ ኖሮ ለመሞት ነበር።

ም. ፯፡፬ - ፯ በትምህርቱ ውስጥ በተለይም በቁጥር ፯ ላይ እንደሚታየው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጣም አሳቢ ነበር። እንዳንድ ሰዎች አንተ ለኔ ካላሰብ

ክልኝ እኔም ላንተ አላስብም ይላሉ። ጳውሎስ ግን የተሻለውን ያስብላቸው ነበር። ከዚህ ጋር ሥራቸው ሁሉ ያለነቀፌታ እንዲሆን ፈለገ።

(ቁ ፳ - ፲፪) ካልተጠነቀቅንና ካላሰብን ዋጋ አናገኝም። ጳውሎስ ግን ለመንጋዎቹ በጣም ያጠነቀቅና ያለብ ነበር።

(ቁ ፳፡፱) አንደኛ ቆሮንቶስን በጻፈ ጊዜ በጣም አሳዝኖአቸው ነበር። ጳውሎስም በጻፈው ደብዳቤው ያዘኑ ቢሆኑም እነርሱ ንስሐ ስለገቡ በጣም ደስ ብሎት ነበር።

(ቁ ፲) ስለ ኃጢአት ማዘንና ንስሐ መግባት ደግንነትን ይሰጣል። የዓለም ኀዘን ሞትን ያተርፋል። የዓለም ሰዎች ቢያዝኑም እንኳን ንስሐ ስለማይገቡ ከእግዚአብሔር መራቃቸው አያጠራጥርም።

(ቁ ፲፩) ጳውሎስ ስለ ጻፈላቸው ንስሐ ገቡ። ለእውነተኛ ንስሐ የሚወስዱ እርምጃዎች አሉ። እነርሱም፦

1. በእውነት ንስሐ የሚገባ ሰው ወደፊት ኃጢአት እንዳይሠራ ይጠነቅቃል።
2. ልቡን እያነጻ እኔ ከዚህ ኃጢአት ጋር ምንም ፈንታ የለኝም ይላል።
3. በኃጢአት ላይም ይቆጣል (አይፈቅድም)።
4. ኃጢአት መሥራት ይቀፈዋል።
5. ከኃጢአትም ሁሉ ነፃ የመውጣት ሐሳብ ይኖረዋል።
6. በቤተ ክርስቲያን ወይም በገዛ ልቡ ኃጢአትን እንዳያስገባ ቁርጥ አሳብ ያደርጋል።
7. ኃጢአትን የመበቀል መቋቋም ይኖረዋል።

(ቁ ፲፪) ጳውሎስ በመንፈሳዊ ነገሮች ሁሉ በብዙ እንደሚያስብላቸው እንዲያውቁት ስለፈለገ ጻፈላቸው።

(ቁ ፲፫ - ፲፭) ጳውሎስ በገላትያ በም. ፭፡፲ የገላትያን ሰዎች እንዲሁም በ፪ኛ ተሰሎንቄ ፫፡፱ የተሰሎንቄን ሰዎች እንዳጽናናና፣ እንዳበረታታ ሁሉ የቆሮንቶስንም ሰዎች እንደ እነርሱ መሆናቸውን በመግለጽ በተቻለው ሁሉ አበረታታቸው። እሁንም ቢሆን በደካማው አማኝ ከመጠን በላይ ከመኖረድና ከማሳፈር ከማሳዘንም ይልቅ ማበረታታት በጣም የተሻለ ነው።

የኃጢአትን መጥፎትና ኃጢአቱን ማሳየት ይገባል። ይሁን እንጂ በየዋህነት ወደፊት እንዳይሠሩና የጌታን ፈቃድ ብቻ በመከተል በእምነት እንዲያድጉ ተስፋ በማድረግ በትሕትና መምከርና ማስተማር ይሻላል።

(ቁ ፲፮) ቅዱስ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አንድ ጊዜ ከወቁ በኋላ እነርሱ ራሳቸው ያደርጉታል በማለት በብዙ ነገሮች ታግሶአቸው ነበር። ይህም ቢሆን ጳውሎስን ደስተኛ ያደርገዋል። (ፊልሞና ቁ ፪)

21. ለም. ፳ እና ፱ ምን ዓይነት አርዕስት ትሰጠዋለህ? ከም. ፳፡፮ ያገኘኸውን ሐሳብ ክሐዋ. ሥራ ፲፩፡፳፰-፴፫ ፩ኛ ቀር. ፲፮፡፩፫ ሮሜ ፲፭፡፳፭፡፳፮ ጋር አመዛከን።

ለጌታ ሥራና ለችግሮች አማኞች በነፃ ስለ መስጠት። በይሁዳ አገር አራት የረሀብ ዘመናት ነበሩ። የመጀመሪያው በ፱ ዓመተ ምሕረት ነበር። በምዕራፍ ፰-፱ የምናየው ግን በ፳ ዓ. ም. የሆነ ነው።

ምዕራፍ ፰

22. ከም. ፳፡፩-፱ ባለው ክፍል ለቅዱሳን ገንዘብ ስለ ማዋጣት ምን ምሳሌ ይሰጣል?

የመቄዶንያ ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ በእስራትና በብዙ ዓይነት መከራ ደግሞም በድኅነት ውስጥ ነበሩ። ይህ ሁሉ ችግር እያለባቸው ካላቸው በደስታ ይሰጡ ነበር። ሲሰጡም ከችሎታቸው በላይ ነበር። (ቁ ፫)

(ቁ ፭) በመጀመሪያ እራሳቸውን ለእግዚአብሔር ሰጡ። ከዚያም በኋላ የነበራቸውን ሁሉ ለጌታ አስረክበው የሚያደርጉትንም ሁሉ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ አደረጉ። ምን ያህል መስጠት እንዳለባቸውና የት መስጠት እንደሚገባ መንፈስ ቅዱስ ያስገነዝባል። ሮሜ ፲፪፡፮፡፳ ከሚቻል በላይ በደስታ መስጠት ክርስቶስን መምሰል ነው። እኛ በእርሱ በለጸገች እንሆን ዘንድ ራሱን ድህ አደረገ። (ቁ ፱)

23. ቁ ፲-፲፪ ለቅዱሳን ገንዘብ ስለማዋጣት ምን ዓይነት ምክር እንደሚሰጥ አሳይ።

ብዙ አማኞች እንሰጣለን እያሉ አይሰውም። እሰጣለሁ ብሎ ፈቃደኝነትን መግለጽ ብቻ በቂ አይደለም። የሰጡትን ተስፋ ጠብቆ በእውነት መስጠት አስፈላጊ ነው።

24. ም. ፳፡፲፫-፳፱ ላሉት ክፍሎች መግለጫ ተሰጥቶአል። የመግለጫው ፍሬ ነገር ምንድር ነው?

(ቁ ፲፫-፲፭) እግዚአብሔር ትክክለኛነትን ይፈልጋል። ያላቸው ለሌላቸው በመስጠት መርዳት አለባቸው። የቆሮንቶስ አማኞች በቂ ሀብት እያላቸው በኢየሩሳሌም ያለው ቤተ ክርስቲያን በረሃብ ይሠቃይ ነበር። ድህ የሆነውን በሚቻላችሁ ሁሉ እርዱት። ምናልባት እናንተ በተራችሁ ስትቸገሩ ይረዳችኋል።

ም. ፳፡፲፭ ለእስራኤል ሕዝብ እግዚአብሔር ለየዕለቱ የሚበቃቸውን መና እንዲሰበሰቡ ነግሮአቸው ነበር። ሕዝቡ ግን ለዕለቱ ከሚበቃቸው በላይ ሰበሰቡ። ከመጠን በላይ ስለሰበሰቡ ተበላሽባቸው። ዘጸ. ፲፮፡፲፰-፳

ነገር ግን ሰው እንደሚያሻው ብቻ ለራሱ ቢጠቀምና የቀረውን ለእግዚአብሔር ቢሰጥ የቀረው የተበረከና ላሻው ነገር ሁሉ የተረፈ ይሆንለታል። እግዚአብሔር ከተቀበለው በላይ ይሰጠዋል።

(ቁ. ፲፮፡፲፮) የወንጌል አስተማሪ የነበረው ቴዎዶሮንቶስ ሰዎች እንዴት መስጠት እንደሚገባቸው ሊያስተምራቸው ሄደ። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ምዕ መናኑ ለቅዱሳን ገንዘብ እንዲያዋጡ ማስተማር የሰበኪያን ሥራ ነው።

(ቁ ፲፰-፳፩) ክብር ያላቸው ሰዎች ተመርጠው ነበር። ቴዎዶሮንቶስ ለራሱ ወስዶአል ብሎ ማንም ሰው እንዳይከሰው ቴዎዶሮንቶስ አልሄደም። ምን ጊዜም ለክስ ምክንያት ቦታ እንዳይኖር የምናደርገውን ሁሉ በእውነት ለመፈጸም በጣም እርግጠኞች እንሁን።

(ቁ ፳፪-፳፱) የክርስቶስ ክብር የሆኑት የእግዚአብሔር መልአክተኞች በቤተ ክርስቲያን በኩል እንዳንድ ጊዜ ይህን የመላለስ ጉዳይ ያጋጥማቸዋል።

ምዕራፍ ፱

25. በም. ፱፡፩-፭ ምን ዓይነት ዘበቂታ ያለው ሐሳብ ወይም ምክር እናገኛለን?

ም. ፱፡፩-፫ ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን እንደ ሌሎቹ ቤተ ክርስቲያናት እንዲሠሩና የተሻሉ እንዲሆኑ ይቀሰቅሳቸው ነበር። (ቁ ፫) ሰዎች ስመስጠት የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ወንድሞችን ልኳል። ጳውሎስና የቀሩት ወንድሞች ከመቄዶንያ ሲመለሱ የቆሮንቶስ ሰዎች ሳይዘጋጁ ቢያገኙባቸው ኖሮ እነዚህ ሰዎች በፍጹም የማያስቡ ሊሰጡም የማይፈልጉና የሚሰጡትም በግድ መሆኑን በማሰብ ጳውሎስ ያዝንባቸው ነበር።

ጌታ እንዳሳሰባቸው በፍቅርና በደስታ ለመስጠት በቂ ጊዜ እንዲኖራቸው ያስፈልጋል።

26. ከም. ፱፡፮ ለእግዚአብሔር ከገንዘባችንና ከጊዜያችን መስጠት እንዴት ዘር መዝራት እንደሆነ አሳይ።

ገበሬ ትንሽ ቢዘራ አነስተኛ የሆነውን ያጭዳል። እንደዚሁም ሁሉ አማኝ እንደ ችሎታው መጠን ወንጌልን በየዳርስ በትንሣኤ ቀን ክርስቶስ የአገልግሎት ዋጋ በሚከፍልበት ወቅት እንደ ሥራው መጠን አነስተኛ ይሆናል። ሎጥ በቂ የሚሆን ዘር አልዘራም ነበር። ስለዚህ ምንም አላጫደም። የሱ የራሱ ልጆች እንኳ ለእግዚአብሔር አልሆኑም።

ሰው ግን ጌታ በሚጠይቀው ነገር የታመነ ቢሆን በሰማይ ላሉት መላእክትና ለቅዱሳን ሁሉ የዘላለም ክብርና ደስታ ከሚያገኘው ጌታ ታላቅ ዋጋ ይቀበላል።

ለእግዚአብሔር ገንዘብ የመስጠት ዓላማ በፍቅሩ ተገፋፍተን የምናደርገው እንጂ ጥቅም ለማግኘት ብናደርገው የሚረባን አይሆንም። ከጥንት ጀምሮ እስከ አሁንም ድረስ ቢሆን እንኳ ከገቢያችን እንድንደረገው ከጊዜያችን እንድንሰበሰብ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው።

ይሁን እንጂ በአሁኑ በአዲስ ኪዳን ዘመን ይህ ደንብ እንደ ሕግ አይታይም። ይህ የሆነበት ምክንያት አማኝ ራሱና ያለው ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ገንዘብ በመሆኑ ነው። ቢሆንም ከገቢያችን አንድ አስረኛውን፣ ከጊዜያችንም አንድ ሰባተኛውን ለእግዚአብሔር ሥራ መስጠት ክፉ አይደለም። ሰው ይህን ቢያደርግ እግዚአብሔር እንደሚበርከው አያጠራጥርም። (ሚክ. ፫፡፲-፲፪)

27. በም. ፱፡፮ እንደሚገኘው በክርስቲያን ስጦታ ውስጥ ያለውን ዋና አስፈላጊ ነገር ግለጽ። ይህስ ሐላብ ከአሥራት ጋራ እንዴት ይስማማል?

ከአሥር አንድ መስጠትን ማንኛውም አማኝ ሊያደርገው የሚችለው በጣም አነስተኛ የሆነ ነገር ነው። በአማኝ ልብ መንፈስ ቅዱስ ስለሚኖር ምን ያህል መስጠት እንደሚገባው ይነግረዋል።

ነገር ግን ምዕመኑ በሚሰጥበት ጊዜ በማዘን እያተረመረመ መስጠት የለበትም። የሚሰጥ ለመንፈስ ቅዱስ በመታዘዝ በደስታ ይሰጥ። በዚህም ዓይነቱ ስጦታ እግዚአብሔር ይደሰትበታል።

ለስጦታ ፯ ዓይነት መንገዶች አሉት።

1. ያለ ምንም ሐሳብ ዝም ብሎ መስጠት።
2. በድንገት በስሜት በመጥፋት አንድ ሰው መልእክቱ ልቡን ስለቀሰቀሰውና ስለነካው በድንገት የሚሰጠው ስጦታ።
3. የስንፍና ስጦታ፣ ይኸውም አንዳንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን አንድ ነገር በሚሸጥበት ጊዜ ትንሽ ከፍ አድርጎ መክፈልና ወይም እንደ ድግስ ለመሳሰሉት ነገሮች ለገዛ ምግብ በለጥ አድርጎ የሚሰጡትና ከዚህ የተረፈው ወደ ቤተ ክርስቲያን አንዲገባ የሚሰጡት ስጦታዎች እነዚህ ሦስቱ በጭራሽ ጥሩ የስጦታ መንገዶች አይደሉም። እንደዚህ በለው መንገድ ምዕመኑ እግዚአብሔር እንደሚፈልገው መስጠትን መማር አይችሉም።

4. ራስን የመክድ ስጦታ፣ አንድ ሰው ቡና ወይም ሻይ ከመጣጣት ፈንታ የተረፈውን ቁራጭ ገንዘብ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚያመጣው ስጦታ ነው። ይህም ዓይነቱ አሰጣጥ ለእግዚአብሔር በቂ አይደለም።

5. በሥርዓት የሚደረግ አሰጣጥ፣ ይህ ዓይነቱ ስጦታ ገንዘብ በገኘን ቁጥር የተወሰነውን ቁጥር ለእግዚአብሔር ለይቶ ማቅረብ ነው። እግዚአብሔር ይህንን የመሰለውን አሰጣጥ ይወዳልና በታማኝነት መደረግ አለበት።

6. ከገቢው እኩል ከፍሎ መስጠት፣ እንዲህ ያለው ስጦታ በሙሉ ልብ እግዚአብሔርን ማመናችንና መንገዱን ለመከተል መውደዳችንን ያመለክታል።

7. ከማግኘት በላይ መስጠት፣ ይህ ዓይነቱ ስጦታ ለራስ ጥቅም ትንሽ ብቻ አስቀርቶ የቀረውን ለጌታ ሥራ ማዋል ይባላል። በዚህም አሰጣጥ ሕይወቱ የተበረከ ጆን ዊስሊ የተባለው ሰው ነበረ። እርሱም ሸጅ የእንግሊዝ ፓውንድ ለአንድ ዓመት ይበቃኛል ይል ነበር። ፶ እና ፻ ፓውንድ በተቀበለ ጊዜ ሸጅቱን ለራሱ አስቀርቶ የቀረውን ለጌታ ሥራ አውሎታል። ጆን ዊስሊ እንዲህ አለ፡ «የምትችለውን ያህል

ሥራ፣ የምትችለውን ያህል አጠራቅም፣ ከሚያስፈልግህም በላይ አታጥፋ፣ የምትችለውንም ያህል ስጥ፣ አለበለዚያ የራስህ ጥጋብ ወደ ገሃነም ይጨምርሃል።»

28. ለእግዚአብሔር የመስጠትን አስፈላጊነት እንዴት አጉልቶ ያሳያል? ቁ. ፳-፲፩

ለእግዚአብሔር የሚሰጥ ሰው በረከትን ስለሚያገኝ አንዳችም አይጎድልበትም። ለግሉና ለእግዚአብሔርም የበለጠ ለመስጠት በማናቸውም ጊዜ የሚበቃ አለው።

(ቁ. ፱) በመዝሙረ ዳዊት ፻፲፩ (፻፲፪)፣ ፱ እንዲህ የሚለው ቃል ተጽፎአል፤ ለእግዚአብሔር ሥራና ለድሀ ሰው ገንዘቡን የሚሰጥ ሰው ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል። የእርሱ መልካም ሥራ የዘላለምን ፍሬ ያፈራለታል።

(ቁ. ፲) ዘር የሰጣችሁ እግዚአብሔር ለዘራችሁት ዘር ፍሬን ይሰጣል። የጽድቃችሁ ፍሬ አለማቋረጥ እንዲበዛ ፍሬአችሁን አለመጠን ያበዛዋል። ብዙ ስንሰጥ እግዚአብሔርም አብዝቶ ይሰጠናል። እግዚአብሔር አብዝቶ እንደሚሰጠን መጠን እኛ ደግሞ በእጥፍ ለእግዚአብሔር ሥራ አብዝተን እንሰጣለን። የእኛም ዋጋ በዚህ መንገድ እያደገ ይሄዳል።

(ቁ. ፲፩) የተበረከን አንድንሆንና ለሥራውም ለመስጠት ብዙ እንዲኖረን እግዚአብሔር ዕለት በዕለት አብልጦ ይሰጠናል። በዚህም ልባችን በደስታና በምስጋና ይዋላል። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ባንሰጥ የሥራችን ፍሬ የሆነውን ዋጋ ከእግዚአብሔር እጅ ልናይ አንችልም።

ከላይ በተጠቀሱት ቁጥሮች ውስጥ የምናገኘው ዋና ነገር እኛ በብዙ እንደመስጠታችን መጠን ለራሳችን በቅቶ እንዲተርፍና ለሥራውም እንደገና አብልጠን በብዛት እንድንሰጥ ከእግዚአብሔር እንወስዳለን የሚል ነው።

29. ከም. ፱፡፲፩-፲፭ ከእውነተኛ ክርስቲያን የሚገኘው ስጦታ ምን ዓይነት ውጤት እንደሚያመጣ አሳይ።

(ቁ. ፲፩) እውነተኛ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር በመስጠት ፍሬ ያፈራል። የእግዚአብሔርም ተስፋ እውነት መሆኑን በማወቅ እግዚአብሔርን እንዲያመለክንና እንዲያከብር ያደርገዋል።

(ቁ. ፲፪) ሰዊው በሰዎች ፊት ስለ እግዚአብሔር በመመስከር ስለሚያመለክትና ስለሚጸልይ ከመልካም ነገር ሁሉ አንዳች አይጎድልበትም። በመንፈሳዊ ሥራ ላይ ፍሬን ማየት በይበልጥ እንድንሠራ ያበረታታናል።

(ቁ. ፲፫) ሌሎች እናንተ የእግዚአብሔርን ቃል መርምራችሁ እውነት መሆኑን አውቃችሁ ስታመስግኑ ሲመለከቱ እግዚአብሔርን ታላቅ ያደርጉታል። እናንተ በቃሉ በማመናችሁና በመስጠትም ለቃሉ መታዘዛችሁን ሲያዩ እግዚአብሔርን ያመለክናሉ። በችግርም ጊዜ በሚደርስባቸው መከራ በመራራት በምናደርግላቸው ልግ ስና እግዚአብሔርን ማመስገናቸው አይቀርም። በጥሩው መንፈሳዊ ኑሮና በመልካም ግብረ ገብነት የምንዘረክ እኛ ራሳችን ብቻ ሳንሆን ሌሎችም ጭምር ናቸው።

(ቁ ፲፬) በበለጠም ወደፊት የተባረከችሁ እንድትሆኑ ሌሎች ደግሞ ይጸልዳላችኋል። እናንተ ያደረጋችሁላቸውን መልካም ነገር በማሰብ በጸሎት ለመርዳት ምኞት ያድርባቸዋል። በዚህ ሁኔታ በጌታ ሥራ ከሌሎች ይልቅ ቶሎ ታድጋላችሁ።

(ቁ ፲፭) እግዚአብሔር እኛን ለማዳን በግለት ልጁን ክርስቶስን ወደዚህ ዓለም ስለላከው፣ በመስቀል ላይ ለኃጢአታችን ስለሞተ እናመሰግናለን። እግዚአብሔር እስከዚህ ድረስ ከወደደን እኛም ደግሞ ሌሎች እንዲድኑ እንደችሉታችን መስጠት ይገባል።

30. ከምዕራፍ ፲ - ፲፫ ያለው ዋና ነገር ምን እንደሆነ ግለጽ።

ቅዱስ ጳውሎስ የሐዋርያነት መብቱን ያስከብራል። ፪ኛ ቆሮ. ፲፩፣ ፭፣ ፲፪፣ ፲፩

ምዕራፍ ፲

31. እንደ ምዕራፍ ፲፥፩ - ፲፩ የሐዋርያነቱ ዓላማ ለምን የታደሰ ነው? እንዴትስ ባለ መንገድ መደረግ ይገባዋል?

(ቁ ፩) የሐዋርያነቱ ዓላማ የሰይጣንን ምኽግ ለማፍረስ ነው። (ቁ ፭) እንደም ነመለከተውና በአንዳንድ ሰዎች ሕይወትም እንደሞናየው የሰይጣን ምኽግ ሊፈርስ የሚችል። በእግዚአብሔር ኃይል ነው። የሰይጣንን ምኽግ ማፍረስ ግለት ሰው ኃጢአትን ጠልቶ ንስሐ ገብቶ በክርስቶስ እንዲያምን ማድረግ ሲሆን በቤተ ክርስቲያን በኩል ያለውን ኃጢአት ለእግዚአብሔር ቃልና ለመንፈስ ቅዱስም አለመታዘዝን የመሰለ ሐሳብ ማስወገድ ነው። እውነተኛም አማኝ የሆነ ሰው ለእግዚአብሔር ቃልና ለመንፈስ ቅዱስ ድምፅ መቃዘዝ አለበት።

(ቁ ፮) አንዳንድ ሰዎች ለራሳቸው ሥልጣን በመስጠት እንዲህ አሉ (እኛም የክርስቶስ ነን።) እኛም ደግሞ ሥልጣን አለን በማለት ፩ኛ ቆሮ. ፩፣ ፲፪፣ ፲፥፩ - ፫ ጳውሎስን ተቃውመዋል።

ስለዚህ ጳውሎስ እንዲህ አለ። ብመክስ የምመክበት ሰላለኝ ይቻለኝ ነበር፤ ነገር ግን ሥልጣን የተሰጠኝ ከጌታ ነውና በሌሌ እንዳደረግሁት አልመክም። ከጌታ የተቀበልኩት ሥልጣን ክርስቲያንን እንድረዳበት እንጂ እንዳስናክልበት አይደለም። ማንም በገዛ ፈቃዱ ተነስቶ ባለሥልጣን ነኝ ቢል ቤተ ክርስቲያንን ያበላሻል።

(ቁ ፭) እኔ ግን አላፍርበትም፤ የኔ ሥልጣን ከእግዚአብሔር ነውና በማደርገውም ሁሉ እግዚአብሔር ይከበራል። የምጽፈውም መልእክት በእርሱ አላሳቢነት ነው።

(ቁ ፱፥፲) የቆሮንቶስ አማኞች እንዲህ አሉ። ጳውሎስ በጣም ኃይለኞች የሆኑትን ደብዳቤ የሚጽፈው በሩቅ አገር በመሆኑ ነው። እዚህ ቢኖር እኮ በድፍረት አይናገርም። ፈሪ ውሻ ድርውንም ከሩቅ ይጫሃል።

(ቁ ፲፩) ጳውሎስ እንዲህ ሲል መልስ ሰጠ። የኔ ኃይልና የምጽፈውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው። ከእናንተ ጋርም ብሆን ሁሉን ከእግዚአብሔር ስለምቀበል እንደሚፈቅድ አደርገው ነበር። የሐዋርያነት መብት ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ስለሆነ በመንፈስ ቅዱስ መመራት አለበት። ቤተ ክርስቲያን የሚሠራው በእግዚአብሔር ኃይል ነው። ዓለማዊ ጥበብና ሥጋዊ ጉልበትም የሚረዳ አይደለም።

32. ፲፥፲፪ - ፲፮ ስለሐዋርያነት ሥልጣን ምን ትምህርት ይሰጣል። በዚህ አገልግሎቱ እንዴት መሆን አለበት?

የሐዋርያነት መብት የሚሰጠው ከእግዚአብሔር ነው። ሐዋርያ የሆነ ሰው የጥበቡን ኃይል የሚቀበለው ከላይ በመሆኑ እግዚአብሔር እንደመራው ይሠራል።

(ቁ ፲፪) በራሳቸው ጥበብ የሚሠሩ ግን ገና ሥጋውያን ናቸው። ምኞታቸው ከሌሎች ለመብለጥ ሲሆን የሚሠሩትም ለኩራት ለሥጋዊ ክብር ነው።

(ቁ ፲፫) ሌሎች ራሳቸውን ከራሳቸውና ከሌሎች ጋራ ያመዛዝናሉ፤ ሐዋርያው ግን ራሱን ከሰዎች ጋር እያመዛዝንም። እግዚአብሔር እንደሰጠው ጥበብና ኃይል በሙሉ ለእግዚአብሔር ብቻ ይሠራል። ቅዱስ ጳውሎስ እግዚአብሔር ሥልጣን እንደሰጠኝና እንደነገረኝ አደርጋለሁ ይላል።

(ቁ ፲፬) በገዛ ፈቃዳችን ከእግዚአብሔር ከተቀበልነው ሥልጣን በላይ ልናስተምራችሁ እንመርጥም። ወንጌልን እንድንሰብክላችሁ እግዚአብሔር በመጀመሪያ ልክናልና። ስለዚህ እናንተን የመጠበቁ መብት የእኛ ነው።

(ቁ ፲፭) እኛ በሌላ ሰው ሥራ ላይ ሥልጣን እንደአለን አናሳይም። ይኸውም ከእናንተ አንዳንዶቻችሁ በሌላው ሰው ድካም ወይም ሥራ ድኝትኋልና ነገር ግን በእምነታችሁ እያደጋችሁ ስትሄዱ ሰዎች በእኛ ወይም በሌላው መልእክት ቢያምኑ አማኞችን ሁሉ ለመርዳት እግዚአብሔር የሚጠቀምብን መሆኑን ልንገልጽላችሁ እንወዳለን።

(ቁ ፲፮) ፍሬን በማግኘት በታ ሁሉ ለመዝራት ብሄድም በሌላው ሰው ሥራ ጣልቃ ለመግዛት አልፈልግም። ሌላ ሰው ወደእዘጋጀው እርሻ ብሄድ ማጨድና ማምረት ለኔ ቀላል ነው። (ቁ ፲፯) የእኔ ፍሬ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተሰጠኝ ቢሆንም ያው ተመልሶ የእግዚአብሔር ክብር እንጂ የራሴ አይደለም። እኔ ማድረግ የሚገባኝ ዋናው ነገር እግዚአብሔር ወደላክኝ መሄድ ብቻ ነው። ይህም ለማንም የእግዚአብሔር ሠራተኛ እንጂ ለሐዋርያት ብቻ የተሰጠ አይደለም። ፍሬ ወደምታግኝበት ሁሉ ሂድ።

መመከት ክብር የተሰኙት ቃላት በቆሮንቶስ መልእክቶች ፳፱ ጊዜ ሲጠቀሱ በተሩት የሐዋርያው መልእክቶች ግን ፳፮ ጊዜ ብቻ ተጠቅሰዋል። ይህም ቅዱስ ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ኃይላቸውን ጥበባቸውንና እካሄዳቸውንም ከእግዚአብሔር ብቻ እንዲቀበሉ እንጂ በራሳቸውና በሥጋዊ ችሎታቸው እንዳይመኩ ለማድረግ የተናገረው መሆኑን ያሳያል።

(ቁ ፲፭) እግዚአብሔር የሚያመሰግነው እንጂ ራሱን የሚያመሰግን እርሱ ተፈትኖ የሚወጣ አይደለምና።

ምዕራፍ ፲፩

33. ትክክለኛ መንፈሳዊ ዕውቀት ለሐዋርያነት የሚሰጠው ጥቅም ምንድን ነው? ም. ፲፩፡፩-፲፭

(ቁ ፩-፫) ጳውሎስ መንፈሳዊ ዕውቀት ስለነበረው የቆርንቶስ ሰዎች በጊዜው ከነበራቸው የወንጌል እምነታቸው ይወድቁብኝ ይሆናል በማለት ይፈራ ነበር። ሔዋን በእግዚአብሔር ቃል እንድትጠራጠር ለማድረግ ሰይጣን በፈተናት ጊዜ በእርግጥ የነበራት እምነት ቀላል ስለነበር የእግዚአብሔርን ቃል ተጠራጠረች። የሰይጣንን ሐሳብ ሰምታ ታዘዘች፤ ንጽሕናዋም ጠፋ።

እንዲሁም የሐሰት አስተማሪዎች በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው እምነት ለደኅንነት በቂ አይደለም በማለት በእምነት ያልጸኑትን በጥርጣሬ ላይ ሊጥሉአቸው ይችላሉ። አማኞችንም እንደሔዋን እንዲወድቁ ያደርጋሉ።

አማኞችን ለማስጠንቀቅና ለማስገንዘብ ስሐዋርያት መንፈሳዊ ዕውቀት አስፈላጊ ነበር። አሁንም ቢሆን ሰባኪዎች ያለ መንፈሳዊ ዕውቀት ቤተ ክርስቲያንን ከሐሰተኛ አስተማሪዎችና ከዓለማዊ ትምህርት ሊያድኑ አይችሉም።

34. ሰው ስሐዋርያነት ከተጠራ ሥቃይን እንዴት ባለ ሁኔታ ማሳለፍ አለበት?

አንድ ሰው በእውነት እግዚአብሔር የተጠራ ከሆነ ቢቸገርም እንኳን በደስታ ይቸገራል። የሐሰት ሰባኪዎች ግን ቸግርን በደስታ አይቀበሉም። ቸግር ካገኛቸው ሥራቸውን በቶሎ ያቋርጣሉ። ፍላጎታቸው ክብርና ገንዘብ ብቻ ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ ስለወንጌል በተቀበለው ቸግር ሁሉ በእርግጥ ከእግዚአብሔር የተጠራ እንደሆነ እስረድቶአል።

(ቁ ፲፮-፳) አዋቂ ሰዎች ብዙውን ነገር በሞኝነት ያሳልፋሉ። ጳውሎስ ሐሰት የሚያስተምሩትን መታገስ ከቻላችሁ እኔን ሞቼንም አድምጦኝ ይላል። ሌሎች በራሳቸው የሚመኩ በመሆናቸው ፎክሩ። ጳውሎስ ግን ከእግዚአብሔር ጋር ባለው አንድነትና ሕብረት መደገፉን በማወቁ ብቻ ሊፎክር ቻለ። (ቁ ፳፩-፳፮)

(ቁ ፳፰) ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን በመጨነቅ ሌትና ቀን ያለማቋረጥ ጸለየ።

(ቁ ፳፱-፴፫) ጳውሎስ በመድከሙ ተክዞ ነበርና አዎን በሥጋ ደካማ ነኝ አለ። በመንፈስ ግን ጠንካራ ነበር። በቅርጫት ውስጥ አድርገው በመስኮት በኩል ወደ ውጭ አወረዱት። ይህ የክብርና የኃይል ምልክት ይታይበታል ወይ?

ምዕራፍ ፲፪

35. ተአምራታዊ ምልክቶች የሐዋርያነት አርማ ሊሆኑ ይችላሉን? ም. ፲፪፡፩-፲፪

(ቁ ፲፪) በቆርንቶስ የተደረጉት ተአምራታዊ ምልክቶች ጳውሎስ በእግዚአብሔርም ዘንድ ሐዋርያ ሆኖ እንደ ተቆጠረ ያረጋግጣሉ።

36. ስለ ጳውሎስ ወደ ሦስተኛ ሰማይ መነጠቅ መግለጫ ስጥ።

ከእሥራ አራት ዓመት በፊት ጳውሎስን በድንጋይ ወግረው ለሞት አሳልፈው ሰጡት። ጳውሎስ ግን ተነስቶ ወደ ከተማው ሄደ። የሐዋ. ሥራ ፲፬፡፲፱፡፳

ይህ ጊዜ ጳውሎስ ወደ ሦስተኛ ሰማይ የተነጠቀበት ሳይሆን አልቀረም። በዚህ ምዕራፍ ጳውሎስ ስለራሱ ይናገራል። ፪ኛ ቆሮ. ፲፪፡፩-፭ ጳውሎስ በሞት ወይም በሕይወት እንደነበረ አላወቀም። እንግዲህ ይህ ደግሞ ጳውሎስ በእርግጥ የእግዚአብሔር አገልጋይ ለመሆኑ ተጨማሪ ማስረጃ ነው።

37. እውነተኛው ሰብዓዊ ተግባር ከመንፈሳዊ ሕይወትና አገልግሎት ጋራ ምን ሕብረት አለው። ም. ፲፪፡፮-፲፪

ጳውሎስ በራሱ ችሎታ ለጌታ አንጻች እንኳ እንዳደረገ እንዳያስብ እግዚአብሔር በጳውሎስ የሚገስመው መውጊያ አሳደረበት። ይህ ባይሆን ኖሮ ይህን ሁሉ ችሎታ ካገኘና እንዲህም ያስውን ተአምራት ከሠራ እርሱ አራሱ ታላቅ ሰው እንደሆነ ያስብ ነበረ።

(ቁ ፮) ያለሞኝነት እውነትን አላለሁና፤ ነገር ግን ማንም ከሚያይ ከእኔም ከሚሰማ የምበልጥ አድርጎ እንዳይቆጥረኝ ትቼአለሁ።

(ቁ ፯) ስለዚህ በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ የሥጋዬ መውጊያ እርሱም የሚገስመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው።

የቅዱስ ጳውሎስ የሥጋ ድካም እነዚያን ታላላቅ ሥራዎች ሁሉ የሠራው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደነበረ ለጳውሎስ ለራሱና ለሌሎችም ተረድቶአቸዋል።

(ቁ ፱) «እርሱም - ጸጋዬ ይብቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ እወዳለሁ።» ሰው በራሱ ኃይል ለመሥራት እንደማይችል ከወቀ፤ እግዚአብሔር በዚያ ሰው በኩል በብዙ ኃይል ይሠራል። በሥጋዊ ጉልበት የሚሠራ ሥራ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ያሰናከላል።

(ቁ ፱) ይኸውም የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመክ እወዳለሁ።

(ቁ ፲) ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም በችግርም በስደትም በጭንቀት ደስ ይልኛል። ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝ። እኔ በሥጋ ኃይልና ጥበብ ተስፋ በላደርግና ባልመክ የመንፈስ ኃይል አለኝ። የጳውሎስ ትምክህት ሥጋዊ አልነበረም።

(ቁ ፲፩፡፲፱) በጳውሎስ ሕይወት ይታይ የነበረው ኃይል ከራሱ ሳይሆን በውስጡ የሚሠራው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነበረ።

38. የሐዋርያውን ሕይወት ምሳሌ በማድረግ ለወንጌል አገልጋይ መርጃ ይሆን ዘንድ ም. ፲፪፡፲፫ - ፲፭ ምን ትምህርት ይሰጣል?

ጳውሎስ ለገንዘብ ባለማሰቡ ለወንጌል ሰባኪዎች ጥሩ ምሳሌ ሆኖአል። ከቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ለራሱ ምንም አልወሰደም። ይህንንም ያደረገበት ሌሎች በተንኩል ምክንያት እንዳያገኙበት ስለፈለገ ነው። ፪ኛ ቆሮ. ፲፩፡፲፪፤ ፩ኛ ቆሮ. ፱፡፲፪

(ቁ ፲፱) የጳውሎስ ሐሳብ ደመወዝን ለማግኘትና ስጦታዎችን ለመቀበል አልነበረም። የጳውሎስ ምኞት የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን ለመደገፍና በመንፈስ ለማሳደግ የክርስቶስም ምሳሌ ለማድረግ ነበረ።

ሐዋርያት የሚያስተምሩት ሌሎችን ለመርዳት እንጂ ለራሳቸው ጥቅም ለማግኘት አልነበረም። (ቁ ፲፯፡፲፰) የቆሮንቶስ አማኞች ለሐዋርያት ከማይረዱት በስተቀር ከሌሎቹ ቤተ ክርስቲያናት የሚያንሱበት ነገር አልነበረም። ስለዚህ ጳውሎስ እንዲህ አላቸው። በደሴን ይቅር በሉኝ።

(ቁ ፲፫) እንደደንቡ ፩ኛ ቆሮ. ፱፡፯ - ፲፰ ለመርዳት አገልግሎት የሚሰጡትን ሰባኪያን መርዳት የቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ነው። እንዲሁም የዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን ሰባኪያንን በመርዳት ሥራዋን በደንብ መጠበቅ አለበት። ሰባኪዎች ሐሳባቸው ለቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ እርዳታን ለማበርከት እንጂ ለደመወዝና ከሰው ለሚገኘው ጥቅም ብቻ መሥራት የለባቸውም።

ምዕራፍ ፲፫

39. በእውነተኛ ሐዋርያ በኩል ክርስቶስ እንዴት በበለጠ እንደሚሠራ አሳይ።

ሐዋርያት በቤተ ክርስቲያን የሚገኘውን ስሕተት ለማረምና በኃጢአተኛ ላይ ለመፍረድ ሥልጣን አላቸው። ም. ፲፫፡፩ ሁሉ ነገር በሁለትና በሦስት ምስክር አፍ ይጻፋል። ይኸውም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚገኙት ለአንዳንድ ፍርድ ለሚገባቸው ኃጢአተኞች ነው።

(ቁ ፪) እንዲህ በሉት ነገሮች ላይ ጳውሎስ ቀድሞም አልጓችሁ፤ ደግሞም አላችኋለሁ፤ ሁለት ጊዜ ከላንት ጋር ሳለሁ እንደተናገርሁ ከላንት ርቂም ይህንን እጽፍ ላችኋለሁ። አስቀድሞ ኃጢአት ለሠሩት ሰዎችና ለቀሩትም ሁሉ ተመልሼ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ የምሥራችሁ አይደለሁም። ሐዋርያን ለመገሰጽና ለማረም ሥልጣን ነበረው። ስለዚህ ተግባሩ ካልተሰማለትና ንስሐ ካልገቡ እንዲህ ያሉትን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጣቸዋል።

ሐዋርያው ለማስረዳትና ለመገሰጽ እንዲሁም ለመፍረድ ሥልጣን አለው። ሥልጣኑንም የተቀበለው ከእግዚአብሔር ነው። ም. ፲፫፡፫፤ ፱፡፲ ስለዚህ ጌታ ለማ

ፍረስ ያይደለ ለማንጽ እንደተሰጠኝ ሥልጣን ከእናንተ ጋር ሳለሁ በቁጥር እንዳልሠራሁ በሩቅ ሆኜ ይህን እጽፋለሁ።

ይኸውም የመገሰጽ ሥልጣን ከእግዚአብሔር ለጳውሎስ ተሰጠው። ቤተ ክርስቲያንን ለመመሥረት ለማንጽ ደግሞም በእምነትና በሥልጣንም በማሳደግ ነበር።

(ቁ ፲፪፡፲፱) እናንተን ልናንጸችሁ ፲፫፡፳ እኛ ለእውነት እንጂ በእውነት ላይ ምንም ለማድረግ አንችልም። ፲፫፡፱ እናንተ ፍጹማን ትሆኑ ዘንድ ለዚህ ደግሞ እንጸልያለን። ፲፫፡፲ ለማፍረስ ያይደለ ለማንጽ እንጂ።

40. ጳውሎስ የተንኩልና የሚያሳዝኑትን ሁኔታዎች ቢሰነዝሩበትም ተቀብሎ እንዴት እንደተመለከታቸው አሳይ።

ጳውሎስ ከሁሉ አስቀድሞ ተግባሩ ለራሳቸው ጥቅም እንደሆነ ያስረዳል። ፲፪፡፲፱ ከኃጢአታቸው ንስሐ እንዲገቡና በእግዚአብሔር ፊት በራሳቸው ላይ በመፍረድ ኃጢአታቸውን በፍጹም እንዲተው ይገልጻል። ፲፪፡፩፤ ፳፩ ደግሞም ፲፫፡፱ ሥጋ ደካማ እንደሆነ ተገንዝቦአል። ክርስቶስ እንኳን በሥጋ ሞቶአል። መድከም ኃጢአት አይሆንም። ክርስቶስ በደካማው ሥጋ የመንፈስ ኃይል እንደነበረው ለእኛም ድል የምናገኝበትን ኃይል ይሰጠናል። ፲፫፡፭ ሌሎች እንዳይፈርዱባቸው በእምነት ቆመው እንደሆነ እራሳቸውን እንዲመረምሩ አደፋፈራቸው።

ሌላ ሰው ከሚያርማችሁ አስቀድማችሁ እናንተ ራሳችሁን በትመረምሩ የተሻለና ቀላሉ መንገድ ነው። ፲፫፡፲ ጳውሎስ ሁልጊዜ እየጸለየ በሁሉ ፍጹማን እንዲሆኑ ይመኝላቸው ነበር። ፲፫፡፯፤ ፳

41. በም. ፲ - ፲፫ ጳውሎስ የሥጋን ደካማነት እንዴት ያመለክታል?

ምንም እንኳን ብዙ የተማርን ብንሆን በዕውቀታችንና በኃይላችን ምንም ለመሥራት አንችልም። ነገር ግን እኛ ሕይወታችንንና የራሳችን የሆነውን ነገር ሁሉ ለክርስቶስ ብናስገዛ መንፈስ ቅዱስ በልባችን ይነግሣል። ፍሬ እንድናፈራ ያደርጋል። ከመንፈስ ቅዱስ እንጂ ከራሳችን ምንም ኃይል የለንም። እኛ ለራሳችን ሥጋዊ ጥቅምና ክብር ፈላጊዎች ብንሆን መንፈስ ቅዱስ ይርቀናል። ምንም ፍሬ ልናፈራ አንችልም። አማኝ በራሱ ጉልበት የእግዚአብሔርን ሥራ ለማከናወን ቢሞክር ምንም ፍሬ አያፈራም። ነገር ግን ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ቢያስገዛ የራሱን ሥራ በምዕመኑ በኩል እግዚአብሔር ይሠራል።

42. በቡራኬው የቀድሰት ሥላሴን የአካል ምስጢር ግለጽና ከመዝሙር ፳፯ (፳፯)፡፩፤ ዘጉልቁ ፯፡፳፱ - ፳፯ ጋር አመዝዝን።

ተመሳሳዩ የቡራኬ አሰጣጥ በመዝሙር ፳፯ (፳፯)፡፲፭፤ በዘጉልቁ ፯፡፳፱ - ፳፯ ይገኛል። ልዩ ልዩ የሆነው የሥላሴ ሥራ በሦስቱም ጥቅሶች ውስጥ ይገኛል።

1. ፪ኛ ቆሮ. ፲፫፡፲፱ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እርሱ ራሱን አሳልፎ ሰጠ።

2. የእግዚአብሔር ፍቅር እርሱ እኛን ለማዳን ሲል ልጁን ወደ ዓለም ላከ።

3. ልብ ንጹሐን ከሆንን መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር አንድነት ይኖረዋል።
1. መዝ. ፳፮ (፳፯)፡ ፩ እግዚአብሔር የማረን፣ በልጁ በኩል ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ካልሆነ በስተቀር በሌላ በኩል ምሕረት የለንም።
2. ቢባርከንም የእግዚአብሔርን በረከት በመንፈስ ቅዱስ በኩል እንቀበላለን።
3. ዳግመኛም ፊቱን በላያችን ያብራ፣ ንጹሐን ስለሆንን የእግዚአብሔር ፊት በእኛ ላይ ያበራል። ይኸውም የእግዚአብሔር ፍቅር ነው።
1. ዘኁልቱ ፯፡ ፳፬-፳፮ እግዚአብሔር ይባርክህ፣ ይጠብቅህም፤ ይኸውም በመንፈስ አንድነት ነው።
2. እግዚአብሔር ፊቱን ያብራልህ፣ ይህም የአብ ፍቅር ነው።
3. እግዚአብሔር ፊቱን ወደ አንተ ያንጣ፣ ሰላምንም ይሰጥህ። ወልድ ብቻ በራሱ መሥዋዕትነት ሰላምን ሰጠን።

ሃሌ ሉያ አሜን።